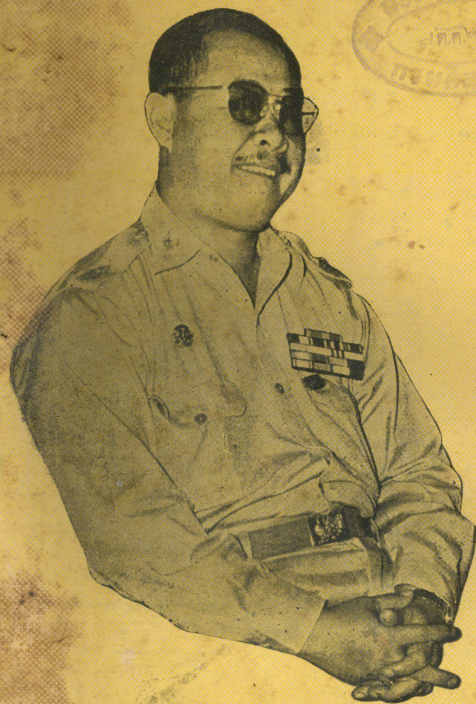

เรามีเงินไปซื้อขรับรัฐบาล!

รัฐบาลฟังทางนี้....ด่วน!

กรณีการแก้ไขพระราชบัญญัติเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
การแบ่งเขตของคณะรัฐมนตรี ปราบกัญแจมข้อออกมา
ว่า คณะรัฐมนตรีลงมติแก้ไขให้มีการแบ่งเขตเลือกตั้ง
ใหม่โดยจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างใดต่อไป
อีกนั้น ก่อให้เกิดปฏิกิริยาที่ไม่สู้จะงามนักต่อประชาชนเป็น
อย่างยิ่ง โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่สมัครเข้ารับเลือกตั้งในจ
หวัดที่จะต้องมีการแบ่งเขตทั่วไป และทำท่าจะกลายเป็นเรื่อง
ที่สุกลามใหญ่ ได้ขึ้นต่อไปอีกเป็นอันมาก.

เสียงวิพากษ์วิจารณ์ทั่ว ๆ ไปนั้นหนักแน่นและตรงที่ผู้ที่สรุป
แล้วระบุลงไปโดยชัดว่า การแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ไม่ถูกต้องตามที่นาง
ของธรรมของระบอบประชาธิปไตย ทั้งเป็นการวิเคราะหสถิติเสถียรภาพ
ของประชาชนอีกด้วย ที่ประชาชนจะวิพากษ์และเสถียรภาพของเขาได้
เพียงพอแต่ในขอบเขตจำกัดเท่านั้น เป็นการไม่สมบูรณ์แบบด้วยประการ

ทั้งปวงต่อคำนี้สัญญาของรัฐบาลที่ว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชาชน!
เราไม่เข้าใจเลยเพราะเหตุใดคณะรัฐมนตรีจึงลงมติให้มีการแบ่งเขต
เลือกตั้งกันดี ทั้งๆ ที่เสียงวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชนดังระฆังอยู่ทั่วไป การ
ลงมติเช่นนี้คณะรัฐมนตรี ไม่คิดบ้างหรือว่า มันจะเป็นไปว่าประเพณีระบอบ
รัฐบาลใหม่แรกที่ทุกชาติก็ทำกัน.

พลโทประภาส จารุเสถียรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมี
ว่าเป็นเจ้าของเรื่องนี้โดยเฉพาะ จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้งครั้งนี้
เราเข้าใจว่ารัฐมนตรีซึ่งมีสัญญาว่ากันว่า "ขวัญใจหนังสือพิมพ์" ผู้
คงกระชางซึ่งถึงคำว่า "มดิมหาชน" ก็อยู่เป็นอันมากแล้ว "มดิมหาชน"
มีความหมายอย่างไรเห็นได้จากถ้อยคำอำนาจวิญญูญาณพล. พยุดสง
ความด้วยอำนาจมดิมหาชนนั่นเอง แต่พลโทประภาส จารุเสถียร ก็ชี้แจงว่า
การที่ต้องแบ่งเขตเลือกตั้งนี้ ก็เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้น
แล้วจากการเลือกตั้งครั้งก่อนให้ดีขึ้น เพราะว่าการแบ่งเขตเช่นนี้ทำให้การ
ความสวดสวดยากขึ้นทุกฝ่าย และจะได้มีแทนราษฎรที่ประชาชนต้องการ
จริงๆ ไม่ใช่ใช้กันเข้ามาในรูปพรรคอย่างรวมกันหมดทั้งนี้ทั่วทุกเขตก็เกิด
ซึ่งจะเกิดไม่สู้ดีนักเช่นเข้ามาด้วย รัฐมนตรี "ขวัญใจหนังสือพิมพ์" ย้ำว่า
การแก้ไขกฎหมายครั้งนี้ ไม่ใช่ทำเพื่อใครหรือเพื่อพรรคสกลุณีย์.

อย่างไรก็ตาม เสียงวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนก็มีการชี้แจงแสดง
เหตุผลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถึงสสสกลุณีย์ การแก้ไขกฎหมาย
ตามที่ว่าไม่ได้ทำเพื่อใครหรือเพื่อพรรคการเมืองใด ๆ นั้น อันที่จริงก็ทำขึ้น
อ้างก็ความแก่เหตุผลประการใดไม่ เหตุผลที่แท้จริงนั้นเรารู้ว่าคณะรัฐมนตรี
ควรสกลุณีย์ทั้งเสียงมหาชนให้เสียก่อน ก่อนที่เรื่องสำคัญนี้จะเข้าสู่สภา
เพื่อความเป็นกฎหมายขึ้นด้วย.

เรารู้สึกเป็นห่วงในความเป็นรัฐบาลชั่วคราว โดยนายกรัฐมนตรี ปล่อย
คณะรัฐมนตรีซึ่งยังที่สุกล เมื่อเป็นรัฐบาลใหม่ ๆ ได้ไม่ทันข้ามวัน ประชาชน
ทั่วไปก็สงสัยของขวัญ "ก้อนอิฐ" เข้าใจได้ไหมเมื่อเรารู้แล้ว เกี่ยวกับนโยบายต่าง
ประเทศที่รัฐบาลจำแนกแจกแจงออกมาให้เห็น เราจะไม่พูดถึงกรณีที่ว่ารัฐบาลชุด
นี้จะเห็นตามที่หวังหรือไม่เห็นตามที่คนนอกมองกัน อย่างไรก็ตามที่ประชาชนพากันขึ้นได้
ออกไปเพราะเสียงประชาชนได้วิพากษ์วิจารณ์กันอย่าง เร่งรีบพอเพียงแล้ว แต่
สำหรับนโยบายภายในประเทศในด้านกรปกครองนั้นละ ที่เป็นเรื่องที่กล่าวถึงจุด
ถึง และเมื่อมีการแก้ไขพระราชบัญญัติเลือกตั้งออกมาดังกล่าวดังนั้น ประชา
ชนทั่วไปก็สงสัยของขวัญ "ก้อนอิฐ" ติดตามมาเป็นก้อนที่สองเข้าอีก นับตั้งแต่
รัฐบาลชุดนี้บริหารราชการแผ่นดินมาได้เพียง ๑๐ วันก็โดน (อ่านต่อหน้า ๕๐)

ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยนั่นเอง และเมื่อรัฐบาลชุดใหม่ มีความประสงค์ที่จะแก้ไขกฎหมายเลือกตั้ง ด้วยความประสงค์ที่ว่า เพื่อให้เป็นรัฐบาลของประชาชนไทยแท้จริง พวกการเมืองที่สอลงชุดเดิมจึงสอดแทรกความคิดเห็นอื่นแก่แก่นี้ รัฐสภาไทยสมัยพลันที่ ๒. โดยความร่วมมือของรัฐบาลเผด็จการชุดที่สามมุ่งหมายจะแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งแล้ว ที่ไม่ตรงกับที่ฝ่ายค้าน ข้าราชการในสภา จึงได้มีข้อเสนอว่ากฎหมายยกฐานะผู้สมัครรับเลือกตั้งให้สูงขึ้นไปอีกในทำนองเดียวกันการเพิ่มเงินประกัน ๕,๐๐๐ บาท ที่หน้าปากหนังสือผู้สมัครสมัครให้สูงขึ้นแล้ว ก็จะเป็นเหตุให้ฝ่ายค้านไม่โอกาสได้สมัคร อันเป็นวิธีการบั่นทอนผู้สมัครในสภาโดยตรง ๓. แทนเหตุข้อนี้ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้สูงขึ้นอีก ผู้สมัครบางคนก็กำหนดอายุผู้สมัครขึ้นอีกไปว่าอายุเพียง ๒๐ ปี เป็นการไม่สมควรที่จะได้บุคคลมีอายุต่ำไปลงในสภา ทั้งที่การที่ได้ปรากฏว่ามีอายุ ๒๐ ปี บ้างๆ น้อยๆ ก็จะได้รับเลือกตั้งก็ตาม แต่รัฐบาลก็หาว่าเกิดขึ้นทุกวิถีทางในทำนอง “ไม่ดีด้วยเล่าก็เอาด้วยเถิด” ในเรื่อง ๔. เว้นแต่การเลือกตั้งเสียใหม่ โดยอ้างว่าจำเป็นการควบคุมการเลือกตั้ง เป็นไปโดยสะดวก และหาเหตุผลอื่นๆ ให้ผู้สมัครประหยัถดิน.

ความคิดริตรอนลัทธิของประชาชนชนกีดกัน อันเป็นต้นความคิดของชนเผด็จการ ในรัฐบาลชุดเก่าทั้งสิ้น เพราะชนเผด็จการมีความหมายมีชนเผด็จการเป็นอันถนัดเมืองปกครองทุก แต่กลับไม่พูด ความจำเป็นที่จะขึ้นปกครองประชาชนโดยรัฐบาลชุด

สรุปเสียงวิจารณ์รอบสัปดาห์

ปากของเรา

รัฐบาลใหม่

กับการเลือกตั้งที่มาถึง

รัฐบาลใหม่ภายใต้การนำของ นายพจน์ สารสิน ได้แถลงนโยบาย รวมด้วยกัน ๑๕ ข้อต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นที่เรียบร้อยแล้วแล้ว นายกรัฐมนตรีผู้ซึ่งถูกหนังสือพิมพ์บางฉบับ เปรียบเทียบอย่างเจ็บปวดว่าเสมือนหนึ่งบุตรบุญธรรมคนที่ทำผิดไม่ทราบของสหรัฐอเมริกา นั้น ได้นำคณะรัฐบาลของท่านไปขอรับความไว้วางใจ พร้อมกับนโยบายจากสภาผู้แทนราษฎร และที่แน่ละ แม้ว่าท่านจะสมาชิกแสดงความซื่อสัตย์มากหลายก็ตาม แต่โดยที่สภา ประกอบไปด้วยสมาชิกประเภทที่ ๒ ไปต่างก่อนตนเองในที่สุด รัฐบาลใหม่ก็ได้รับความไว้วางใจไปเองโดยทันที ทั้งที่นโยบายใหม่ที่แถลงนั้น บางข้อจะเป็นนโยบายเก่าก็ตาม อาทิเช่น ข้อ ๓ แห่งนโยบายกำหนดไว้ว่า รัฐบาลจะยึดมั่นในหลัก แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งมีความคล้ายคลึงของเดิมก็ตาม แต่ถึงกระนั้น รัฐบาลภายใต้การนำของนายพจน์ สารสินก็แถลงว่า "รัฐบาลจะยึดมั่นในประโยชน์สุขของประชาชนเป็นมาตรฐานในการดำเนินนโยบาย" กับทั้งกล่าวว่า จะกระทำเพื่อที่รัฐบาลนี้เป็น "รัฐบาลของประชาชนโดยแท้จริง" อีกด้วย นโยบายข้อที่ ๑๕ เป็นนโยบาย

ที่ค่อนข้าง จะมีความสำคัญไม่น้อย เพราะรัฐบาลกำลังขึ้นขั้วคราวนี้ เจตนารมณ์ก็มีอยู่เพียงเพื่อ ให้การเลือกตั้งชาวระบอบเก่าท่านเอง กล่าวคือ รัฐบาลสัญญาว่า จะจัดการเลือกตั้งให้เร็วไปตามกฎหมาย และโดย "สุจริตเที่ยงธรรม" ข้อความในเนื้อหาของนโยบายแสดงว่า รัฐบาลต้องการให้การเลือกตั้ง เป็นไปด้วยความเป็นธรรมจริงๆ เพราะฉะนั้นนายพจน์ สารสินจึงแถลงว่า "(ข้าพเจ้า) จึงขอแถลง ปณิธานใจเจตจำนง ข้อนี้นี้ให้ปรากฏเสมือน เป็นคำสัตย์ปฏิญาณให้ไว้ ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ด้วย"

อะไรเป็นสิ่งที่ นายกรัฐมนตรีพจน์ สารสินแถลงว่า รัฐบาลจะกระทำเพื่อให้รัฐบาลนี้เป็น "รัฐบาลของประชาชน" ซึ่งนายกรัฐมนตรียังได้เน้นย้ำอย่างหนักแน่นว่า เป็นรัฐบาลของประชาชน "โดยแท้จริง" เสียอีกด้วย ถ้าว่าแต่แต่แต่ก็ถ้อยคำอื่นใด รัฐบาลพจน์ สารสิน ไม่เรียกกฎหมายการเลือกตั้งมาพิจารณาว่า ควรแก้ไขกฎหมายหรือไม่ เพียงใดก็เป็นเวลาเดียวกันที่กระทรวงมหาดไทย ผู้ซึ่งขึ้นข้าเก่าเก่าเลี้ยง ของจอมพลแปลกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ซึ่ง รัฐบาลชุดที่แล้วมาเคยมีมติที่จะเสนามาประชุมสภามาแล้ว โดยยื่นให้รัฐบาลใหม่ พิจารณาแล้ว โทษขึ้นให้รัฐบาลพจน์ สารสินซึ่งมีความกระหายที่จะให้รัฐบาลนี้เป็น "รัฐบาลของประชาชนโดยแท้จริง" ก็อยู่เหนือที่ข้าเก่าเก่าเลี้ยงของจอมพลที่ยืนยมนำให้ไทยไม่พิจารณา

ถูกต้องถึงเสียก่อนว่า ความเป็นมาของพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น เครื่องมือของนักเผด็จการที่ระดมชักจูง ประชาชนนั่นเอง และนั่นคือ สิ่งที่น่าอึดใจนักวิพากษ์ สารสินเข็นให้ หรือคากกิกไปว่า เป็นการกระทำเพื่อให้รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชาชนโดยแท้จริง

โดยข้อเสนอของ กระทรวงมหาดไทย รัฐบาลชุดใหม่มีความตั้งใจในอนิจจะกระทำในสิ่งที่หลุมฝังว่า เป็นการปฏิรูป โดยที่ใดก็คิดไปว่า นั่นแหละเป็นการรื้อถอนสิทธิอย่างชัดแจ้ง คงขอไม่

๑. เพื่อให้ฝ่ายค้าน ซึ่งเป็นหลักการเบื้องต้นที่ถูกต้อง แต่หากอยู่ในความนิยมของประชาชน มีโอกาสเข้าสมัครรับเลือกตั้งได้ ผู้เชี่ยวชาญของรัฐบาลเผด็จการชุดที่แล้ว จึงให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง ในส่วนที่เกี่ยวกับกาเลือกผู้สมัครจะต้องมีเงินประกันไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จึงจะสมัครเข้ารับเลือกตั้งได้ วิธีการเช่นนี้เป็นการบังคับให้ฝ่ายค้านมีโอกาสเข้าสมัครรับเลือกตั้งได้อย่างแท้จริง ผู้สมัครฝ่ายค้าน จะต้องมีความร่ำรวยแน่นอน จึงจะยอมเสี่ยงต่อการที่จะถูกปรับเงิน ซึ่งจำนวนดังกล่าวไม่ใช่เงินน้อยเลย และเมื่อฝ่ายค้านส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ยากจนไม่กล้าเสี่ยงแล้ว ฝ่ายรัฐบาลก็ย่อมจะมีโอกาสชนะในสภาอย่างแน่นอนจึงมีนวมมาก ความคิดเช่นนี้แม้จะจริงก็จะเป็นความคิดของรัฐบาลเก่าตนเอง ที่จะหาเหตุจูงใจล่อลวงขอประชาชนไปให้สมัครรับเลือกตั้งได้ง่ายๆ แต่เมื่อรัฐบาลเก่าถูกขับออกไปเสียแล้ว ความคิดอันดั้งเดิมก็ยังคงมีอยู่ในใหม่ สวรรคตอยู่ที่สอพลอ ซึ่งก็ได้แก่ข้าราชการชั้นผู้

ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยนั่นเอง และเมื่อรัฐบาลชุดใหม่ มีความประสงค์ที่จะแก้ไขกฎหมายเลือกตั้ง ด้วยความประสงค์ที่ว่า เพื่อให้เป็นรัฐบาลของประชาชนโดยแท้จริง สวรรคตอยู่ที่สอพลอชุดเดิมจึงสอพลอความคิดเห็นแก่กันแก่กัน

ต่อรัฐบาลใหม่โดยพลันทันที ๒. โดยความหมายของรัฐบาลเผด็จการชุดที่แล้ว ที่ไม่ต้องการให้ฝ่ายค้านเข้ามาแบ่งในสภา จึงให้ผู้เชี่ยวชาญร่างกฎหมายยกฐานะผู้สมัครรับเลือกตั้งให้สูงขึ้นไปอีกในทำนองเดียวกับที่การเพิ่มเงินประกัน ๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้หากเพิ่มเงินประกันผู้สมัครให้สูงขึ้นแล้ว ก็จะเป็นเหตุให้ฝ่ายค้านไม่มีโอกาสได้สมัคร อันเป็นวิธีการบั่นรอนให้ฝ่ายค้านในสภาโดยตรง ๓. หาเหตุแก้ปัญ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้สูงขึ้นอีก โดยอ้างกฎหมายเก่าที่หมอลำผู้สมัครนิยมยกย่องไว้ว่าอายุเพียง ๒๐ ปี เป็นการไม่สมควรที่จะได้บุคคลมีอายุต่ำไปลงในสภา ที่ทำการก็ไ้ปรากฏว่าผู้สมัคร ๒๐ ปีจริง ๆ น้อยนัก จะได้รับเลือกตั้งก็ตาม แต่รัฐบาลก็หาทางกีดกันทุกวิถีทางในทำนอง "ไม่ได้ด้วยเล่ห์ที่เอาตัวยก" โน้นเอง ๔. แบ่งเขตการเลือกตั้งเสียใหม่ โดยอ้างว่าทำให้การควบคุมการเลือกตั้ง เป็นไปโดยสะดวก และการหาเสียงก็ทำให้ผู้สมัครประหยัดเงิน

ความคิดที่รื้อถอนสิทธิของประชาชนดังกล่าวนี้ ล้วนแต่เป็นความคิดของชนเผด็จการในรัฐบาลชุดเก่าทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเผด็จการมีความหมายมันแน่นอนที่จะเห็นถ้อยคำเมืองไปตลอด แต่ถ้อยคำนี้ผิดๆ ความคิดที่จะยกเลิกการขอประชาชนโดยรัฐบาลชุดใหม่

ก็เป็นอันสลายไป เพราะคณะทหาร

ซิมโล่ ไส่ส่งไปเสียก่อน แต่ความจริง
มีอยู่ข้อหนึ่งว่า อินทน์ไม่เน้นเพียงแต่
ศักดิ์ฐานะสาขาเท่านั้น หากเป็นเหตุที่
จะทำให้คนไม่สบายใจไม่ หากทว่า

รวบรวมข้อมูลที่มีอยู่ในบ้าน ซึ่งสมาชิก
 มีบ้าน รวบรวมให้ด้วย ก็สามารถ
 ทำได้ทั้งงานสาขาที่ถูกต้องก็ออกไป
 กองงานได้ก็ อยู่นานนั้นก็ ก็
 แยกการของรัฐบาล ซึ่งก็แล้วกันนั้น
 เมื่อคณะกรรมการได้ทำก็ ก็ว่า
 โคนของก็ขึ้นก็การ ป่วยให้
 ของก็ประกอบ แห่งการกระทำความชั่ว
 ข้างตอนด้วยก็ได้ว่า ข้างนั้นให้มี

บัณฑิตเรียนจบแล้ว
 การศึกษาเป็นเครื่องมือทำนุบำรุง
 แล้ว ในปัจจุบันการศึกษาการศึกษามะ

ทั้งนี้ชกเลยใจออกอย่างเต็มที่ เว้นเสีย
 แต่ผู้มาดำเนินการจะเป็นผู้ขึ้นทูล
 กลิ่นจริงๆเท่านั้นที่ไม่ยอมเข้าขวนตาม
 ๑๒/๒๕๖๑ แต่ใจจริงแล้ว...

การยากอยู่สักหน่อย ที่จะหาผู้ที่มีคุณ
ธรรมได้อย่างแท้จริง ผลของการ
ประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งหลังสุดได้ลง
มติให้แก่โครงการเมล็ดอ้อย โดย
ยอมรับฟังความเห็นของประชาชนบาง
ส่วน แต่อีกบางส่วนก็ยังไม่ฟังเสีย

เพราะฉะนั้น จึงเป็นที่ตั้งประชาชนชาว
ไทยถือว่า รัฐบาลเฉพาะถนัดนี้ รั
วากำหนดสัญญาให้ไว้แก่สภาฯ ะ
พิจารณาการเลือกตั้งคราวนี้ ให้เป็น
ไปตามกฎหมาย และโดยสุจริตเที่ย
ตรงเพียงใด ฉะนั้นความสุจริต
เที่ยงตรง หมายความว่าถนัดนี้ละ
นั้น ๓ ๖ ๓ ๓ อย่างคราวที่แล้ว
นั้น แต่ ๗ รัฐบาลชุดใหม่ที่จะ
ต้องโค่นล้มคราวนี้ อย่างเดียวกับรัฐ
บาลเผด็จการอย่างไม่มีขีดจำกัด

ทรรคณะของคนสวน

บ้านของเข

ศักรกัฏฐิสรภาพไนโตเกี้ยว

ตอนพลบค่ำวันที่ ๒๕ กันยายน
คืนนั้น ขบวนการนักศึกษาชาวพม่าจึงร่วม
ควงกมรกรรมคนงานในที่พัก ๆ เกิด
ขบวนร่วมนักกรรมกรศึกษา ตรงเข้าหา
สถานตำรวจคนกลางกลางกรุงโคกเกีย
นครหลวงของพม่า.

และก่อนที่วันจะตกคืน วันนั้น
สถาปนาวันครบชาติลูก “ล้อม
กรอบ” อย่างหนาแน่น ส่วนตำรวจบน
โรงพักจับกุมไปทรมาน ไม่ทราบว่าจะทำ
อย่างไรได้ เพราะข้อเสนองานของชนวนก็
ดีเยี่ยมและกรรมกรเหล่านี้ เขียวรุ่ง
ไปตั้งรับวันดีศึกษา และคนงาน ๒๕
คน ซึ่งถูกตำรวจจับกุมในข้อหา “เชิญ
ชวนประชาชนให้มาเดินขบวน” เพื่อ
ประท้วงรัฐบาลของตนเอง กรณีพิพาท
ให้สตรีของอเมริกา ทำการขยายฐานทัพ
จากทิศตะวันตก ไปไกลไกลโดยไกล
ไปด้านฝั่งอ่าวสาฟ และอยู่ปลายของ
ชาติ.

เมื่อคำทอของสารวัตร โรงพัก
นั้นลงปลาตกลงมาทำนองว่า.

“ปล่อยไม่ได้ ไม่ให้ปล่อย ใคร
จะมาทำไม”

กับชีวิตที่เห็น ทว่าพากันไป
แถมหนักด้วยวาทะที่กึกก้อง เสียงหน้า
ต่างไร้พินาศก บรมราชโอรสองค์
คุณนารีขลังมานานทั้งราว และพล
ท้าวรพาทินพลมฤคกุล จึงไม่ทรยศ
ว่าเป็นเพราะถือถือธิดาจนไม่ทำข้อ
ใดกับ... เหลืองมาลงเป็นเจ้าของ
ท่านสาวรักทรงเงว่า หัวใจเป็น
เพราะท่านสาวรักทรงพันด้วย "พระธ
นาโอรส" อันไม่ปรากฏในพงษานุ
กรมต่อไป... หัวใจว่าเป็นเพราะ
ท่านสาวรักทรงเงว่า เหตุการณ์
อาชวรกลุณมา ไป ถึงชนกชนนีกัก
หนาทันทีด้วยเงาจากพระธิดา มิ
คอยใดระ หารเอาไปบูชาขึ้นแล้ว
คุณนายโชด้อยพระภพพล ออกจาก
ราชไปไว้ในกรณีนี้ ท่านสาวรัก และ
บรมราชโอรสพระภพพล ของสาวรัก
นั้นแหละ มีชีวิตอยู่ข้างไปอยู่ในคราว
เก่าเป็นปกติ

ไม่ประการหนึ่ง ก็ประการใดก็
กล่าวมาแล้ว จึงทำให้ท่านสรวท
ต้องทดลองใจสั่งการไว้ให้จักการตอบได้
กนก.

ทั้งนี้สงเคราะห์ระหว่างไม้กระของ
ลุ่ม ๆ กับก้อนอิฐก้อนหิน และส่วน
ต่าง ๆ ของร่างกายที่ใส่ทำร้ายซึ่งกัน
และกันก็ให้ระบึกขึ้นรอบ ๆ สถานที่คำ
รวจนั่นเอง.

ระหว่างที่ศกติดรวจ กับนักศก
 ขาและกรวมกร กำลังทำเนินไปอย่าง
 ชกกรสน้อง บรรดาคนอยู่รอบคัน
 มีสันดาน 'ชอบมุง' ก็ทยอยยืนมา
 ชมอย่างแออัด เพราะอะไรไรมาสนก
 กว่าที่คนอื่นเขาจะกินนั้นเห็นไหม.

ตอนที่เด็กนั้นฝันว่าถูกฆ่าก็ถึง
ฝ่ายคตินั้นนั่นแหละไป ไม่ปรากฏผลแพ้
ชนะเกิดจากเพราะต่างฝ่ายต่างเกลียด
หมกมุ่นไปด้วยกันทั้งนั้น ถึงข้อที่ข้อ
ตกลงเลิกสงครามกันไป โดยไม่มีการ
แลกเปลี่ยนกันในอนาคต คงทำเหมือน
หน้าที่ของฝ่ายโรงพยาบาลระดมพลมา
เก็บผู้บาดเจ็บ ทั้งที่บริเวณและใกล้ข้า
วกรวมตัวไปหาความ

กระตุก— หมายสิ่งบุคคลผู้ไม่อิน
ยอมเสียะไว้ให้แก่ใคร.

ศัพท์และ ตามยุคตามสมัย
เท่าที่ระลึกกันได้แพร่หลายไปทั่ว มา
สมัยข้าพชนี้คำว่า “กะหรี่” ได้ถูกบัญญัติ
ขึ้นเป็นคำคุณและเป็น “โคต” อัน
สำคัญที่ บรรดาคนหนุ่มและคนสาว
สมัยนี้ ให้ความสนใจของโคตเหล่านี้
นั้นออก.

กะหรี่ เป็นอาหารแขกชนิดหนึ่ง
คือเมล็ดผสมเครื่องเทศ และยังมีเป็น
อาหารอันโอชะ ที่ใคร ๆ เรียกกันว่า
“แกงกะหรี่” แต่...แล้วคำว่ากะหรี่
กลายมาเป็นคำสำคัญ ที่แพร่หลาย
ออกไปทั่ว แม้แต่คนโคกคำว่า “กะ
หรี่” ในยุคนี้หมายความว่า “หญิง
โสเภณี”

คำว่ากะหรี่ ไม่ทราบว่ามี
คนใด ผู้คิดกล่าวไปทางกรรมมูล
กลาง ไก่กลายเป็นกตัญญูพวกนั้น
เรื่องดังกล่าวดังนี้จริงหรือจริงจริง เพราะ
ว่าฝ่ายหญิง สามารถแปลงเพศได้
ว่า “กะหรี่” ได้ถูกต้อง ซึ่งฝ่ายชาย
เป็นผู้ว่าฝ่ายหญิง และผู้ความเป็น
นักกีฬาชาวพม่าหลายสิบคนด้วย.

ฝ่ายไทยก็ถือ น.ส. ประยงค์
ราชภัฏ เจ้าเลขาฝ่ายชาย กันนั้น
อีก ทางไทยก็พึ่งเจ้าเลขา คือศาลแห่ง
วังไทยก็และเจ้าเลขาเป็นนักกีฬาใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์การเมืองระ
หว่างวันที่ ๕ ก.ค. ๒๕๐๐ ทางฝ่าย
ไทยได้ถือคำว่าคำมั่นประมาทใส่ความ
ว่าไทยเป็นพวก “กะหรี่” หมายความว่า
ถึงว่าเป็นหญิงโสเภณี อันมิใช่ในความ
จริงกะหรี่นั้นบุคคลทั้งหลายคน ความ
จริงไทยเป็นนักกีฬาและพลซัยและ
หญิง แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มิใช่เป็นหญิงโสเภณีทั้งเจ้าเลขาใส่ความ
เป็นการทำให้ไทยเสื่อมเสียเกียรติ
และชื่อเสียง อาจทำให้ไทยมีการ
พม่าจากบุคคลอื่น ๆ ด้วย.

รายการห้อง ของนักกีฬาหญิง
อ้าง “โคต” คงกล่าวถึงยังอีกแห่ง

ก็กล่าว ปรากฏว่าในวันไปศาลดูความ
ไปพร้อมกัน ทางฝ่ายชายผู้เป็นเจ้าเลขา
ยอมขอชดเชยหน้าศาลยอมมีบริษัและ
ประกาศยอมในหนังสือพิมพ์ ๗ วัน
ทางไทยพอใจจึงขอถอนฟ้อง.

ฉะนั้นคำว่า “กะหรี่” หากในเวลา
ต่อไป เกิดเป็นความมกขึ้น หากจะมี
การต่อสู้คดีนำสืบคำว่า “กะหรี่” แปล
ว่าอะไร ซึ่งไม่ปรากฏในพจนานุกรมมา
ชาวไทยแล้ว ก็คงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ
ในเรื่องหนึ่ง. ▲

ยลฉก.

จากโรงซัก

ชนชั้นการ.

การบุกเข้ายึดอำนาจ ของฝ่าย
ทหารเพื่อทำการขับไล่รัฐบาลจอมพล ป.
เมื่อวันที่ ๑๖ ก.ย. ค.ศ.นี้ ประชาชนถึ
ถึงได้มอดกัอย่างสนใจว่า คณะ
ทหารจะบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ได้มา
แล้วหรือไม่ คือได้มีการเสียดอกข้อ
คนไทยเลบ แต่อย่างไรก็ตามแม้จะ
มีผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารระมัดใใน

เหตุการณ์ ระบอบระบอบหน้าก็ให้รัฐ
บาลคำนึงงานต่อไปถึงที่ ทรายกันแล้ว
ก็ก็ ปรากฏว่าเชรอนนอกก็ความ
ทางจังหวัด ชัดเจนว่าไม่ค่อยเกิด
ขึ้นเรื่อยเรื่อยแต่กำลังก้าวลงจน
พลแล้ว ศิวานนท์ ก็คืออีกผู้ซึ่ง
ชัดเจนได้ให้แผนดินครองเสียแล้ว.

แต่แรกก็คิดว่าข้าพเจ้าพลร่มที่
หัวหินซึ่งมีชื่อเรียกกันว่า “ค่าย
นเรศวร” แห่งนี้เป็นแหล่ง ที่นับว่าเป็น
กำลังสำคัญหน่วยหนึ่งซึ่งของกรมตำรวจ
ขุนนายพลแล้ว มีอาวุธทันสมัยที่สุด
มีการฝึกแบบเดียวกับทหาร คอลอง
ความเก่งกล้าสามารถเป็นเยี่ยมมออก
จากนั้น ตำรวจหน่วยนี้มีการออกฝึก
ให้แก่ชาวยานในป่าอีกด้วย เพื่อสมทบ
เป็นกำลังในยามฉุกเฉิน การฝึก
พม่าเคยมาว่า ถ้าชาวยานคนใดต้อง
การก็ให้รีบแจ้งเตือนและรีบเตือน กัน
เป็นประจำ และพวกชาวยานเองก็
หน่วยกล้าตายที่บุกแตก วนโค้วสม
ญว่า “เสือดำ” ส่วนตำรวจพลร่ม
วิ่ง ๆ เขาเรียกกันว่า “จิ้งจอกคอย”
อยู่ในป่าเหมือนกัน ความเคลื่อนไหว
ของตำรวจหน่วยนี้ ชาวตำรวจ

แจ้งว่าทหารได้เข้าคุม และปลงอาวุธ
ให้เรียบร้อยแล้วถึงกระนั้น ก็ยังไม่เห็น
ที่มาไว้ใหม่ เพราะมีนักโทษเขาไป
ในป่าก่อนที่ทหารบุกทำลายเสียคน มีอา
วุธด้วย ถัดมาหลายวันเป็นโรงก่อความ
เกิดขึ้นที่ป่าแถวอยุธยา

อีกข่าวหนึ่ง ก็คือจังหวัดระ
ยองอันมีหน่วยรักษาคนแคนอยู่ที่นี่มี
อาวุธอันทันสมัยเช่นกัน คณะทหารไม่
ไว้วางใจและเพื่อความสงบสุข ของ
ราษฎรจึงได้ทำการปลดอาวุธ เสียเมื่อ
วันที่ ๒๓ ก.ย. ค.ศ.นี้ การปลดก็
ให้ขึ้นไว้กับคนนาชาคน คนสถานคำ
รวมอยู่เมืองของ ไทยอย่างคำ
ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารส่งให้ตำรวจ
และเก็บ อาวุธที่ทหารยึดไปไว้ที่
อัน สบรีงพิทักษ์ ๓๕๐ กระบอก จำนวน
๑๕ หีบ, ๒. ลูกปืนทั้งหมดจำนวน ๕๕
หีบ ๓ ชนิดจำนวน ๑๕ กระบอก, ๔
หีบ ขึ้นบน ๗ หีบ ทหารนำไปเก็บไว้
ในเขตทหาร ที่จังหวัดยะเยิงตรา
เรียบร้อยแล้ว ▲

‘นักสืบ’
(อ่านต่อหน้า ๔๖)

อัน—นั้นนั่น นั่นว่าใคร!

วันจันทร์

พบกวีวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ

รัฐบาลพจน์ สารสิน:

เรามีความยินดีที่นายกรัฐมนตรีพจน์

สารสิน ได้ตั้งคณะรัฐบาล ได้โดย

เรียบร้อยในเวลาสมควร ที่มิอาจมีรัฐมนตรีจากฝ่ายใดไปจากเดิมที่ข้างนั้น ก็เพื่อรวมภารกิจของการจัดตั้งรัฐบาลและภาระของนายกรัฐมนตรีอื่นแต่ครั้ง ก็เห็นจะเลือกแต่ ๑๔ คนเท่านั้น เพราะอีก ๑๔ คนเป็นนายทหารบกเรือและอากาศ ซึ่งคงอยู่ในกองพันของฝ่ายรัฐบาลหรือพรรคเลือกที่เสนอมาไว้ ที่พลเอกผไทวงศ์แห่งราชชนนีที่ ๑๔ คุณเล็ก ศิวสรวงศ์ ที่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกลาโหมและ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชรัฐมนตรีว่าการคมนาคม ซึ่งทำงานทั้ง ๒ นั้นเป็นผู้สมควรที่จะได้รับใช้ชาติในวาระพิเศษเช่นนี้ แต่ที่พลเอกผไทวงศ์และคุณเล็กมีเหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมชเหตุผลน่าฟังมากฐานเป็นผู้สุจริต ที่มั่นคงกับเคยบอกว่า ควบคุมโคตที่ยังมีสมาชิกประเภท ๒ ยังจะไม่เล่นการเมือง คุณเสนีย์ ปราโมชก็ยืนยันแก่หนังสือพิมพ์โพสต์ว่า ไม่ได้มีความเห็นขัดแย้งในเรื่องสมาชิกประเภท ๒ แต่ขอเล่นการเมืองตามวิถีทางประชาธิปไตยที่ปฏิบัติกันอยู่ (เห็นจะหมายความว่าไม่ไปโดยตัวละวัน ๓๓) ในขณะเดียวกันนี้เอง ยังเป็นรองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์อยู่ ถ้าไปเป็นรัฐมนตรีเข้า อาจมีคนกล่าวว่า พยาบาทจะช่วยเหลือสมาชิกพรรคของตน เมื่อเวลาเลือกตั้ง ก็ความชอบหลังนี้พรรคประชาธิปัตย์ของรัฐบาล ที่ไม่ยอมให้หัวหน้าพรรค การเมืองมาเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี โดยเกรงว่าประชาชนพลเมืองมองไปว่าเราใช้ชื่อพรรคหรือมีทางช่วยเหลือในการเลือกตั้งเพื่อจนความจงใจ แต่ก็มีเหมือนมีหลักเข้ามาข้างหนึ่งเหมือนกัน

คนที่เรารู้สึกเสียใจที่ไม่ควรเป็นรัฐมนตรีก็คือ ม.ล. ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการศึกษาธิการเหมือนที่เรารู้จักเสียใจ ม.ล. ชูชาติ ถ้าถูก อธิบดีกรมชลประทานเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการเกษตร ของคณะรัฐบาลก็มิใช่แล้วนั้น ซึ่งก็จริง ม.ล. ชูชาติก็เคยเป็นแต่อธิบดีกรมชลประทานตำแหน่งเดียวเท่านั้นและระพันความมีพรหมทั้งเป็นรัฐมนตรี ในรัฐบาลที่ราษฎรเกลียดชังนี้หาได้ไม่โดยเพราะอย่าเชื่อเรื่องกรมป่าไม้ ซึ่งคนก็แท้ๆ เราซื้อเสียงไปฝากเสียเล่าว่า ส่วนม.ล. ปิ่น นั้นว่ากันว่ามีไม่ในขณะนี้ต้องเรียกว่าเป็นกรณีสัน

หลังของการศึกษาหาหัวเบี่ยงเบนจากถ้าเป็นวิสัยการ ไม่ใช่ประชาธิปไตย ท่านผู้นี้ควรเป็นเสนายก

ภายในประเทศ

ทรงตั้งกษัตริย์แล้ว แต่เราปกครองกันด้วยระบอบประชาธิปไตย การเอาปลัดกระทรวงเข้ามาเป็นรัฐมนตรีหรือกระทรวงก็ขึ้นกัน ถ้าทำกันไม่ไปในเวลาต่อไปก็น่าเสียกษัตริย์ที่จะเลือกคนไปคนหนึ่ง เพราะรัฐบาลที่ยั่งยืนที่อยู่ไกลออกไปขึ้นเป็นรัฐมนตรี เมื่อมีการเลือกตั้งกันใหม่และรัฐบาลพจน์จะออกไปตามวิธีการเมือง ม.ล. ปิ่น ก็หลุดลอยตามคณะรัฐบาลที่ยั่งยืนไปด้วย ถ้ารัฐบาลเห็นแก่ตัวคนมากกว่านี้ก็ต้องระบอบประชาธิปไตย อาจจะมี ม.ล. ปิ่น เป็นรัฐมนตรีว่าการศึกษาต่อไปก็ได้ และถือว่าจากจากตำแหน่งปลัดกระทรวงก็เกิดว่า แต่ถ้าในรัฐบาลที่กระทรวงเปลี่ยนรัฐมนตรีทั้งชุด ม.ล. ปิ่น จะไปอยู่ที่ไหนกลายมาเป็นปลัดกระทรวงต่อไปตามเดิมเช่นนี้ว่า และทนาย.ร. ปิ่นจะรู้จักอย่างไร เมื่อม.ล. ปิ่นก็เป็นผู้คนไม่โตโตโตตามการจะได้ไปไว้ เคยขึ้นส่งกลองอยู่ บนสะพานเดินเรือในฐานะเป็นกัปตันแล้วกลับมาขึ้นที่หัวเรือในเรือเล็กเดียวกันฐานเป็นต้นเรือ (ซีฟเวด) มันจะถูก

ต้องตั้งรองไหน และมีรัฐมนตรีมาไหนที่ให้ความรู้และวิธีการศึกษาดีกว่า ม.ล. ปิ่น นอกจากมีหน้าที่ควบคุมนโยบายเท่านั้น ถ้า ม.ล. ปิ่นเป็นคนที่รักชาติบ้านเมืองยอมเป็นหมากรุกให้เล่นของไปๆตามความพอใจแล้ว ก็คงมีหน้าที่ปลัดกระทรวงต่อไปได้ แต่ถ้าม.ล. ปิ่นเป็นเด็กน้อยเนื้อต่ำใจขึ้นมา ไม่ยอมรับตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เขาก็ยังมีตำแหน่งอื่นให้ ม.ล. ปิ่น ได้เช่นอธิการบดีมหาวิทยาลัย และกระตุกส่นหลังของกระทรวงศึกษาธิการไป แล้วการศึกษาจะด้อยลงหรือไม่ก็ว่าขึ้น เว้นแต่จะเลือกปลัดใหม่ซึ่งมีผลไม่ทำมิใช่ความรู้ ไม่ใช่อันที่ ม.ล. ปิ่น แต่ก็เป็นคนซนซนที่ทำการการศึกษาให้

ปัญหาเดิมมีหลายหลายข้อ ถ้าทำให้การศึกษาเจริญไปได้ เรื่องนี้เป็นทั้งนี้เราจึงมีความเสียใจในเฉพาะส่วนม.ล. ปิ่น แต่เรามีความยินดีที่กษัตริย์ทรงถูก มาลากุล โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยเจ้าพระยาพระเสด็จ(น.ร.ร. ๕) ที่บุตรชายของเขา ทำเป็นเสนายกกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกับเจ้าคุณพิภา ที่ที่เคยเป็นมาก่อนอย่างบอกเอี่ยมมัน

ในส่วนนโยบายที่นายกรัฐมนตรีแถลงต่อสภานั้น ก็เป็นไปตามแนวที่รัฐบาลแล้ว มาได้แถลงกันมาอันมีข้อประชาชนพลเมืองซึ่งสนับสนุนก็คือ ข้อสุดท้ายที่พูดถึง การเลือกตั้งเดือนธันวาคมนี้รัฐบาลจะจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายและโดยสุจริตที่แท้จริง เป็นคำสัตย์ปฏิญาณที่ให้เรา

แต่ถ้าผู้แทนราษฎร ซึ่งรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย พล.ท. ประภาส วารุเสถียรก็ได้เคยชี้ชัดถึงตามของ พล.ร. ฤกษ์ สี่ระ ว่ารัฐบาลจะขอขึ้นชื่อว่า

จะไม่ให้มีการขึ้นขึ้นขึ้น แทรกแซงของข้าราชการอย่างเกินจาก และระ

โดย....."สราภัน"

สมัยสี่ จรรยาดี

เขียน

ระเบียบตลาด

ตะวัมรอนอ่อนแสงลงไปแล้ว โรงสุราที่ข้างตลาดก็เนื่องแน่นไปด้วยผู้คน
อันที่จริงในจังหวัดเล็กๆ ที่เขามักรับราชการอยู่นั้น ถ้าไม่ไปสโนว์เล่นเทนนิสหรือบิลเลียด ที่ที่เขว่อนๆนั้น
ก็ค่อนข้างจะคนตาบอดเหลือเกิน ระเบียบส่งส่งจึงหันเข้าหาโรงแรมดังกล่าวก่อนแล้ว เป็นโรงแรมชั้น ๓ ของจังหวัด
เสียด้วยซ้ำไป.

เขามาได้ไม่กี่วันเข้าที่นั่น บิดาของหล่อนเป็นเศรษฐีชาวนา มีนาอยู่หลายตำบลด้วยกัน พ่อตาของ
เขาเป็นคนมักเลอะเอากร่อย ไม้ว้อเกอโหล่นเอ๋อๆ รามูร์กันแล้วคนต้องร้องอ้อหากคนไป เมื่อ
พ่อของวิไลมีผลประโยชน์น้อย ในจังหวัดนั้นมาก ก็อยากจะทำผล ประโยชน์ของตัว และเรื่องมันก็มีมาเหตุ
ตรงกับกรรมประสงคฺของเขาคือบ คือระเบียบปรารถนาที่จะเข้าไปในวังรัฐสภา.

“เสียเท่าไรเสียไป——” คุณพ่อของวิไลว่า “ถ้ากรวน ปากก็ไม่ใช่ขุนรามูร์ ๕-๖ อำเภอเป็น
ของเรา...”

โดยไม่คิดคดสินใจหรืออาลัยรักในตำแหน่งราชการงานเมืองที่เขาไม่ค่อยได้งายๆ นัก ระพีขึ้นใบตา
ออกเลยที่เดียวเขาเริ่มออกหาเสียงไปทุกอำเภอและตำบล คำอย่างสนับสนุนแหกโดยไม่มีอันเลขจนคิดเดียว
เขาสัมผัสผู้แทนในพรรคฝ่ายค้าน—เขาจะคัดค้านมันเรื่องไปถึงชาติและชาติหน้า ไม่ยอมเป็นฝ่ายสนับสนุน
และยอมยกมือให้เหมือนตัวอีกยาวตามเมื่อต้องลง.

ตัวรภักดิ์ประเศขึ้นแว่นก่อน เขายับมนระเวณไปจนทั่วทิศ ไปสเตอร์เป็นอันมากสั่งตามจากพระ
นคร ทั้งห้าทั้งกระดาบสแว่นเกลื่อนกลาดอยู่ทั่วไป. ผู้แทนในจังหวัดที่เขาอยู่มีถึงสองคนและมีสมัครอยู่
เพียง ๘ คนเท่านั้น ก่อนออกกระเวณหาเสียงเขาได้อุดคทาหมับกับคนอันค้นคว้าหาซื้อประวัติของนักการเมือง
ต่างๆ ที่ใช้กลเม็ดเค็ดพรายของเขาในกรหาเสียง ส่วนวนโวหารอันจะทำให้เกิดการกระตุ้นเตือน หรือ
สะเทือนใจคนฟังในขณะที่เขาได้ขึ้นไปพูดหาเสียงต่อหน้าประชาชน. แต่คืนวันเลือกคัมถึงก็ปรากฏ
ว่าพรรคสนับสนุนรัฐบาลหรือพรรครัฐบาลนั้นถ่วงมาจับกับมีสัทหมอกวังแห่งกับฟ้า. นี่แหละคืออนุสนธิที่เขาจะ
สืบสันดานตั้งสุรเป็นอาจิน เขาเข้าเฝ้าเขิน. พ่อของวิไลบดอกหาง แล้วพูดออกมาด้วยเสียงเกรียวๆ.

“สิบล้านพ่อค้า... ค่ะ! เพื่อเอ๋ย! ไม้ว่ากันนี้ผู้ใหญ่บ้านหรือครูประจำบาล.”

เขาสอบตกแล้วนั้นๆ และคดอย่างหวุดหวิดเสียด้วย ใครๆ ก็รู้ว่าถ้าเขาไม่ถูกเล่นลูกคิกเขาจะต้อง
มาอย่างแน่ๆ — นั่นเอง! เป็นเหตุให้เขาเสียขวัญเสียคนลงไป แทนที่เขาจะหันเอาทางพระเจ้าตรีเพรี ต้อง
แสง หันเอาสุราเป็นสรณะ ปลอบหัวใจอันเศร้าหมองของตัวให้ลืมเลือน ความซอกซำเร่ทำใจนั้นลงไปเสีย
ชนิดที่ว่าพอเหลาเข้าปากคนบวมก็หายไป. นี่คือนักการณของระพี.

กลิ่นเหล้าเหม็นอบอวลไปทั่วห้อง

ลายขกทรงของหล่อนขาดกระจุย

ส่วนล่างผ้าตบขึ้นมาสูงจนเกือบจะเหมือนเปลือยกว่าได้... วิไลเมา!

ระพีกระแทกควงบนเก้าอี้ ทบิย
บุตรชนมาทศ ในเมื่อพบศพหน้า
เก่าคนหนุ่มเจ้าศหาบผู้ให้วงเค้นช่วย
เหลือเอาอย่างสายคว้นเทาซาก แต่
เวลาจนกระทั่งให้ใครเขาที่ไม่อาจรู้ได้
“แต่ก่อนนี้ คุณเคยไปโซเกิ้ล”
“ขึ้น...” เขาปรารถน.
“ฮือ...” เขาพยักหน้าซ้ำๆ.
“แล้วมาร้านอ้ายเส็งถูกซบย้าง
ศาลากลาง...”

“ถูก...”
“แล้วเกี่ยวทำไม มาประหารกัน
...”

“ไม่มาประหารเลย...” เขายับ
น้อยๆ และเลื้อยควงเหล้าเข้าไว้.
“เรื่องธรรมดา...”

“การเมืองเวลานี้ เป็นอย่างไร
บ้าง” สหายของเขาถามต่อไปอีก.

“โฮ...” เขาเงยออกมาอย่าง
เขย่งก “พูดเรื่องอื่นดีกว่าวิชัย— อี
ซอพูดถึงเรื่องการเมืองเสียมากกว่า
แต่ว่าบ้านบวมมันมีตัวใหม่ มาหรือ
เปล่า?”

“ขี้...” วิชัยหัวเราะหัวๆ “คุณ
เคยเป็นนายผมมา...”

“แต่เคย...” ล้อเป็นนายผมแล้ว
เพราะว่าลือเป็นข้าราชการ...” เขา
ยกแก้วขึ้นกับมันไปเพื่อขำ “เวลานี้
อึกคัมในเรื่องการ...”

“ทำโน่นละนี่...” วิชัยถามขึ้น.
“เขาซู้ซี้ว่า— อ้อ! ถ้าอ้ายไม่หยุด

เหล่าเขาจะกินยังงั้นหรือ...

"ก็สิครับคุณ! เราเห็นหัวมีขี้
กัน ถมหัวมันทำยักจะคงถมด้วยกัน
ว่อะไรก็ทิ้งว่าคามอน จรวมคามอน
เมียรเห็นถึงให้กันกระไรไ้?"

"ฮือ! เขาขวางออกมาอย่าง
ข่มๆ ล้อก โธมกัยกับกัยเขาเหมือน
กันนี่พว..."

"ครับ! เมาาไว้ ไ้ยทหนึ่ง-ก็
เกือนมณษย์ ให้หาความสุขเสียดอน
คาย ขยำมวไปเกียเฮวคามทกขีมา
เป็นอารมณ์-มาเลอะเรินให้เต็มด้วย
และในอ้อมอกของงสันต์ อ้ายเทมนี้
โกส้านักแล้วลระไป- เวลาเรียวใส
ยักมีแต่ระอิน-อิน! และนั้น! ยักอิน
แผยอกแล้วซี."

"ฮ้า! ลือนไม่เลวเลยสักนัก
เกีย-จริงสินะ! ถ้าเราไม่รียหาความ
สุขเสียดเวลามันก็ระอินหนี- แต่กั้น-เบย

อ๊วจะเป็นขี้เมาอย่างอ๊วนนั้น ล้อจว่าอย่าง
ไร?"

"คุณระพัคครับ-คุณหยุดเสียดเอช
คัย! หยุดดื่มสี้ไปไ้หรือ?"

"หยุด...ฮัน" เขาวิ่งออกมาอย่าง
อุมเอียว "ฮัหยุดไม่ได้-ฮัเป็นโรค-
โรคนี้ฝังเขาเรียวโรคต้องกิน-ล้องจน
ไม่รู้ว่ฮัเป็นโรคพิษสุราเรียว..."

"หาหมอ..."

"ฮะ คร้งแล้ว!" เขาบอก

ถึงใจของกันมันช่วงเลวเหลือเกิน-ฮั
เป็นโรคต้องกิน-ฮัเป็นโรคต้องกิน-กั
ใครไม่เคยเป็นโรคนี้ เขาก็จะรู้ว่โรค
ต้องกินเป็นยั้งไร? กัเหมือนบ้ศากถั
ไม่ได้กินเข้า ก็ะเหลือนคายจนสนัฮั

ในหลุมผี แต่พอได้มันเข้ามา ผีดิบจะ
กลบคั้นชีพกลายเป็นศพเดินได้ข่มมทณ
กั-กัไม่ ได้คัมันจะสนั่นเหมือนพวกทรง
จ้าวเข้าผี แต่ถักกินเข้าไปแล้วอากร

ทรงจ้าวเข้าผีระทมกไป ผีระออกมา
ร่างกายเปลี่ยนสภาพเป็นคนทรงธรรม
คัย...ฮั...ฮั...ฮั...
กาทกนแล้วชินมทก..."

เขาคุยกันต่อไปอีก ก็มันทอไป
อีก ฮัฮันาฟีกาเรือนเมื่อเรือกัจะ
อยู่ข้างฝาอกคายเสียดกัย ทำให้เขาไม่รู้
เวลา ไม่รู้ว่มันกักัมกัฮัคณั้น มา
กัณอยู่ประเคียวเคียวเท่านัน-ประเคียว
เกียจริง? ทำไมเมื่อเขาเคลียไปจึง
เห็นประคโรงเหล้าเหล้าอยู่ แต่เพียง
ยานเกียเท่านัน แต่เขากัยั้งงลั
อยู่เช่นนั้น มองดูสิ่งต่าง ๆ อย่างเปลือ
และพว้าพวาว.

"โรคต้องกิน-โรคต้องกิน..."

เขาพทกัพทกัอยู่แค่นัน.กัยว.

ระพี ล่องแสง จอนอนหลับไปสัก
เท่าใดไม่รู้ สัก แต่เมื่อเขาเล็ดคัยนัอีก
คร้งหนึ่ง เขากัพบแต่ความมืดเหมือนกั
เขาไม่ได้ลัมคัย เขาคววเขาอนอยู่
บนเตียงนอน และมัวลัยของเขานอนอยู่
ข้างเคียง เขาบ้ใช้มือของเขาควไป
หย่งว่ของกรรยา แต่เขาต้องได้พทกั
วัตถุต่าง ๆ อันเย็นๆคงอยู่ เป็นแถว พ
เขาบ้มีผลักบเจ้าสิ่งเหล่านี้ มันก็วง
กรวว ตกกระจายลงมายังพื้นขัมนต์ขั
มันเบื้องล่างแตกกระจาย เป็รื่องปร่า
อยู่ภายในความมืดอันเรียบหงัด.

"มื่อไรกันนัเบย!" เขาบ้ขั

"กัณอยู่ไ้ไหนนัแล้ว!"

แม่เมียรลัลไปไหนละ
เห็นมอถวจะไปกรงเทพฯ ละ
ไปกับไร
ไปลงบนเทินมาบักเรอนนัแหละ ละ

ภาพประกอบโดยนิยธ "แทน"

พระคหบดีโคตม.

“อ้ายโง่ผิดหะ...” เขาก็หันมา
ในใจ “ทำไมมันจะต้องขืนเสียอย่างนี้”
“ไอ้เอ็งจ๋าเอ๊ย...” มันขืนซ้ำขึ้น
มาในเวลาอันใกล้เก็บง

เขาทรุดตัวลงนั่งบนคว้นโค โถ
ยักจนเสียงแปลก ๆ อยู่เช่นนั้น เขา
พยายามยกมือขึ้นอุกหูแต่ก็กลืนอยู่แค่
ว่า โรคพิษสุราเย็นโรคพิษสาหัสจน
หูของเขาแนวรูปสาคาอาทอลน แล้ว
ก็ทรุดกลับเข้านอนไปในเวลาอันเร็ว เขา
ซบหน้าลงกับแนวแคตก็กดขี่ โยก็
โยโยไม่ได้อาชีพก็กดขี่กรรมชาติถึงก
งามของเวรว่าอรุณเสียนึกก็เกิดไม่
ว่ามันจะเปลี่ยนไปเป็นอะไรก็ต่อ
หรือแม้แต่ว่า นกอินทรีเองเพราะ ๆ
ขึ้นมาหัวของเขาไป.

แขนของเขาถูกกระซางโคโยแรง
แถมร่างของเขาจนกระทั่งไปก
ระก้อย ๆ ถัดมาของเขานั่น เขามั
นัย ๆ เพื่อเพิ่มพูนความกล้าและความ
กล้าไว้หลายปี.

“นี่มันคงเป็นท่าให้แล้ว” วิชัย
ถามขึ้น “รูปหะปะกอมกาศ”
“พม่าแกแต่ทำ...” เขาพูด
เสียงที่พยายามจะให้ซึ่งจริง.

“ทำ...” “ตลอดหัวเราะเสียง
แถม” “คุณมาเมื่อที่นั่นเองก็
คงแล้ว”

เขามันทุก ๆ และยอมจำนนใน
ถ้อยคำของหล่อน.

“มันนอนหลับอยู่ในร้านเท็กซ
ไม่ไปไหนไหนเลย?”

“เมื่อวานนี้คุณจำได้ไหมว่าฉันได้
พูดอะไรไว้กับคุณ? ว่าไว้ที่ไหน? ฉัน
ได้พูดไว้ว่า ถ้าคุณไม่เชื่อฟังและออก
กินเหล้าเมาเหมือนอย่างนั้น น่ะก็
ยัง...”

“แต่แค่เพียงโรคพิษ...”

“ก็... คุณจะต้องเป็นโรคพิษ
กินเหมือนนั้น...”

เขามันและซิงกอนหน้าเข้าไปหา
หล่อน.

“ก็... ถ้าเช่นนั้น...” (คำต่อหน้า ๔๓)

การเปลี่ยนเรื่องชีวิต

ในที่สุดการเมืองดูเหมือนจะกลายเป็นเรื่องชีวิตจริง ๆ
ชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนไปไม่คงที่ เดียวสุขเดียวทุกข์ นัก
การเมืองก็เช่นกัน ใครจะนึก-แม้กระทั่งเจ้าตัวเองก็ยังไม่รู้- ผู้ทรง
อำนาจยิ่งใหญ่จะต้องมีอันเป็นกระเด็นออกไปจากความเป็นใหญ่ ที่ยึด
ครองไว้เป็นเวลาอันยาวนาน ดูช่างเป็นนกเงือกนกเงือกแสนจะน่า
เกลียดอย่างไรกับคนอื่นไว้ สิ่งนั้นก็กลับมามองเอาตัวเองเข้าอย่าง
นึกขึ้น เพราะฉะนั้นจึงขอเตือนนักการเมืองที่กำลังเขินอายอยู่ในกระแส
การเมืองปัจจุบันว่า จงดูแลจำไว้เป็นตัวอย่างและเป็นบทเรียนสำหรับ
ยับยั้งจิตใจในยามที่จะประกอบกรรมใดลงไป.

ถ้าเรายุ่งไปแล้ว ประชาชนคนไทยทั้งหลายในเวลานี้ รู้ดีว่าเราคน
กวนและถือความเอาใจใส่กับการเมืองยิ่งกว่าเอาใจใส่กับศาสนาแล้ว เรา
สืบทอดกันมาไป ถึงจะไม่ยาวนานนัก แต่ก็ไม่ยาวนานพอที่จะปลูกฝังประ
ราชูปถัมภ์ด้วยกิจที่ทำความเข้าไทยคำว่า “ประจำชาติไทย” ขึ้นมา
แล้ว ซึ่งเป็นนิมิตหมายถึงว่า ค่าใดที่จะไม่ปล่อยให้ชนเพียงกลุ่มเดียว
แย่ง “ประจำชาติไทย” เพื่อความสมบูรณ์พันธุ์สำหรับตัวเองและพรรคพวก
ไทยเฉพาะกลุ่มไป ทุกคนควรจะมีส่วนใน “ประจำชาติไทย” ไทยเสมอภาค
กันตามสิทธิมนุษยชน และความดีความงามจะทำให้พวกนักการเมืองนัก
ทั้งหลาย ระวังใจตนแลแต่เหลืมนกอย่างถึงซึ่งสำหรับพระภิกษุและ
ต่อไป.

ความดีความงามเปลี่ยนแปลงในวงการเมืองครั้งหนึ่งตลอดมาอันยิ่งใหญ่สำหรับ
ซึ่งคิดว่าจะเป็นไปในทางที่ดีพอเพราะเหตุผลจะรู้จักไว้จริงตามเหตุอันใดจึงลงไปใน
เท่าที่รู้กันไว้ได้ เห็น เราจะต้องมีความดีใจพอที่จะให้ ในระบอบประชาธิปไตยแห่งการเปลี่ยน
แปลงนี้ สิ่งเดียวที่ควรจะต้องคำนึงถึงว่า คือคุณธรรมบริหารของรัฐบาลต่อไป อาทิพอ
เชื่อแต่เสียงคนโง่หรือที่โง่อย่างนั้นอยู่ในของพวกนักการเมืองและกษัตริย์ เพราะเสียงเหล่านี้
บางทีก็เกิดมาจากบางระลอกที่เปลี่ยนแปลงสิ่งใด สิ่งใดเป็นเหตุอันน่าเศร้าใจ เมื่อเรา
เชื่อเสียงโง่หรือคนโง่แล้ว ก็ควรจะเชื่อคนโง่ที่เราเชื่อไป ก็การบริหารประเทศชาติมี
เรื่องเล็กที่จะจัดการกับได้เร็วรอบในเวลานี้หรือไม่ หรือเสียงคนโง่คนโง่ โดยเฉพาะเราจำ
ใจควรจะเหลืมนกเหลืมนกประการที่คนเก่าที่เอาใจไว้ เราถูกคิดขึ้นกับกษัตริย์ ๆ ด้วยกัน
ใจโดยตลอดการปกครองการจะเรียบร้อยบริหารเพื่ออันใดที่ในความคิดสำหรับเราในเวลานี้ จนไม่
ได้แต่คิดหรือ อย่างที่พูดมาเมื่อเสียงที่คนโง่ในเวลานี้จะต้องทำอย่างไร คนที่
ให้มีผู้รับใช้ของนักบริหาร จะรู้ดีว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่นี้จะต้องทำอย่างไร อย่างของเหตุการณ์
แต่เพียงเท่านั้น ต้องคิดให้ถี่ถ้วนไปและคิดอย่างรอบคอบจริง ๆ.

ตามธรรมชาติคนเราก็มักมีความคิดหรือเป็นคนที่เคยแล้ว ก็มักจะ
มองคนอื่นในแง่ที่ไม่ค่อย คงทนเข้ามาคนที่ไม่มีความดีในใจหรือมีปัญหานะ
ไรบางอย่างก็จะมี การจะชอบกับคนอื่นคนนั้นเพื่อเป็นการยกย่องกับคนอื่น
ก็อาจจะเรียกว่ากฎของนกเงือกก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงมีความสำคัญว่า ใครที่
ซิงกอนโง่โง่คนนั้นไม่มีความดีก็ได้ ก็พึงระวังและกระทำไว้ให้ดีว่า คน ๆ
นั้นแหละที่ไม่ควรคบ นี่เป็นเรื่องที่ควรระวัง เพราะว่าเขาคนนั้นไม่มีความ

นักจะมีการเลือกตัวใหม่ เราจึงชวน
กันที่จะพูดกันเพราะเขา เขาก็ยก
แต่เมื่อเลือกการเลือกในระบอบพรรค
การเมืองก็อาจเป็นพรรค ๆ ไป ๆ
เริ่มใช้ความสังเกตเลือกกัน ๆ เพื่อ
จะได้มีเวลาพูดว่า ใครเป็นอย่างไร
พรรคไหนที่ซิงกอนโง่คน ๆ หนึ่ง
อัน อวสานแล้วตัวเอง พึ่งรู้ไว้
ว่าพรรคหนึ่งนั้นก็เลือกเลือก เพราะ
พรรคการเมืองแต่ละพรรค ย่อมมี
นายคนคนต่างคน ใครว่าของใคร
หรือของใครไม่มีความดี นอกจากพรรค
นั้น ๆ ใครก็สังเกตเห็นถึงความ
มาด หรือไม่สามารถแล้วจึงคิด
กันไว้ อย่าเชื่อแต่คำพูด หล่อน
อวสานแล้วความดีก็ได้อีก ถ้า
เชื่อไทยไม่ซิงกอนโง่คน ๆ หนึ่ง
เสียใจภายหลัง ครั้นเป็นคนที่
ระชวยกันเลือกคน ๆ หนึ่ง
เพื่อประชาชนไทยแต่จริง จึงควร
ไว้ใจว่าความดีที่จริงนั้น ใครที่

ตลอดมาแล้ว หรือใครที่เลือก
มัวหมอง ถึงกับถูกผู้เลือกเสีย
ใจไปเสียแล้ว ให้เสียเวลา ings
ใจไปเสียแล้ว เราพยายามให้
คนก็สักเพื่อของของเราเอง ถ้า
พลเมือง คนที่เรากำลังคิดพวก
เรา เหมือนกับที่เราน่าซิงกอน
ที่ไต่มาแล้ว และถ้าคนเลือก
สิ่งนั้นเข้าใจ ระวังพวกนี้เพราะ
กรรมกันไม่รู้ว่าจะกันเท่าไร เพราะ
การที่จะหวัง ให้ได้รับความช่วย
เหลือแบบที่เป็นมาเวลานี้ ไม่ใช่
ของง่ายนัก ไม่มีใครที่จะกล้าเสี่ยง
ไปช่วย ๆ. ▲

พิมพ์ ๖

กนกเกียณคำเกียณของผู้นำทรงอำนาจเมื่อกะเด็นจากความยิ่งใหญ่

พลเอก สุทธิ สุทธิสารณกร ประธานสภาผู้แทนราษฎร

บรรพบุรุษนักคิดหัวก้าวหน้า
ความกล้าหาญ ในทางที่ถูกต้อง
เป็นสามัญชน เป็นเนื้อนาคน
บุคคลิกภาพของรองประธานผู้แทน
ราษฎรคนใหม่ พลเอก สุทธิ สุทธิสาร
ณกร.

พลเอก สุทธิ สุทธิสารณกรเกิด
เมื่อวันที่ ๓๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๕ เริ่ม
เข้าศึกษา ในโรงเรียนนายร้อยทหารบก
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ และสำเร็จการศึกษา
ออกเป็นพันโทนายร้อยทหารบก สังกัด
กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๕ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕
รวมเวลาศึกษา ๖ ปี ๖ เดือน ต่อมาก็ได้
รับพระราชทานยศ เป็นร้อยตรีในสังกัด
เดิม.

พ.ศ. ๒๔๗๐ ได้รับพระราชทาน
ยศเป็นร้อยโท และย้ายไปรับราชการ
ในกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑ มณฑลอุดร
รักษาพระองค์.

พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นทหารคนสนิท
ของสมุหรักษากองพันที่ ๒ กรมทหารปืน
ใหญ่ที่ ๑.

พ.ศ. ๒๔๗๒ เข้าศึกษาในโรงเรียน
เสนาธิการทหารบก.

พ.ศ. ๒๔๗๔ สำเร็จจากโรงเรียน
เสนาธิการ และเข้าประจำกรมเสนาธิการ
ทหารบก. พร้อมกันก็ได้ออกยศเป็น
ร้อยเอกในสังกัดเดิม.

พ.ศ. ๒๔๗๖ ย้ายไปประจำกรม
ยุทธการทหารบก.

พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้รับพระราชทาน
ยศเป็นพันตรี.

พ.ศ. ๒๔๘๓ เป็นเสนาธิการมณฑล
ทหารบกที่ ๔ และได้รับพระราช
ทานยศเป็นพันโท.

พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้รับพระราชทาน
ยศเป็นพันเอก.

พ.ศ. ๒๔๘๗ เป็นผู้บัญชาการ
กองพล ๔ (สนาม)

พ.ศ. ๒๔๘๘ กลับประจำกรมเสนา
ธิการทหารบก และได้ยกย่องให้
ย้ายไปรับตำแหน่งเจ้ากรม การรักษากิน
ทัพ อีกแยกเกือบสองหมื่นให้เข้า
รับตำแหน่ง รองเสนาธิการทหารบก
และผู้อำนวยการ โรงเรียนเสนาธิการ
ทหารบก.

พ.ศ. ๒๔๙๓ มีพระบรมราชโอง
การโปรดเกล้าฯ ให้เป็นเสนาธิการ
กองทัพบก.

พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้รับพระราชทาน
ยศเป็นพลโท และไปภูมิลำเนาที่
ต่างประเทศทั่วโลก.

ภายหลัง จากกลับจากต่างประเทศ
ได้ไม่นานนัก ก็ได้รับยศเป็นพล
เอก และเมื่อคณะทหารกลับจากการนำ
ของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำการ
“ยึดอำนาจ” จากรัฐบาลของจอมพล
ป. พิบูลสงคราม พลเอกสุทธิ ก็เป็นผู้
หนึ่ง ซึ่งเข้าร่วมมีมติยกย่องพร้อม
เพ็ชร์ ต่อมาก็ได้รับพระบรมราชโอง
การโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น ส.ส. ประ
เภทสอง ในจำนวนหนึ่งซึ่งสองร้อยยี่
สิบเจ็ดคน และได้รับเลือกตั้งเป็นประธาน
สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๐๐

พลเอก สุทธิ สุทธิสารณกร เป็น
“มือดี” ที่มีความกล้าหาญใจมากผู้
หนึ่ง ที่พบเห็นมาตั้งแต่ (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ยุทธวิธีของอิดเลอร์ (ต่อ)

ไม่มีสิ่งใดที่ทำได้ อิดเลอร์รู้ สักวันไหนเวลาเสมอด้วยสิ่งที่เป็นภัยต่อ
นโยบายแบบขบวนการของเขา. การที่อิดเลอร์จะทัพบุรุษของเขา
สิ่งหนึ่งที่เขาต้องจัดการสภาคณะเวลานั้น นอกจากเป็นเพราะประต.
จะวิเคราะหิตลของหน่วยโจร และลดความสำคัญแห่งบทบาทของ
หน่วยนั้นในด้านการยึดอำนาจแล้ว ยังเป็นเพราะอิดเลอร์ยังเกิดความตำ
นึ่งกระหน่ำว่า หากขึ้นใช้ยุทธวิธีก่อการปฏิวัติก็ขึ้นกระหน่ำขึ้นกระ
มีข้อควรคำนึงถึง การนัดชุมนุมในที่สาธารณะจะก่ออันตรายนาน
ใหญ่ก็ขึ้น จะมีการปะทะกันถึงประต.ขึ้นของบรรดาผู้มีสิทธิออกเสียงก่อน
อื่นใด. ก็แหละอิดเลอร์เองไม่ประสงค์จะทำอะไรให้ขึ้นขึ้นกับพิธีเชื่อม
ความนิยมพรรคนาซี เพราะขึ้นขึ้นกับพิธีเชื่อมความสำคัญที่สุดของพรรค
ในการดำรงเลือกก็. เมื่อเป็นดังนี้ประกอบกับเคยมีเหตุการณ์มาแล้วเมื่อ
ความพยายามยึดอำนาจด้วยวิธีกำลัง อิดเลอร์จึงได้เปลี่ยนเข้มนั้นไป
มุ่งระบืออำนาจโดยวิถีทางรัฐสภา นั่นหมายความว่าพรรคนาซีจะเลือก
แล้วจึงจะขึ้นขึ้นในภายหลัง. อิดเลอร์ไม่ปรารถนาจะปะทะกับกำลังอื่น
เกรงว่าใครจะก่อการล้มล้างระบอบการนาซีซึ่งเคยช่วยเขาไว้เมื่อให้
กำลังกระทำการปฏิวัติ. ในสถานการณ์เลือกทั้งนี้แล้วหากอิดเลอร์ต้อง
การจะต่อสู้อย่างแตกหักกับรัฐบาลและชนกรนาซี เพื่อแย่งชิงอำนาจ
สูงสุดเข้ามาไว้ในมือ.

แต่อิดเลอร์นั้นใจแล้วหรือว่า หน่วยโจรของเขาจะยอมแตกความ
คิดที่จะเข้ายึดอำนาจด้วยวิธีกำลัง. อิดเลอร์นั้นใจแล้วหรือว่า หน่วยโจร
จะยอมสละบทบาทการใช้วิถีทางเลือกกลางๆ ในเมื่อพวกเขานั้นแท้จริง
ของหน่วยนั้นอยู่กับการใช้กำลังกระทำการปฏิวัติ. หากใช้วิถีทางรัฐสภา
กับพวกคอมมิวนิสต์ก็ตามตามเมืองไม่. แต่อิดเลอร์จะแสวงใช้ให้ปฏิบัติ
เช่นนั้นก็ตาม. ว่าตามจริงการสู้รบย่อมมีกับพวกคอมมิวนิสต์ ไม่อำน
ยผลอะไรแก่หน่วยโจรแล้วแต่พวกคอมมิวนิสต์ หากถอยเป็นคู่แค้น
ยาล พรรคฝ่ายขวาและฝ่ายสังคมนะจะขึ้นโดยมากแล้ว. การที่หน่วยโจร
ยอมสละเกียรติให้แก่ฝ่ายการของการของอิดเลอร์นั้น หากใช้เพราะเพื่อจะ
รวมพวกคอมมิวนิสต์เพื่อประโยชน์ของพรรคผู้หนึ่งกับของอิดเลอร์เท่านั้นไม่หาก
ขึ้นเพื่อระบือขึ้นที่ฝ่ายการของการของอิดเลอร์ก็. ที่เขาอยู่ในวิถีแห่งการ
ยึดอำนาจก็ด้วย. คณะบุคคลและองค์กรที่เวลานั้นก็ด้วยรัฐบาล รัฐสภา องค์
การสหประชาสมรณนาซี ตลอดจนพรรคฝ่ายขวาและฝ่ายสังคมนะจะขึ้น
โดย และถ้าอิดเลอร์เองไม่ขึ้นของอิดเลอร์ในใจนั้นบ้าง เขาก็อาจจะถูก
เลือกด้วยก็ให้กระทำการ. ถึงแม้ว่าอิดเลอร์จะประสบความสำเร็จอย่างงดงามใน
การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร แต่อำนาจสูงสุดก็ขึ้นอยู่ทั้งจากเจตนาของเขา.
เวลานั้น กำลังของชนกรนาซีเพียงหลายหมื่นคนก็ยังไม่. กองทัพชน
กรนาซีพร้อมเกรียงไกรซึ่งเป็นศัตรูกลางของรัฐบาลและชนกรนาซี ได้เห็น

เขตนิค

รัฐประหาร

ขึ้นอย่างฉาบ พริบทีเงื้องัดเสี
ภาพของประชาชนเยอรมันจนถึงทุก
ที่จริงเวลานั้นถ้าเพียงอย่าง—
เกือบ ก็พอจะทำให้รัฐบาลปราศความ
กำหนดของพรรคนาซี ได้แล้ว หากมี
ไอ้เลื้อย อารยะสาบเกินกาลก็ได้.
ฮิตเลอร์มีวาระโรยหัวจึงยังไม่
วางมือจากนโยบายแบบลวกโลก อัน
เป็นนโยบายที่เต็มไปด้วยอันตราย. เขา
จะขอให้รัฐประหารนาซีกลายเป็นหมิ่นไป
เพราะอิทธิพลของรัฐบาลนั้นหรือ ?
ความจริงแล้ว ฮิตเลอร์ไม่กลัวอะไรเท่า
กับกลัวจะถูกคว่ำหน้าว่าเป็นคนนอกกฎ
หมาย. ฮิตเลอร์ว่าตัวเองเป็นผู้ชาติเยอรมัน
โดยไม่เจือปนเชื้อสายต่างชาติ. ความ
เวลานไปเล่น หรือเล่นิน เขาว่าตัว
เป็นผู้ชาติด้วยการแสดงถึงคน
ทั้งหลายเข้าไว้. ตัวเขาเป็นผู้พิทักษ์
กฎหมาย เป็นผู้ฟื้นฟูประเพณีของชาติ
และเป็นผู้รับใช้ชาติอย่างซื่อสัตย์ซื่อ.
อันความเสียสละเพื่อชาติที่นักเผด็จการ
ชอบพวักอยู่อย่างนั้น มันมีความ
เสียสละแบบที่ไร้ใจไม่ได้. อนาคตของ
“วีรชนผู้เห็นแก่ชาติ” จำควรยอม
ไม่ทำให้อัตตาธิปไตยของเขากลายเป็น
รุ่งโรจน์อันใด. นายฮิตเลอร์ อุดมคติ
ยกวีรชนและวีรคตินั้นเคยต่อสู้กับมุสโสลินี
มาหลายปี เคยพูดถึงฮิตเลอร์ไว้ว่า
“ฮิตเลอร์เป็นผู้ที่ไม่น่าอดทนมุ่งเรื่อง
อยู่เบื้องหลังตนเอง”. เป็นความจริง
ฮิตเลอร์ได้คลั่งโอกาสงามๆ ไปหลาย
ต่อหลายครั้ง หากเขาจักยอมโอกาส
เขาก็คงยึดอำนาจสำเร็จไปนานแล้ว. ฮิต
เลอร์ไม่ใช่เขารัฐประหารโรมัน แม้ว่าเขา

จะมีวาทศิลป์คมคาย รู้จักปลุกเร้าฝูง
ชนและเขวระชนเยอรมันให้อีกพาดูและ
แม้ว่าเขาจะ ประสบความสำเร็จในการ
เลือกตั้งและมักองทัพรัฐประหารอยู่ ใน
มือก็ตาม. สมัยที่ข้าพเจ้าพำนักอยู่ที่กรุง
มอสโคว์นครหลวงสหภาพโซเวียต คอม
มิวนิสต์คนหนึ่ง ซึ่งเคยเป็นทนายสำคัญ
ในระหว่างเกิดรัฐประหารบอลเชวิคเมื่อ
เดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ ได้กล่าวว
นิจน์ฮิตเลอร์ให้ข้าพเจ้าได้อินว่า “ฮิต
เลอร์เป็นบุรุษหน้าตัวเมียบ” ซึ่งหมาย
ถึงว่า ฮิตเลอร์เป็นคนอ่อนแอเยี่ยงอิสตรี
นั่นเอง.

คำนิยามนี้ฟังดูน่ากลัวๆ ก็มี ส่วน
ถูกต้องอยู่ไม่น้อย. หากพิจารณาถึงกัน
ให้ถี่ถ้วนเห็นได้ว่า เทคนารณ์ของฮิต
เลอร์เป็นเทคนารณ์แบบเดียวกับของ
สตาลิน. ปัญญาและความมั่งคั่งใหญ่โตสูง
สุดของงานเขาค้นของเขา เหล่านี้
หาได้มีลักษณะเด่นชัด ยิ่งยงยงยง
กว่าไม่. ฮิตเลอร์เป็นคนอ่อนแอ แต่เป็น
คนอ่อนแอ ที่รู้จักใช้ความระแวง
บางและความเห็นผิดในเครื่องกำบัง
ความอ่อนแอ ความเห็นแก่ตัวและ
ความหึงหวงใจของพวกรวม. ฮิตเลอร์
เป็นผู้ที่มีความ วิชาเป็นเจ้าเวียง เช่น
เดียวกับนักเผด็จการทั่วไป. ว่ากันตาม
จริง เผด็จการที่มีความวิชาในสิ่งที
ควรปฏิบัติ จะแสดงออกทางก้นเท้าได้ ไม่
ให้ว่าพิจารณาผิดกันไปในแง่การ

เมือง คัดสรรมา หรือปัญญาที่มาก
เผด็จการก็คือผู้ที่สมบูรณ์ที่สุด แห่ง
ความวิชาเขาค้น. ฮิตเลอร์ก็ถูกเคียว
กันนักเผด็จการทั้งหลาย เป็นผู้ที่ถูก
เป็นทาสของพวกรวมมากกว่าจะเป็นทาส
ของตนเอง. ทักษะและการปฏิบัติของ

ฮิตเลอร์ต่อพวกรวมคั้งเดิมของเขา คือ
พวกหน้าบูโยม เป็นท่าทีและการปฏิบัติ
ยักที่เต็มไปด้วยความแข็งแกร่ง แต่
ก็ระคนด้วยความสับสนวุ่นวาย ซึ่ง
นั้น ก็เป็นลักษณะของนักเผด็จการ
ทั่วไปนั่นเอง. (อ่านต่อหน้า ๓๖)

ตอนสมบุรณ์ของสารคดีการเมืองรัสเซีย

ซึ่งขอฝากไว้ในดุยพิณของนักการเมืองทั้งแผ่นดินและเมือหน้า

นิราศใบสมัคร

ของขวัญแด่คุณบุญคุ้ม!

เรือนบรรณนิกร นสพ. ไท สัปดาห.

ผมเขียนไปนานออก ร้องขอไว้ให้อ่าน
ทุกฉบับแต่ไม่เคยรับ มาฉบับที่ ๕๕ ผมอ่าน
ในปรี๊ดสะบัดใจเพราะ วิจารณ์ของ ส.ส.
บุญคุ้ม ซึ่งเพื่อนบอก เลอะ ร.ม.ค. คลังว่า พวก
เจ้าหน้าที่ยศพรสามัคคี จัดเป็นพวกที่ก่อความ
วุ่นวายวุ่นวาย เพราะไปคุกคามสุราเสียนความ
จริง ส.ส.บุญคุ้มหรือบุญคุ้มนี้ เป็นบุคคลหมก
หมุ่นไปมีอีกในชื่อ ความจริงคนๆนั้นเป็น
ก๊วนคืดเลอะ ใครจะพูดว่าบางคนจะเหมาะ
จะควรจะรับหรือไม่เพราะบางที ส.ส. บุญคุ้ม
เดิมจะเป็นก๊วนคืดเลอะหรือพูดที่นี้เองที่จะ
ประกอบอาชีพทางนี้ก็ได้ จึงพูดออกมาอย่างนั้น
ความจริง ภาพของกรมสรรพสามิตมีขึ้นชื่อ ๆ
ข้าราชการหรือแม้กระทั่ง ส.ส. คุณเองก็จะได้
รับเงินจำนวนหนึ่งด้วยเหมือนกันและราคาก็ไม่มี
อะไรสูง คำนวณคงมีปรากฏว่า เจ้าของบ้านไม่
เคยได้ความจวนมือ อ๊ะ! ผู้กระที่คิดแล้วกับเลอะ
อะไรขายเสมอ ผมขอตอบให้ ส.ส. คุณว่า
ขบวนการไปควบคุมสุราแล้วอีกก็จะเข้าใจงานสรรพ
สามัคคีกัน เพราะว่าสังคมสมัยใหม่ ส.ส. บุญ
คุ้มคุณต้องครบ.

คนกลาง

อำเภอเมือง เพชรบุรี

คุณบุญคุ้มครับ! โปรดพิจารณา
ดังนี้ครับ! และแก้ไขข้อไขของท่าน
เจ้าของจดหมายฉบับนี้ด้วย.

เกี่ยวกับทหารใหม่

เรียน ท่านบรรณนิกร ไท สัปดาห
ที่เคารพ.

ผมได้อ่านเรื่องราวทหารใหม่ ที่แก้ไขของ
พลทหารวิชาญที่นายทหารยศของ "ตราไก่"
ในบทวิจารณ์แล้วแล้ว จึงอยากเรียนข้อพิ
การณ์ของพลทหาร ซึ่งได้รับทราบเช่นเขาจะไม่
รับวิชาญ ซึ่งผมได้พบและรับทราบจากเขียน
ทหารใหม่กัน เมื่อครั้งก่อนสมัยไปรับไป
รอที่นั่นใหญ่โตกันซึ่งเขาจะแล้ว.

หลังจากที่ผมได้รับปัญหาทราบแล้วก็บอก
แก่พี่เข้รับทราบในกองทัพอากาศ "ตราไก่"
ในบทวิจารณ์เหมือนเดิมแล้วแต่เขาจะไม่
รับวิชาญ ซึ่งผมได้พบและรับทราบจากเขียน
ทหารใหม่กัน เมื่อครั้งก่อนสมัยไปรับไป
รอที่นั่นใหญ่โตกันซึ่งเขาจะแล้ว.

เก็บของของ ส.ส. ส.ส. (ส่วนหน้า ๔๐)

เสียงใครก็ไม่รู้พูดตัดปะแปะแปะ

อยู่ในห้องทำงาน สังเกตด้วยหูของผมฟังแล้ว
ก็รู้ได้ทันที ผู้ที่กำลังพูดอยู่นั้นคงเป็นผู้
ไม่ค่อยจะสนิทอยู่สักหน่อย เขาใจว่าจะเป็นผู้
ผู้สันทัดพิเศษ หรือไม่มีก็คงเป็นไอ้ค้ายาแสบ
ชนแอบเข้าไปพึมพำเป็นแน่ ผมจึงต้อง
เข้าไปดูเสียได้พบว่า เพื่อนผมคนหนึ่งกำลัง
จ้มแปะแปะแปะอยู่คนเดียว และอีกคนหนึ่ง
ผมก็เลยได้ทราบต่อไปว่า เจ้าเพื่อนของผมคน
นั้นได้ซื้อเครื่องพิมพ์ดีดรุ่นใหม่ ค่ายี่ห้อ
ล่อนงวดละไม่กี่บาท นับว่าเป็นโชคคือยังมหา
ศาลทีเดียว ที่จะได้ใช้เอาเจ้าเครื่องพิมพ์
เครื่องนี้เป็นเครื่องมือทำมาหากินต่อไป.

หมอนักหนังสือพิมพ์เจ้าเขาเอง โดยไม่

หน้าชั้นหนังสือเลย ทว่าที่นั่นก็เข้าไปนั่ง
ค้ำกรงหมอนของเขาอยู่ ผมนั่งในใจว่าหมอนข้าง
เป็นของชั้นชั้นแข็งเสียจริงเจ้าพวกนี้ ยี่สิบห้า
แปดหมอนเข้ากันทั้ง "ทัศนารเชม" ล่ะก็ พอ
ก็ได้รับกรมแต่งตั้งเป็นบรรณาธิการ ประจำ
อำเภอแห่งอำเภอใดก็ได้เข้าเป็น
ผมจะรักคนเขาไป โกลดและมักถูกเครื่องพิมพ์
เครื่องพิมพ์ แต่ถูกกระดากพิมพ์แผ่นและ ผมว่าอย่างนี้พิ
ความสนใจ เพื่อจะผมคนกลางเขียนกันแต่
หรือ ผมได้สงสัยเสียงจริง.

"อย่ามาดูนั่น" ผมบอก.

"ทำไมได้ห้ามไม่ให้ดูด้วยละ" ผมขยี้ตามพลา
ข้าง "ว่ากำลังเขียนสารวาทถึงแล้วส่วนอีกคนไหน"

"ไม่ใช่สารวาทสารวาทอะไรหรอกนี่ แต่เป็นนิภา
แต่ผมเล่นอย่างนี้แหละ" ผมตอบ.

"ไหนขอด้วยจัง?" ผมขยี้ขยี้ "อ้อ, เจ้าจ้
กลายเป็นก๊วนคืดเลอะแล้วหรือ?"

"อย่า, ไม่ใช่ก๊วนคืด แต่เป็นก๊วนคืดแห่งทาง
ผมอ่าน "นิภา" ที่หมอนพิมพ์ปรากฏอยู่ใน
เล่มที่นั่นทั้งนี้"

"นิราศวังไกลดวงใจรัก จากประเทศเขตคาม
อนิจาเดช "กิน" ทุกเวลา เพราะการเมือง
สุดจะคิดค้ำเนินเหมือนผู้หนึ่ง กับมิตรสหาย
จำต้องลาจากไปใจว้าวุ่น....."

เมื่อมาถึงที่เขาคงกำลังไป
เท่านั้นเอง ผมพิจารณาแล้วคิดว่า
หมอนไม้เลวก็เลย แหมเห็นที่
อนาคตไปอีกไกลเป็นแน่ เพื่อจะ
เพราะที่ดูอยู่ว่าสวนข้อให้
งานสำคัญกรมธรรม สภา
แห่งชาติไปใครรัฐ แต่
ไม่คงต่อไปอีกให้รู้
"อ้าวแหมแล้ว คอไม้ไผ่"
ผมตอบออกมา.

"ความช่วยกันคิดใคร่" ผม
นึกถึงกันมาบ้าง.

"ก๊วนคืด" เจ้าคุณทัก "ไหน
ลองบอกมาซิว่าค้อยังไร"

"ไม่ใช่ ค้อยังอยู่กับที่
เล่าที่ "นิภา" ไปในนิภาของ
ใครคนนั้นยังไม่ไปไหน"

"ไปไหน แต่เขาค้นไป
ไม่ได้อีก" (อ่านต่อหน้า ๓๓)

A black and white photograph of a woman in a long, dark, form-fitting dress walking towards the camera. She is carrying a large, dark, rectangular bag or suitcase. In the background, a group of people, including men in uniforms and hats, are walking away from the camera on a street.

หนังสือพิมพ์เหล่านั้น คง
ได้มาจากการสัมภาษณ์ตัว
กู. เพื่อขอทราบชีวิตตอน
เรียนอยู่ เคมบริดจ์ และ
ตอนมาเรียนกฎหมาย ต่อ
อยู่ในลอนดอน. ความรัก
ได้เล่าให้ฟัง อย่างเปิดเผย
กระทั่งตอน บัดเดาความ
สามารถไปแต่งงานเสียจนลืม
เรียนหนังสือกันได้บ้าง. ที่
จริงก็กลัวแล้ว ชีวิตของคน

ไปโรงเรียนว่า จะคงดี
วิเศษไปเลยหมก คั่นคอก
อยู่จนชวบ ไปจนถึงอายุ
เติบเต็มแล้วคงดีจนกว่าจะ
โดนเนนากรู้นหัว
ไปโรงเรียนคงดีคุณอาว่า
ฉันทึบเรียนหนังสือมาแต่
แต่เกิด. ความเป็นนักคิด
ย่อมประกอบขึ้นด้วย คุณ
ลักษณะหลายอย่าง ใคร
ทำอะไรได้ทั้งสิ่งสมอบ ๆ
ก็จะเป็นผู้มีค่า เสริม
วิมคติ เสริมค่า ไม่สมอบ
แต่ ก็เรียนหนังสือไปเอง.
จนทำปณัตคือให้เข้าเรียน
วิชาทหาร. เพราะเห็นว่า
หัวไม้ ขบให้เรียนอย่าง
อื่น ก็จะไปไม่รอด จาก
ปรมาัตตวนภาที่ปรากฏ
ออกมา. แสดงให้เห็นว่า
ทำเป็นนักคิดเสีย. มีอา
รณัตติ. และเข้าโรงเรียน
มัธยม. ในสมัยที่ใคร
ก็ไม่เคยเห็นงานเขียนของไป
เคยหัว (อ่านตอนหน้า ๓๕)

ส่วนอีกทางมุมหนึ่งของคอนคอน แม่หนูลินดา ก็คว้ากระสอบจริง ๆ ขึ้นมาทำสาธิต แข่งกับ

▼ สาวๆ เขาก็ เพื่อนฝูงจันทน์ชมกันเกรียวกราว

๔ ๔/๕ ๔๔๔
เมืองจันทบุรี ทางราชการพนมชกพ

จะมืองกันแชนป์กับฮาจิไรทศุมิ แต่
ไว้เงินน้อยไปหน่อยจะไม่ไปรกเสืแล้ว

นอกจากทางญี่บ จะได้กำหนด

[illegible]

โดย..... กรังว ทำแบบ

▲ 'สิงห์ล่าพอง' คนกลางหลังฉากคนปรองมตรี้

พลพรรคนักเลงอันธพาลกวักกร: เฟี้ย
ไปดำเนินงาน 'ทั้งวัน' และ 'ไฟไฟ'
ในการเลือกตั้งเมื่อ ๒๖ ก.พ. ๒๕๐๐
เขาผู้นี้เคยนั่งลงสนทนาเป็นลูกน้อง
ไว้มากมาย นับว่าเอ็นแกงก็หนักเอง
ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ หรือในเมือง
ไทย นอกจากจะใช้นักเลงอันธพาล ทำ
เนิ่นงานอันมีชอชกับ วัชรบอยประจักษ์
โดยในการเลือกตั้งแล้วจึงมีการใช้ 'ผู้
กวักขวาง' เหล่านี้ ในงานใต้ดินด้าน
อื่นๆ อีกกับ เช่นการส่ง 'ผู้กวัก
ขวาง' ไปรับความโศกปรักเป็นต้น.

พลโทประภาส จารุเสถียร ได้ให้ชื่อว่า 'ดี
วัน' เราไม่ไปคัดค้านหรือการเป็นเมื่อ ๑๕ ก.ค.นี้
โดยมีพลโท พลโท โรยพันธุ์นี้ ร่วมระงับข้อ
กักขังใน รัฐบาลปัจจุบันอยู่ เรื่องราวในกระ
นัยละมุนเป็นอย่างไร

เรื่องอำนาจอยู่ 'สิงห์ล่าพอง' จึงหนี
บะโธ 'เออ' ก็เทศน์ แต่บะโธเรียน
การ 'ล่าพอง' ก่อนนำพาพลใหญ่
จนมาพลโทประภาสก็ตาม มาคราวนี้
พลโทประภาสจึงได้เรียก พลท.เชาวน์
ไปพบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะถาวยบยศ
ให้เกิดจากลงไปในสิ่งนี้ ทุ่มสุดอำนาจ
และเพื่อจะถกเถียง ถกกันเสียด้วย
เรื่องกเลงอันธพาล เป็นเครื่องมือใน
ทางมีชอชกับ (ส่วน พลท. สงัดนั้น
กำลังอุปสมบทอยู่ จึงมิได้เรียกไป)

การพบครั้งที่ ๒ เมื่อ ๑๕ ก.ย. น
ปรากฏว่า 'สิงห์ล่าพอง' ได้กลายเป็น
'แนวเขา' ไปเสียแล้วเขาสิ้นความก
แห่งพายุ—ปรากฏจนแต่สงครามตรีก

เสื่อ

สิบห้าคำแปล

พ.ศ. ๒๕๐๐ มีอยู่มากมายเหลือคณา
นับ แต่ถึงจะพูดกันแต่เรื่องใหญ่ที่
ประชาชนสนใจก็ให้แก่วางการตั้ง
ท้าว ๔ องค์ รวมท. การท้าวอย่าง
สักดียวของ ส.ส. พร มลทอง และ ส.ส.
เกษม ศิริชนะกับพลพรรคอันธพาล
เรียกได้ว่าความไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้งแทน
คำที่ว่า การท้าวหรือการท้าวสาย
สูญก็แล้ว. นอกจากนั้นเรื่องฝน
เดือน ๒๐ ค่ำ, จนกับวัชรบอยปลอมน,
'ชอช' ถึง ๖๕ ปีที่ข้าพเจ้าพาส่งมา,
ทุกปีถึง ๓ ล้าน ที่นายตำรวจมีส่วนพัว
พันอยู่ด้วย และเรื่องใหญ่ที่สุดทุก
ขบวนการและความโกรธแค้นในท้องที่
ของประชาชนทุกภาคก็คือ เรื่องการ
ทุจริตในการเลือกตั้งครั้งใหญ่ เมื่อ ๒๖
ก.พ. ๒๕๐๐ ซึ่งเรื่องหนึ่งหลังกันให้
ประชาชนและผู้อ่านมา เรียกเรื่องสิทธิ
และความเสมอภาค และมีนักกฎหมาย

โยถึงเรื่องอื่นๆ ที่รัฐบาลทำไว้ กับ
งานเป็นเหตุให้รัฐบาลพิศุสสงครามต้อง
ยอมยออย่างไป.

บรรดาความชั่วช้าเหล่านี้ ในสั
ปดาห์แรกก็คณะทหารยึดอำนาจเป็นผล
สำเร็จยังไม่มีการจัดการโดยเด็ดขาด
ไป เพราะวาทะยังมีเป็นระยะเวลาสั้น
มาก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อวันที่ ๑๕ ก.
ษานคนนักคือ หลังจากวันยึดอำนาจ ๒
วัน พลโทประภาส จารุเสถียร ผู้นำ
คนสำคัญแห่งคณะทหารผู้หนึ่งก็ได้เริ่ม
ดำเนินการขจัดกันไปจนถึงแล้วก็ได้
เรียก พลท. เชาวน์ ขณะเสด็จฯ รอง
ผู้บัญชาการกองปราบหัวหน้ใหญ่ ของ
พวกอันธพาลทั้งหลายไปเยี่ยม ที่กอง
บัญชาการฝ่ายทหาร.

พลท. เชาวน์ ขณะเสด็จฯ ผู้
กล่าวว่า 'สิงห์ล่าพอง' ผู้ยอมม
ที่ทราบกันดีแล้วว่าเป็นคนที่ไม่เคยยอม

สิบห้าคำแปล

ครั้งหนึ่ง 'สิงห์ล่าพอง' หยั่งหยอชคองหน้าคณะทหาร
เพราะมีจอมอศิวินคุมเกล้า
แต่ครั้ง 'สิงห์ล่าพอง' สยบสิ้นเขี้ยวเล็บ
เมื่อถูกถลกหนังด้วยเขี้ยวพลง

ก่อนอื่นมิตรที่รักหลายคนคง
จำได้ว่า เมื่อตอนที่กำลังการประกาศ
สถานการณ์ฉุกเฉิน คนเกือบหมื่นคน
คนนั้น ครั้งนั้นยอมพลสฤษดิ์ ชนระวี
ได้เรียกตัว พลท. สงัด วิวัฒน์ กับ
พลท. เชาวน์ ขณะเสด็จฯ ไปพบที่กอง
บัญชาการครั้งหนึ่งแล้ว แล้วให้พล
ประภาส นำตัวสองอศิวินไปให้ นสพ.
สัมฤทธิ์วงศ์ได้กับ นสพ. ครั้งนั้นเข
กว่า 'สิงห์ล่าพอง' เขาไม่มา
แสดงท่าทีแห่งพายุที่หน้า พล ท.
ประภาส อย่างน่าเกลียดนัก ทั้งนี้
เพราะว่า 'ตอนนั้น' 'จอมอศิวิน' เขายัง

เท่าเข้เล็บ ตรงกันข้ามกับ 'จอม' แด
หวดหวดชอชทหารพันอย่างหนัก ครั้งนี้
เพราะว่าเขได้ชื่อว่า 'กรรม' ไว้มาก
และถ้าตัว สำนึกถึงผลแห่งกรรมนั้นเอง.
อีก 'สิงห์ล่าพอง' ขณะเส
กำลังพลถูกระดมของเขากับวัชรบ
ไอ้อันธพาลในการเลือกตั้งโดยสิ้นเชิง
เขาชอชด้วย พลท. ประภาสว่า เขารู้
ล่วงหน้าแล้วว่าข้างไรเสีย เขาก็ต้อง
ถูกเรียกตัวมา 'ไปเสีย' นั่นเอง และ
เขาก็ได้เสียใจกับที่เคยมีบ้านก่อนหน้า
ที่ระบอบเรียกควมมาพองแล้วว่า เข
ยอมสละภาพพจน์ พลท. ประภาส อย่าง
หมกมุ่นเลือกที่เกี้ยว. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

จอมพลดำดิบ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีแห่งประ
 เทศไทย ได้จบชีวิตการเมืองอันยืดยาวของตนเองแล้ว ด้วยการขีต
 อำนาจของคณะทหาร อันมีจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ผู้บัญชาการทหารบก
 เป็นหัวหน้า เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนธันวาคม ๒๕๐๐น โดยจอมพล ป. พิบูล
 สงคราม หนีออกนอกประเทศไปสู่เขมร.

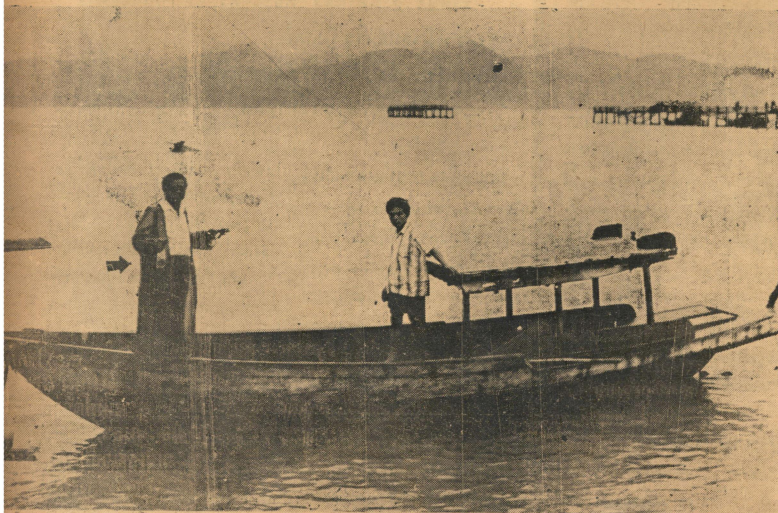
เวลาประมาณ ๒๑.๐๐น. ขณะที่จอมพลนั่งทำงานอยู่ในทำเนียบ
 ไทยคู่ฟ้า พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ได้ไปพบและสนทนาด้วยจอม
 พล ป.พิบูลสงคราม ได้ปรารภกับพล ศ.อ. เผ่าว่า สถานการณ์บ้านเมือง
 ไม่ค่อยดี อาจจะเป็นเรื่องร้ายแรง และขอให้นายพลเผ่าทำใจเย็น ๆ
 อย่าว่าวามและเอาแต่โทษะ จอมพลนั้นใจว่า คนจะทำความผิดลงกับ

ฝ่ายทหารได้ จอมพล ป.ยังคงคิด
 ว่าฝ่ายทหารจะทำอะไรลงไป ถึง
 เกรงใจและต้องบอกเล่ากันเสียก่อน
 ประมาณ ๒๐ นาทีนายพลเผ่า
 ได้อาลากกลับไป จอมพล ป.พิบูล
 สงครามขึ้นไปชั้นบนเพื่อรับประทาน

อาหาร

๒๒.๑๐น. มีโทรศัพท์มาถึงจอม
 พล ป.พิบูลสงครามรับสายเอง โทร
 ศัพท์นั้นยอดข่าวทหาร จะได้ออกการขีต
 อำนาจในเวลานั้นแน่แล้ว จอมพลจึง
 วางหู กระฉีกกระดาษลงมาก็ก่อนล่าง

จอมพลมอบกุญแจแก่นางขึ้นแม่บ้านผู้นร้องไห้
 พร้อมกับดังเป็นครั้งสุดท้ายว่า “ดูเลบ้านให้ดี”

▲ เรือลำที่จอมพล ป.พิบูลสงคราม ใช้เป็นพาหนะได้ออกจากห้องออกนอกประเทศไทย.

พร้อมนายดาบ วิโรจน์ศิริ เกษานุการ
 สมทบด้วย พ.ท.อ. ชุมพล โลหะชาละ
 ผู้กักขังการกอง ๔ สันติบาล นายคำ
 วรวิเศษจากจอมพล พ.ท. บุตรศักดิ์
 วรรณมาศ นายทหารคนสนิทประจำ
 ทวี และ ร.ท. เทียบ สุทธิมณฑล
 นายตำรวจประจำทำเนียบ จอมพล ป.
 ยอดแต่เพียงว่า “กลับชีวิตลม”

จอมพลได้วิ่งไปขึ้นรถคันแรกเปิด
 และขึ้นเอง นายดาบ วิโรจน์ศิริขึ้น
 นั่งเคียงข้าง ขีตออกนอกทำเนียบไป
 ทันที คึกคักตามด้วยรถกวารการของ
 คำรวา ซึ่งมี พ.ท.อ. ชุมพล โลหะ
 ชาละ, พ.ท. บุตรศักดิ์ วรรณมาศ และ
 ร.ท. เทียบ สุทธิมณฑล นั่งไป ขีต
 ตามรถของพลไปอย่างกระชั้นชิด.

จอมพล เหยียบคันเคอร์เบิดจาก
 ทำเนียบถึงซอยชิดลม ในเวลา ๕ นาที

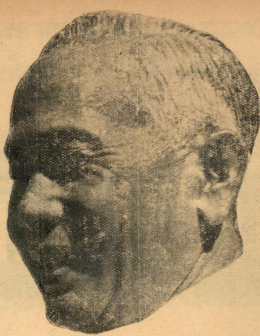
เท่านั้นทุกคนในบันทึกโฉมหน้า เพราะ
จอมพลอื่นหน้าไม่ดี พอถึงหน้ากับ
เขาทั้งสองในสวนตัวบรรพบุรุษจึงพูดได้ ๒-
๓ หน้า ได้เรียก ร.ป.ง จันทน์ นาม
ทหารประจำสำนักปลัดกระทรวงกลาโหม
ซึ่งเป็นคนจิตใจดี เครื่องแต่งกาย ประจํา
จอมพล ให้เก็บเสื้อผ้าห่มแล้วความไป
ทางถนน สุขุมวิท จอมพลได้เก็บของ
เข้ากระเป๋ากเล็กน้อย พร้อมกับรอบ
พวงกุญแจแก่นางชั้น แม้ชั้นซึ่งยืนร้อง
ไห้อย จอมพลยังเป็นครั้งสุดท้าย “ดู
และบ้านให้ดี” เมื่อลงรถได้มา. จอม
พลลงใจแล้ว หันไปขึ้นรถซึ่งรอง
สัตว์แทนชั้นที่นครวัด.

จอมพลได้หันมาขอบคุณผู้ติดตามที่
มาขึ้นไปด้วยทั้งหมดคือ พล.ต. ยด
ศักดิ์ วรรณภาศ พ.ต.อ. เกษม สุทธิ
มณฑล และนายชาย วิโรจน์วิธ จอม
พลได้ขอบคุณนาย ขันชาติ โชเฟอร์
เองตามเคย ให้ขอรถออกจากซอย
ถนนนครวัดถึงไปศูนย์ราชการ.

จอมพลได้ยกมือไหว้มาด้วย
โดยขอให้ พ.ต.อ. เกษมศักดิ์พระ โสมง
โดยบอกว่ามาก รถหนักไปไม่ได้
แล้ว.

ที่สถานี จอมพลได้ให้นายชาย
ลงซื้อตั๋ว จากวันที่ยี่สิบ ๒-๓ แห่ง
รถหนึ่งขบวนแล้ว รถให้ซื้อตั๋วไป
ด้วยความเร็วที่สุด จนถึงทางเข้านอง
ทัพเรือที่สิบ จอมพลปรารถนาจะ
แวะเยี่ยมพมหารีเอต้า ประสงค์ พิชัย
สงคราม ผู้มีกิจการพมหารีเอต้า
แต่เขาเคยเตือนสติว่า ถ้าแวะเข้า
ไปหา ประสงค์อาจจะมัวหมองไปด้วย
และข้อสำคัญ พวกทหารเรืออาจะรวม
ตัวจอมพลไปส่งสนามบินก็ อย่าคิดว่า
จอมพลถึงคิดเสียเลย.

รถซึ่งรองลงมาแยกกันที่วัด ๕
จอมพลไปขอบคุณผู้ติดตาม จะไม่แวะ
ที่ศูนย์ เกรงข้อความไปยุ่งครวญไป

คราว ถวายมาดังพลัดถ.ม. ๔๑๐
ถูกตำรวจตำรวจ โยนมือห้ามไปพบ
และเข้ามาแจ้งว่า เป็นของถูก
คราว ชื่อ พ.ต.อ. บุตร อรรถศาสตร์
เมื่อพมหารีเอต้า ๒ พิชัยสงคราม
คณะ รองผู้บัญชาการกองกำลัง
ทหารเรือที่ ๑๐ แล้ว และรองผู้
จอมพลกองคณะ ตามคำสั่งของคณะ
ทหาร.

จอมพลคึกใจหน้าซัด แต่
ด้วยเขานี้ไว จอมพลที่เป็นไม
แฉ่และขึ้นแจ้งว่า ถ้าเรียกตัวในวิท
ยุ่น ผู้ถูกเรียกอาจจะไม่ไปพบก็ได้
เพราะการเมืองเป็นเรื่องสำคัญ แต่
เมื่อขึ้นไม่มีหมายประกาศ จับแล้ว ก็
ยังจับไม่ได้ “สมเป็นนายกรัฐมนตรี
ยังไม่รู้เรื่อง” ย้ำล้นว่านายกองต้องมัว
บรรพชาโรงการเท่านั้น จึงจะบอกได้”
ผู้ติดตามคนไปด้วย ใต้ซึ่งนางรองผู้
กำกับในจังหวัดชัย จึงปล่อยไป.

จอมพลได้ ไปแวะที่บริษัทกรก
ค่าของคณะไมรา คุณลักษณะ ถอน
ทำเรื่องแจ้ง เมื่อไปถึงแหล่งมอญ ไร่
แคว้นนาเก่าที่ สังกาณพยุหที่หลาย
อย่างโดยเฉพาะกาแฟ ของพมพล
ใส่แก้วไปเสิร์ฟ.

จอมพลได้ไปแวะซื้อเสื้อกันหนาว
ของเจ้า ไร่ป้อ (อ่านต่อหน้า ๔๑)

บันทึกจาก

ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์

จอมพลหนี

๑๑ ก.ย. ๒๕๐๐: วันนั้นถูกจับแต่เช้าเลย เบิกวิทยุ... บัดนี้มาจำกันแล้ว. พอเปิด
ประตูบ้านบรรพบุรุษ ซึ่งข้างที่วังประวัติที่ผ่านไปตามวันพรุ่งนี้ แล้วเดิน
ไปแหล่งมอญ พอมองเลยไป ก็มีความว่า “จอมพลแปลก...” จากบางคนที่เห็น
ตัวจอมพลแล้ว ก็บอกว่าคราวนี้ในจังหวัดก็ดังตามกันใหญ่ แต่เห็นจะไม่เห็นเพราะ
รถยาวๆ คันนั้นแล่นเร็วเหลือเกิน และเสียงเขี่ยจนแทบจะไม่ได้ยินเสียงเครื่อง
ยนต์ที่เดิน กำลังหาตามอยู่กับการทำอาหารให้คนเจ็บเลยไม่ได้คิดกรปไปอยู่
การนี้กับเขาด้วยในทันที เขาใจว่าจอมพลคงจะออกจากกรุงเทพฯ และผ่านพม
พมข้ามแม่น้ำบางปะกงไปได้ตั้งแต่ก่อนที่ ๒๒ ต.ค. ๒๕๐๐ และคงจะไม่ได้อะไร
ไหนนานเกินไปถึงจังหวัดตราด เวลานานขึ้น เห็นจะได้อะไร เข้าทาง
ถนนบางพระซึ่งโรงพยาบาล เป็นถนนคดเคี้ยวใหม่เปิดใช้เมื่อ ๒๔ พ.ย. ๒๕๐๐ นี้
เอง พอเข้าตราดก็เลยไปท่าเรือจ้าง และที่นั่นมีคณะลูกค้ายของคณะไมรา คุณ
ลักษณะ ไปทั้งหมด ๓ คนด้วยกัน เป็นจอมพลคนหนึ่ง อีก ๒ คนไม่ทราบว่าเป็น
ใครเพราะไม่ได้อยู่จัก ตามกภาพที่หาเรื่องด้วยที่เจ้าของวันนั้นจะลงนอน คือขอซื้อ
ที่พวงไธเสและแก้วเสิร์ฟน้ำชา ผ่านตลาดข้างไปไว้ในโรงมอญ จนกระทั่งเที่ยง
พวกโรงพยาบาลกลับจากแหล่งมอญมาเล่าให้ฟัง พบกับจอมพลที่แหล่งมอญว่า
เขาเรียนตัวขวานนี้ให้ไปส่งเกาะกระตาน เพราะรู้จักกับคุณหลวงวรจักรบรร
เจ้าความประจักษ์ว่า กลับไปเพื่อพักผ่อน ส่วนรถยนต์ที่ไปเป็นเพื่อนขับ
กลับ พร้อมด้วยรถอีกที่กับการตำรวจที่ตราด พ.ต.อ. บุตร อรรถศาสตร์ คิด
เขาเองว่าจอมพลคงจะไม่ไปไหนไกลนัก อาจจะแวะเยี่ยมตามเกาะแก่งเหล่านั้น
ได้ อย่าว่าวันน้อยก็เลยไปเกาะใดเกาะหนึ่งในอำเภอเกาะเซดเซม ซึ่งอาจเป็น
ได้ เพราะไม่ไกลเกินไปถึงมีเรือที่คนคนล่นพมพอไปได้.

ถึงใจว่าเราไปหาเพื่อนแหล่งมอญแล้วจะหาใจว่าที่เห็นเป็นประโยชน์กว่านี้
แต่ก็ยังไม่ว่าจอมพลจะมานี้ที่พึ่งหาที่ทราบเพียงคนเดียว.

๑๔ ก.ย. ๒๕๐๐: ตัววิ่งไปกับจอมพลเป็นตำรวจ ๒ ทหาร ๒ อยู่เกาะกระตาน
สน. เมื่อวานที่เพื่อนให้โทรเลขไปกรุงเทพฯ... เมื่ออีกครั้ง เวรวันส่งประจำ
กลางมาหาแล้วที่เห็นว่าเป็น รถมอญ, ๒๒๐ ให้เรียกทักที่คลองใหญ่จุด
โทรศัพท์ ดูเหมือนว่าจะพูดกับจอมพล สนธิว่าจอมพลคงจะไปคลองใหญ่แล้ว
กรรมัง ถ้าไปจริงก็เห็นจะดีใจออกนอกประเทศนั้น จอมพลได้รับความช่วยเหลือ
หลังจากคนตามหนังกใหญ่ๆ ที่ตราดมากพอๆ แต่คนเหล่านั้นคงจะเกรงความผิด
อะไรขึ้น จึงทำกริยาซ่อนเร้น เช่นรายงานว่าไม่ได้พบจอมพลพบแต่รอง ออไร
ท่านรอง... เห็นจอมพลด้วยตาในขณะดียวกับตัวรองโรไปใจ
ปอก โรไป ปะที่ยืนออกไปขานกับทาสไปกระใจไปไหนเลย จ้างได้ไม่ใช่อะไร...

สองใจใหญ่รายงานมาแล้วว่า จอมพลออกนอกประเทศไปแล้ว เขาก็
จึงว่าเพื่อนมาจากแหล่งมอญไปพบเหตุการณ์ว่าด้วยคนเลวแต่ต้น เลยมายุ
ให้ฟังสนุก ทราบเพิ่มเติมว่ามีคนติดตามจอมพลไป ๓-๔ คนมีนายอำเภอเมือง
ตราด, ปลัดอำเภอ, และเจ้าตำรวจ แล้วก็มีหลานชายคุณไมราอีก ๓ คนเป็น
นำทาง ซ้อมนายประมวล คำเงิน เมื่อเข้าประมาณ ๔๕ มิวตเป็นที่พักไปอีก ๓
ทราบนานตามจอมพล เพราะตามหาบ้านบึงทางไปแหล่งมอญ(อ่านต่อหน้า ๔๔)

โดย บรรพต สิงห์ชัย

แม้ลัทธิจะเป็นลัทธิประเภทล่องตำหนิติเตียนประเภทหนึ่งก็ตาม
แต่ก็มีไว้ทำหน้าที่เพียงแต่ยกมือเป็นสัญลักษณ์ที่จะทักเตือนไป

จากขบขันสู่ตลก

พอที่ประชุมลัทธิใหม่มาประชุม
ทำการเลือกประธานและรองประธาน
แล้วเสร็จแล้วในคราวที่ ๒๐ นั้นเอง
ก็ได้อภิปรายการ พระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานและรอง
ประธาน ด้วยเหตุอันเนื่องจากการ
จึงได้มีหนังสือแจ้งแก่ประชุมในวัน
ที่ ๒๑ อันเป็นการประชุมสามัญ
ครั้งที่ ๒ ซึ่งการประชุมวันนั้นว่าคำ
เชิญผู้มีใช้น้อยทีเดียว เพราะเหตุ
ว่า ประธานจะได้อภิปราย ขาว เสียง
เล็กกว่านายกรัฐมนตรี เพื่อที่
นายกรัฐมนตรีจะได้อภิปรายด้วย
คนละรัฐบาลเข้าบริหารราชการแผ่นดิน
โดยวิธีอื่น และคณะบริหาร
จะได้ออกตัวออกจากการบริหาร
นครคืนอำนาจให้กับคณะรัฐบาลบริหาร
ประเทศต่อไป

จอมพล "ป๋อ" หิน ชูฟัน ประ
ธานชั่วคราวได้ขึ้นขึ้นบน บัลลังก์กล่าว
เปิดประชุมเพื่อสมาชิกมาพร้อมกันเป็น
จำนวน ๑๐๐ คน พอเปิดประชุมแล้ว
จอมพลหินก็ได้เชิญประกาศพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งประธานและ
รองประธานให้ที่ประชุมรับทราบ
เมื่อที่ประชุมได้รับทราบพระบรม
ราชโองการแล้วประธานชั่วคราว จอม
พล "ป๋อ" หินฯ ก็ลงจากบัลลังก์เพื่อ
ให้ประธานทำหน้าที่ต่อไป.

พล.อ. สุทธิ สุตสารรัตน์ ประ
ธานสภาได้กล่าวขึ้นสู่บัลลังก์เพื่อทำหน้าที่
ประธานชั่วคราว พล.ท. ประจักษ์ยานนท์
และนายสัญญา ธรรมศักดิ์ พอขึ้นสู่
บัลลังก์ประธานก็ได้กล่าวขอบคุณสมาชิก
ที่ได้มาร่วมกัน เลือกขึ้นทำหน้าที่อันสำคัญ
ของที่ประชุมนี้ โดยได้ให้คำมั่นต่อ
ที่ประชุมสภาว่า "ข้าพเจ้าถึง ๑๖ จะ
ปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุด จะพึงความ
คิดเห็นของท่าน ให้เป็นไปตามระบอบ
ประชาธิปไตย-จะบริหารแบบใหม่ให้ถูก
ต้องตามข้อบังคับทุกประการ จึงหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าเราจะได้รับความร่วมมือ
การประชุมในภายหน้าขึ้นขึ้นก็เกิดขึ้นต่อไป"

ต่อจากนั้น ประธานก็ทำการข่าว
เสียงในที่ประชุมเพื่อเลือกตัวนายกรัฐมนตรี
จากที่ประชุมการภายใน จึงได้เชิญบรรดา
ผู้ที่มีชื่อสมัคร ออกมาที่ประชุมรวม
ทั้งผู้แทนหนังสือพิมพ์ด้วย พอออก
จากที่ประชุมจมาเข้าข้างล่างแล้วบรรดา
เหยี่ยวข่าวทั้งหลายจึงพากันมาจับกลุ่ม
รอฟังผล การข่าวเสียงกันอยู่ เชิงบัน
ไดของพระที่นั่งอนันตสมาคม ทางด้านเหนือ
เวลาแห่งการรอกอขึ้น ผ่านไปไม่กี่
นานนักการข่าวเสียงก็ได้เข้ากันสนึก
ดัง.

สมาชิกแต่ละคน ก็ทยอยกันลง
จากที่ประชุมคนแล้วคนเล่า เราก็งง
ไม่ทราบว่ามี ใคร ได้รับเลือกเป็นนายก

และจะเป็นที่รู้จักอยู่แล้วก็ตาม จนกระทั่ง
พล.ท.ประภาส วารุณเสถียร ผู้บัญ
ชาการกองพล ๑ "แผ่น" ซึ่งแนว
หน้าของหนังสือพิมพ์ คิงเงง มาจากที่
ประชุม จึงเข้าสลับมีนาคมมากระเชียบ
หนังสือพิมพ์ "ท่านรองฯ ครับ
ใครได้เป็นนายกครับ"

พล.ท.ประภาส "อย่างว่า คุณ
พ่าน้า ได้รับความเห็นชอบ จากที่ประ
ชุมเป็นเอกฉันท์"

พอเรารู้แทนหนังสือพิมพ์เข้าแล้ว
มันก็อย่างว่า "พี่ตุ้" ต้องถูกให้ขาด
เครื่องกันทุกที และไม่ค่อยก็จากเสีย
ด้วย ยิ่งดูก็ยิ่งสนุกเหมือนจะนั่งดูลา
คดลงก็ไปประจันหน้ากันแล้ว เห็นว่ากัน

"สับคอ" ไปเลย จึงทำให้ "แผ่น"
ทั้งหลายก็คอดกใจกันเป็นเพื่อนคน
ที่กิน ฉะนั้นเมื่อมีสภาแล้วไม่พบ
พล.ท.ประภาสก็เหมือนว่าชะชะอะไร
ไปก็ดีกว่า.

กำลังสัมภาษณ์กันเพลินอยู่นั้นเอง
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ "ขวัญใจประ
ชาชน" ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารก็
เดินลงบันไดที่ประชุมสภา มา ประดา
เหยี่ยวข่าวทั้งหลายจึงลาจาก พล.ท. ประ

ภาสขวัญใจหนังสือพิมพ์มาสู่ขวัญใจ
ประชาชนทันที - ทั่วอย่างนี้ ได้สะท้อน
หน้าที่ของ คนหนังสือพิมพ์ มันก็อย่างนี้
แหละวิ่งวุ่นไปทุกวัน ซึ่งประกาศใช้
กฎอัยการศึกอย่าง (อ่านต่อหน้า ๒๔)

เห็นอะไรป้า!!

กรณีนายสงวน ตูลารักษ์ตั้งสาธารณรัฐประชาชนไทยในเมืองจีน
รัฐบาลถือว่าเป็นอันกรายใหญ่ ยิ่งจะเปิดเผยวิธีป้องกันไม่ใ้

แปลแปล

ตลกเขแปดวันเรบปี

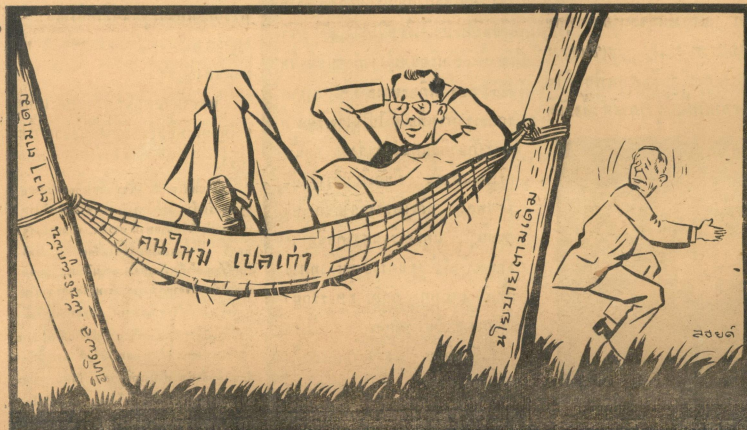
เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๐๐

นายพจน์ สารสิน นายกรัฐมนตรี ได้เปิดการให้สัมภาษณ์เป็นครั้งแรก แก่หนังสือพิมพ์ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล เวลา ๘.๓๐ น. ตรง นายกรัฐมนตรี “ผมขอต้อนรับ ท่านผู้แทนหนังสือพิมพ์ทุกคน ผมเห็นว่าหนังสือพิมพ์ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นสะพานการติดต่อระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ, ฝ่ายบริหารกับประชาชน ตามระบบประชาธิปไตย รัฐบาลถือเป็นความจำเป็นในการได้ฟัง—ได้ยิน ความคิดเห็นของประชาชนเป็นอันรวม เพื่อปฏิบัติตามแนวความคิดเห็นส่วนรวมอัน

จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไป. หนังสือพิมพ์มีความสำคัญ ในการจัดทางของประชาชน ที่ความถูกต้องแก่รัฐบาล ท่านมีความเห็นประการใด ก็ผมนโยบายของรัฐบาล เป็นสิทธิของท่านที่จะทำได้ แต่ที่ระลึกถึงความสำเร็จของหนังสือพิมพ์นั้น ย่อมจะต้องมีการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง หาใช้มีสิทธิระดมพิจารณาไปไม่ได้. รากฐานของการเขียนนั้น อาศัยสิทธิการเขียนได้ แก่ผมใคร่ ขอฝากความผิด ไปด้วยกัน ข้อ ๑ ก็คือทุกสิ่งทุกอย่างที่เขียน ขอให้ประชาชนส่วนรวม พิจารณา เป็นส่วนกัน ไม่ เพราะหนังสือพิมพ์เป็น

สะพานอย่างหนึ่ง หนังสือพิมพ์ต้องทำให้ประชาชนเชื่อถือ เมื่อสมัยนายถวัลย์ ดัชนี ได้ถูกตั้งทรง ถ้ายกทุกที่เขาให้สัมภาษณ์ ขอให้ลงข้อเท็จจริง ตรงๆ ส่วนประวัติการวิจารณ์กัน เป็นสิทธิของท่าน และเป็นหน้าที่ของท่านด้วย แต่ความคิดเห็นหรือข้อบกพร่องของท่านอย่าก็ขึ้นเอง และเรื่องส่วนตัวก็อย่าทำ การพบปะกันนั้น ผมกำหนดไว้ว่า เกือบครึ่ง แต่ถ้ามีเหตุพิเศษขึ้นเป็นพิเศษ ผมขอสงวนสิทธิที่จะไม่ตอบ สิ่งที่ไม่เคย ไม่ไปหรือถ้ากำลังทำอยู่ การโต้ตอบนั้น เป็นการพูด ของคณะ รัฐมนตรี พูดยก

ละครโรงเดียว.

ประชาชน ไม่ใช่พูดกัน ท่าน ขอให้ท่านเห็นใจ และเคารพต่อหน้าที่รัฐาด้วย สิ่งที่ท่านถามผม ผมเป็นผู้รับผิดชอบคนเดียว ไม่ใช่คณะรัฐมนตรีท่าน มาชี้แจงในหน้าที่ของท่าน ผมขอเวลาให้ท่าน ๕๕ นาที แล้วจะไปทำงานต่อไป เมื่อหมดเวลาแล้ว ขอบอกว่า คณะของเรามีวงหนึ่งไป."

นสพ. เกษียรศักดิ์ "สิ่งที่ประชาชนต้องการมากที่สุดคือการเลือกตั้ง จะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อผิดพลาดไหม ท่านบอกว่าจะเลือกตั้งครั้งต่อไปไหม หรือว่าพรรคคนรักเรา อนุ และคณะมนตรี ผู้สมัครรับเลือกไหม"

รมต. ประสาท "กฎหมายเลือกตั้งขณะนี้ ไม่สามารถตอบได้ว่าแก้ไขหรือไม่ เวลาที่ท่านที่กล่าวถึงการฉายอยู่ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นคณะรัฐมนตรี"

เกษียรศักดิ์ "ถ้าไม่ถนัด ท่านว่าเมื่อพรรคคนรักพรรคคนรักนี้มีความรู้เท่าไร จะแก้ไขอย่างไร"

ประสาท "เราไม่เกี่ยวกับพรรค ไม่เกี่ยวกับประโยชน์ ของพรรคใด แต่ก็ไม่ใช่เรื่องของพรรคคนรัก"

เกษียรศักดิ์ "ท่านรัฐมนตรี เคยออกัสถาวร จะแก้ไขว่าในความเป็นส่วนตัว"

ประสาท "นั่นเป็นความคิดเห็นส่วนตัว แต่ในฐานะเจ้าหน้าที่ควรปฏิบัติภารกิจเลือกตั้ง และเป็น ส.ส. สิ่งอยู่ใกล้เข้ามาแล้ว ความคิดเห็นเห็นก็มีอยู่บ้าง ขอสงวนไม่ตอบว่า แก้หรือไม่"

ชาวไทย "สมารถถามท่านอีก ว่าท่านมีโครงการอย่างไรต่อไป ในการประชุมบทท้องถิ่น เราจะไปได้อย่างไรทางภาคใต้เพื่อไทย เพราะบ้านของเรามีอยู่เหนือ และทางใต้ เพราะเรามีรายได้สูงในทางใต้หรือ"

พจน์ สารสิน นายกรัฐมนตรี "เรื่องพรรคท้องถิ่น เป็นเรื่องของกระทรวงการคลัง ผมได้เคยพยายามให้คุณ เสริม วินิจฉัยอยู่ เป็นรัฐมนตรีคลัง แต่ก่อนนั้นคุณเสริมไม่อยู่ ผมเคยแทนไปก่อน เข้าใจว่าเพราะประกาศนั้น เรื่องการจ่ายเงิน รัฐบาลไม่พยายามประหยัทุกกาเขาทำเป็นจริง และให้ไปประโยชน์ ของเงินแผ่นดินเรื่องค่าครองชีพนั้นอยู่ (อ่านต่อหน้า ๕๔)

ข่าวเก่า

๑๐. ญ่นำลายไล่หนี คนผิวดำ.

การฉ้อฉล หรือฉ้อฉลหนึ่งในการดูถูกเหยียดหยามผิว ได้ทวีความถึงขีดสุดยิ่งขึ้น ในที่สุดก็กลายเป็นวิกฤตการณ์ไป หลังจากที่ได้การร้องขอของประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ไม่ให้เกิดผล ไอเซนฮาวร์กล่าวว่า "ขอให้ทุกคนเคารพต่อรัฐธรรมนูญ" และขอให้เคารพต่อสิทธิของศาลอย่างเคร่งครัดโดยนัยที่ว่า คนผิวดำจะคอยมีสิทธิเท่าเทียมกับคนผิวขาวในการเข้าโรงเรียนได้ทุกแห่ง แต่ผู้ว่าราชการเทศาภิบาลได้เพิกเฉยไม่ ทท ไอเซนฮาวร์จึงได้เข้าไปว่า ในฐานะที่เป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดของสหรัฐ ประธานาธิบดีย่อมจะใช้อำนาจเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินไปตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ว่าราชการก็ถือว่า อำนาจของไอเซนฮาวร์ที่จะใช้กำลังทหารนั้น ไม่สามารถจะลงทัณฑ์ภายในเขตของรัฐของตนได้ ผู้ว่าราชการรัฐกล่าวว่า คนเองเท่านั้น ที่จะเป็นผู้จัดการการใช้อำนาจทางการทหาร นี่ก็เปรียบเสมือนปีกเกอราฟใหญ่เหมือนกัน เพราะผู้ว่าการก็ถือว่า คนเองมีสิทธิคัดค้านด้วยมือ เพราะฉะนั้น จึงว่าไว้ว่า ไอเซนฮาวร์ยอมจะไม่มีไม้เท้าเก็นในมือแต่อย่างใดจนจากบทคัดวิจารณ์เท่านั้น ในที่สุดไอเซนฮาวร์ก็อาจจะเหน็ดเหนื่อยกับคดีของทหารของเขาที่รอกแฉกการนี้ว่า "บ้านเมืองอยู่ในสถานการณ์อันแสนยุ่งยาก และมีแต่จะนำความทุกข์ลำบากมาสู่ประชาชนทั่วทั้งชนบท" โดยประการนี้เอง ไอเซนฮาวร์จึงเห็นว่า "เป็นภาวะอันแสนแสนที่จะดำเนินการโดยวิธีสงบเพื่อแก้ไขสถานการณ์" ได้ต่อไป จึงทิ้งให้กองใบพัดท้ายให้แก่วัยการที่หวัดทน

▲ นักเรียนชาวอเมริกันที่โรงเรียนซึ่งตั้งอยู่ที่นั่น นักเรียนดำมีคำนิยามว่า

จะนิคกัน ก็แต่ผู้ว่าการเพิกเฉยไม่มี "วิหคสาเพ็ด" และต่อเมื่อกฎไม่มี เขมรอยู่ใกล้ๆ อย่างของเราเท่านั้น การเข้าเรียนตามโรงเรียนหลวงพลร่ม เพื่อควบคุมสถานการณ์ในเมืองลิตเติลร็อค จึงเรียบเรียงและทำให้นักเรียนผิวดำ เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนผิวขาวได้อย่างถูกต้องทุก.

ก่อนที่เหตุการณ์ในวันรุ่งขึ้นจะถึง ในประวัติศาสตร์จะบันทึกขึ้น เป็นการสมควรที่จะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่นั่นในบางตอนซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ในคืนวันศุกร์มาแล้วให้ฟัง ณ ที่นั่นก่อนกล่าวคือเมื่อผู้ว่าการเพิกเฉยคัดค้านให้กองทหารรักษากินแดน เข้าล้อมโรงเรียนเพื่อไม่ให้เด็กเรียนผิวดำเข้าไปเรียนร่วมด้วยกับเรียนผิวขาวแล้ว เข้าวันหนึ่ง นักเรียนผิวดำก็พากันหนีข้อเดลิซาเยว ก็กินอย่างอาๆ ลงจากประตูจำค่าเพื่อเข้าไปในโรงเรียน ที่ทหารรักษากินแดนกำลังล้อม อยู่ ณ บริเวณแถวนี้ มีนักเรียนผิวขาวขึ้นร้องเพลง และให้ของขวัญให้แก่เด็กผิวดำ แต่เด็กเรียนสาวคนหนึ่งได้สกรุดทันที เด็กหญิงกับแถวทหารเพื่อที่จะแหวกทางเข้าไป ทหารรักษากินแดนเอานิ้วขวาก่อน แล้วเอามือซ้ายไปถือเด็กชายคนหนึ่งด้วยความพยายาม เดินไปรอบๆ แถวทหารแล้วพาทางเข้า แต่เด็กโดนจับของทหารคน (อ่านต่อหน้า ๓๐)

□ จากกระเบื้องสถา

ต่อจากหน้า ๒๒

ทุกวันนี้ ก็ต้องร่วมกำหนด รัฐมนตรีกันเพื่อชาวอเมริกันชนนั่นเอง

ขวัญคาเกี่ยวกับนั้น จอมพลสตุยก็ถือ ยรกรหา เพียว ชาวญ่น สักมีงานเกี่ยวข้องอะไรไม่ ต้นแก้วเสียงต้นของเหยี่ยวขาว ก็สอแซกกันว่า "คุณพ่อน้า วัณ เป็น นายดา ไค โสนอ เงื่อนโหวะโรหรือเปล่าครับ?"

จอมพลสตุยก็ตอบทันทีว่า ไม่มีเงื่อนโหวะโรในการรักษาแห่งนายดาของคุณพ่อน

เหยี่ยวขาวก็ขึ้นชื่อว่า ทำไมสถานีจึงเลือกคุณพ่อนเป็นนายดา

จอมพลสตุยก็ตอบทันทีว่า

ยังว่า สถานีไม่มีใช้ถนัดคุณ เขา

มีเหตุผลของเขาว่าพักเดียว คือ ว่า

คุณพ่อน้า นั้นเข้ากับ ประชาชนได้

กษัตริย์ก็เกิดซึก ชาวต่างประเทศ

ก็พอใจ โดยเฉพาคุณพ่อนมีใช้ตัว

หน้าพรรคการเมืองใด.

เหยี่ยวขาวถามต่อไปอีกว่า ท่าน

ระดับตำแหน่ง รัฐมนตรีกลาโหมหรือ

ไม่

จอมพลสตุยก็ ตอบพร้อมยิ้ม

ว่า ผมไม่มีตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหม

หรือตำแหน่งรัฐมนตรีใดก็ไม่เอา ะ

อยู่ที่คุณเป็นอวุโสประชาชน จน

ผมไม่ไหวแล้ว

พอจอมพลสตุยก็กล่าววเสียง

ชาในถุ่มเหยี่ยวขาวก็กินอย่างควน

เครง.

ภายหลังจึงได้ ำรายชื่อเลือกตัวแทน

รัฐมนตรีแล้ว ก็ได้มีพระบรมราชโองการโปรด

เกล้าฯแต่งตั้งให้พันเอก สารสิน เป็นเอกอรั

มนตรี และมีนายพลเจ้าฟ้าอัศตระสุนทร

เรืองรองเป็นทั้งที่ปรึกษาและโฆษก เพื่อ

ความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรตามใน

มาตรา ๘๔ แห่งรัฐธรรมนูญ ประธานสภาจึงมี

คำให้ให้ประชุมเพื่อรับงานจะได้ลงโดยชอบ

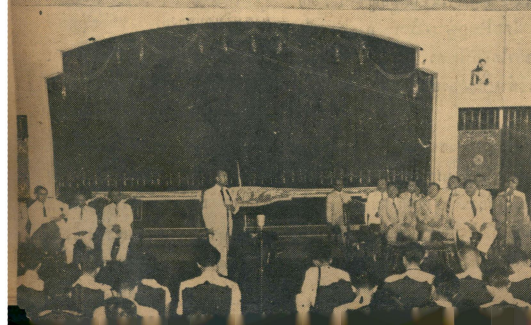
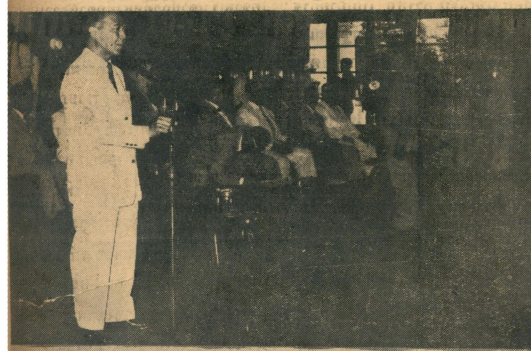
เพื่อขอความไว้วางใจจากสภาในวันที่ ๒๔ ปีน

นับว่าเป็นสำคัญแห่งประวัติศาสตร์ วันหนึ่งเหมือน

กัน ที่รัฐบาลจะรับจะได้อรรถนาวาไว้ใน

การรับทราบประเทศจะรับเวลาหนึ่ง ก่อนที่จะ

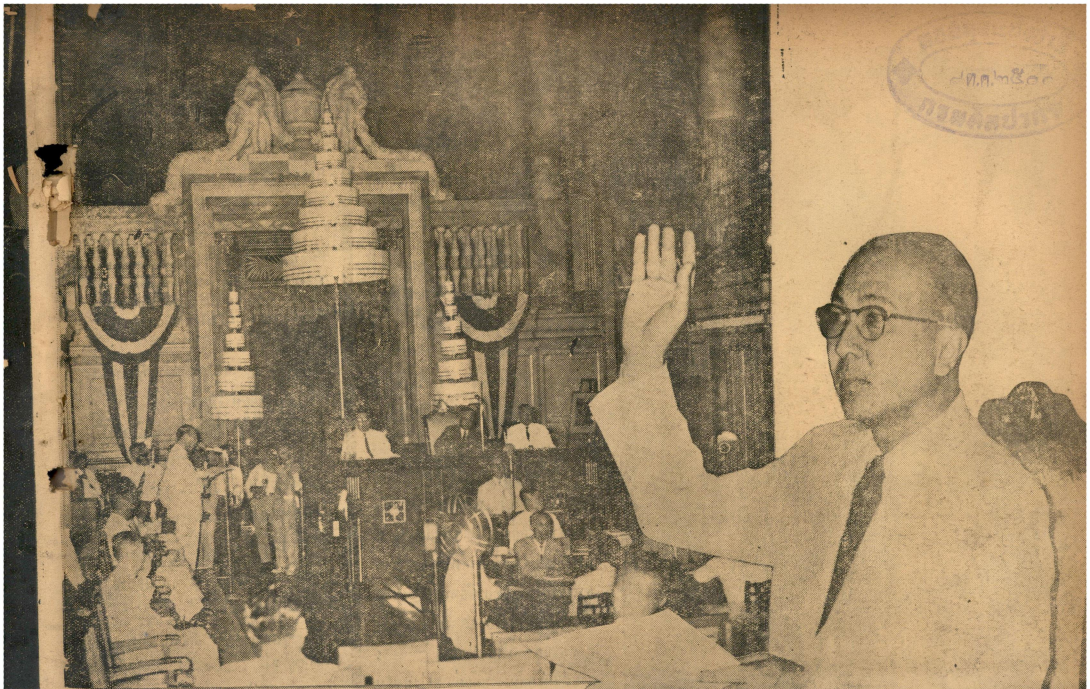
เล็งก็ตั้งเสร็จสิ้น (อ่านต่อหน้า ๔๔)

สถาและเปรตส์คอนเฟอร์เรนซ์บอล

ในสภากาญจนาภราชวราภยโค โคมพระที่นั่งอนันตสมาคม ไม่นิ "ผัดถั่ว"
 เซมรเลีย ขรรษาภาคินที่ประชุมสวามแรก (๒๕ ถนขามน) ึ่งเป็นระ.ยิข.เรียม
 แะรองประธานสภา นายกรัฐมนตรี แะ ส.ส.ประเภท ๒ ของเ้า ๆ ที่มีเทลิธ
 นาทคนใหม่ก็ให้กไปเียใจก็ไคคุณเสียดแล้ว เลขทำให้สกขึ้นขึ้นเป็นทอง... ที่ "เ
 (ควมขมระวิกน) พยูลสงครามก็ถูกปลกไป โยธัญ.สิญพระบรมฉายาลักษณ์พระบ
 ประคิฐานแทน ูกอ้อมมีวาควิชัน ขรรษาภาคินที่ประชุมทั้งสอง.มทร์ใหม่.มตรมีชีวคันท

ของนายกรัฐมนตรีคนใหม่

“ผัดถั้ว” อีกแล้ว เพราะเจ้าของไว้ตัวคนเดิมเนรเทศตนเองไปอยู่ที่
 ยิบรอลตาร์อีก อะไรที่จะไร้ใหม่ไปหมดทุกอย่างตั้งแต่ประธาน
 ที่มีชื่อ... ทำอะไรประจำตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (ที่เห็นในภาพ)
 ... ที่ “เบรตส์คอนเฟอเรนซ์” ก็เช่นเดียวกัน รูปอย่างพลแปลก
 เน้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระบรมราชินีนาถมา
 มั่ววุ่นซนพิลึก. ภาพโดย “ดาลอง-โทมัสคาห์”

เรื่องขบขัน

▲ วิจารณ์ละครโทรทัศน์ ในเรื่อง "ยอดพิศวาท" ของบูรพาพิศป จักรพรรดิอยู่จริงเป็นเรื่องราวนี้ ปลดปล่อยใจทิ้งแต่ถึงกระนั้นก็สนุกไปตาก ๆ ก่อน.

จะคุณเองหรือจะให้คนอื่นเขาด้วย

เคยขึ้นไปทางไหนในกลุ่มหรือนอกกลุ่มผู้สร้างหนังไทยแล้วมักจะได้ยินว่าอยากสร้างหนังชาวต่างชาติ ๓๕ ม.ม. อยู่บ่อย ๆ บางคนพูดว่าถ้าใครเรื่องนี้เรื่องนี้มาทำเป็นหนังชาวต่างชาติแล้วรักไม่ชอบ, บางคนก็พูดว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะทำหนังชาวต่างชาติบ้าง และแทบทุกรายที่ปรารถนาเรื่องนี้มักจะพูดถึง "โรงแรมนรก"

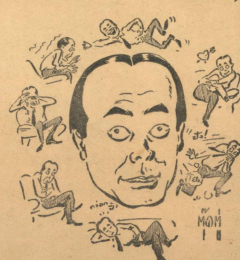
ที่ผู้สร้างหนังหลายคนพูดถึง "โรงแรมนรก" นั้นส่วนมากหมายถึง "คุณภาพต่ำ" (ของหนัง) แต่มันได้หมายถึง "คุณภาพต่ำไปสู่ระดับ" (ของเรื่อง) ด้วย เพราะเขื่อนนั้นในกลุ่มผู้สร้างหนังเหล่านั้นจึงยื่นใจไปตามกันในเรื่อง "คุณ

ภาพของหนัง" ต่างขบขันแต่จะไม่หา "คุณภาพของเรื่อง" ที่คิดแล้วกลับไปเพราะ "โรงแรมนรก" เป็นเรื่องแรกในยุคใหม่ที่จริงพื้น การขยายตัวของวงการสร้างหนังชาวต่างชาติ ๓๕ ม.ม. ขึ้นมาเช่น "คิวอย่าง" อันนี้คนดูสร้างหนังไทยทั่วไป.

คราวนี้ผมจะไม่พูดถึงการจำหน่ายในตลาดต่างประเทศอีก เพราะได้พูดมาแล้วถึงสองครั้ง ครั้นคราวนี้ผมจึงขอพูดถึงตลาดในประเทศของเราเองบ้าง ที่ว่าหนังชาวต่างชาติได้รับการต้อนรับหรือไม่ เป็นประเด็นสำคัญ.

ผมว่าหนังชาวต่างชาติ (ประเภทนี้) ครบทั้ง ๓๕ ม.ม. และเรื่องในฟิล์ม คือพูดไม่ใช่พายุ) ระพีโกวิทมีการต้อนรับอย่างไม่มีขี้อวด ใจ ๆ ทั้งสิ้น ทั้งในกรุงเทพฯ และตลาดหัวเมืองทั่วราชอาณาจักร เช่นเดียวกับหนังฝรั่ง ล้าหรือขี้อวดหาเรื่องลือสวดสงคาม หรือตลอดกาล "ประกายแก้ว" ลีประกายหรือลีเซ่งขี้ขี้ขี้ขี้ อดได้ก็ตาม เป็นสิ่งที่ไม่ยากเย็นเชื่อนะอะไรที่สำคัญหนังมาคร่ำคร่าเช่นนี้ แต่นั่นควรเป็นอีกถาดหนึ่งต่อไปทางภาค ซึ่งผู้สร้างหนังไทยที่มีชื่อเสียง เคยสร้างกันมาแล้ว.

แต่อย่างไรก็ตาม, ในยุคที่เรากำลังค้นคว้าอยู่ขณะนี้ เราได้พบกันแล้วว่า "มีอยู่หนัง" ขนาด ๑๖ ม.ม. นั้น ขายกันมากกว่าลือขี้ ๓๕ ม.ม. เป็นที่เห็น ๆ กันอยู่ไม่กี่คน แต่กว่ามีขึ้น ๓๕ ม.ม. นั้น ปรบปรบออกมากอีกอย่างแน่นอน ก็คือเมื่อเรามาถึงหน้ากิ่งฟ้าสร้าง (อ่านต่อหน้า ๓๒)

ชาติ เขาไปสักมีการบ้านเมืองมากไป การปลูกษาหรือควรที่จะเอาใจใคร่เอื้อนเอื้อน การศึกษาควรที่จะศึกษา อันนี้อะไรมันก็มีประเทศอันมีนิสัยคล้ายเพราะเมืองไทยเขาถือถือ ดูดีรวมทั้งกันนี้"

บางกอกเวลล์ "เขาขอให้มีสามประการ คือการคิดและการคิดโดยเสรี พ่อค้าไทยเอาใจใคร่เอื้อนเอื้อน การศึกษาควรที่จะศึกษา อันนี้อะไรมันก็มีประเทศอันมีนิสัยคล้ายเพราะเมืองไทยเขาถือถือ ดูดีรวมทั้งกันนี้"

นายก "เฉพาะการค้าก็ไม่ต้องแล้วรัฐบาลเอื้อมการค้าโดยเสรี การค้าอันนี้แม้รัฐบาลผูกพันนครพาณิชย์ประชาชาติ ท่านขายวัตถุขายสิ่งของอะไรก็ตามไม่เป็นที่ขายสิ่งของก็ตาม ท่านขายโดยที่หนังสือจากท่านเองถูกห้ามนั้น ขอพิจารณาก่อน ถ้าเป็นหนังสือไปรษณีย์ เป็นวิทยุแก่ประชาชาติ ก็เข้ามาไม่ได้"

บางกอกเวลล์ "ไม่จำเป็นที่จะเร่งดำเนินการ"

นายก "ขอศึกษาก่อน ยังไม่ทราบ ยังคิดอะไรไม่ได้"

เกล็ดเม็ด "ตามที่มีการอุปราช ถึงหัวข้อซึ่งขบถอยู่ในระหว่าง ท่านนายกได้มีรับทราบเรื่องเกี่ยวกับขบถภายในหัวเมืองแล้วหรือยัง และจะมีให้ปล่อยมือไปไหน มีข่าวว่า จีนปล่อยจีนพันธุอยู่ในอเมริกา แต่หากเงินเดือนในประเทศไทย"

นายก "ข้อเท็จจริงไม่มีทราบ"

การที่ปล่อยมาทำการหรือไม่เห็น เข้าใจว่าคิดก็ถ้อยมาราชการทำวาทะ โดยไม่เปิดเผย เรื่องการเงินเดือนไทยไม่จริง"

สนพ.สิงคโปร์ "ทราบว่ามีการโกหกข้อสำคัญกรรมการได้ไปเยี่ยมสภา ความจริงเป็นประการใด"

นายก "เรื่องนั้น จำเป็นที่จะถามสมาชิกจะต้องประชุมในเวลาต่อไป"

ข้าวรายวัน "การที่บุตรชากรในพระจะพิจารณาให้ปล่อยไปหรือไม่ ก็เพราะเหตุนี้ได้รับทราบไปเป็นธรรมจากรัฐบาลก่อน ท่านจะจัดการอย่างไร"

นายก "ความเป็นอันธรรมรัฐบาลนี้คือการให้เด็กจาก ส่วนพระนั้นขอให้เป็นเท่าใดก่อนจะถามกรรมการท่านๆ เช่นข้าวราชการกระทรวงศึกษา ถ้าเห็นควรปล่อยนั้นก็ปล่อย"

ข่าวภาพ "นักศึกษายุทธ เกษตร ธรรม
ศาสตร์ เขาปลูกมะเขือจริงเรื่องต่อรัฐบาลนี้
รัฐบาลเก่าได้พลาก เป็นที่ต่อมรับพาไป และ
คณะทหารอากาศไปนำตัวหนึ่ง การเลือกให้
พิมพ์นี้เกิดขึ้นเป็นกรรมกร ข้อหนึ่งการศึกษาให้
สิ้น การเศรษฐกิจให้เป็นทรัพย์สินของ"

นายก "ความกึกก่น ด้วยออก
ออกมากเกินกว่าวิพารณา การกึก
ก่นนี้รู้มันครึกครื้นเขาใจได้ มันนั้น
มาก ท่านมีระทำทวิกิจทาง เพื่อเพิ่ม
ความเจริญการศึกษา แม้กึกก่นทั้ง
ประมาณอีก โนบายอย่าง ๆ นั่นนักกึก
เขาเห็นมา เขาอาจไม่เข้าใจข้อเท็จจริง
อีก ธรรมดากรรมกรเขา หนักกว่า
ธรรมดาสามัญชน ครัวใช้ชั่งกึกก่น
ธรรมดาสามัญชนศึกษาไปชี้แจง เป็นบาง
ครั้งก็ได้"

ข่าวภาพ "การต่งประโคมไปเปลี่ยน
เปลี่ยนโนบายหรือ"

นายก "ใช้แรงในสภาแล้วเป็น
ที่เขาใจแล้ว"

เกียรติศักดิ์ "ท่านมาตอบปัญหา
ศึกษา ว่านักศึกษามีความรู้ดี จะไม่รับหรือ
ใจ เมื่อที่เขาตอบเป็นกรรมกร การเลือก ขึ้นว่า
ใจกรรม"

นายก "การเสนอมาอย่างนั้น
พิจารณา ส่วนการเลือกก็เกี่ยวกับ
รัฐมนตรีมหาดไทย โนบายเขาเป็นกลาง
นักศึกษามาทราบ"

เกียรติศักดิ์ "เราขอให้เรลื่อนโนบาย
อิสระ ไม่ไปเป็นกลาง"

นายก "เอ ผสมสลับ เราไม่ถือ
วิธีของเขานะ"

นายก "การต่งประโคมไปเปลี่ยน
ราชการแผ่นดิน ท่านพบเห็นต่อหรือไม"

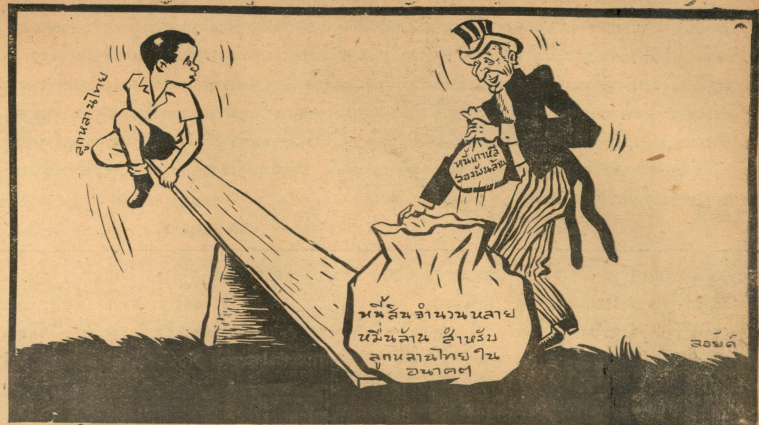
นายก "การต่งประโคมไปเปลี่ยน
ข้อพิจารณาคุณ"

นายก "ท่านพบเห็นต่อหรือไม"

นายก "แหม ท่านคณบดีไม่
ทราบ หรือยังไม่ได้ คณบดีขึ้นตั้งแก้
แน่ แต่เราจะจับขึ้นที่ไหน เมื่อไม่
มีการขโมย"

นายก "ท่านคณบดีไม่พบเห็น
ท่านพบเห็นต่อหรือไม"

นายก "ท่านคณบดีไม่พบเห็น
ท่านพบเห็นต่อหรือไม"

เอ... ช่วยเหลือกันเข้าไป !

ม อ ช ก ร

สหรัฐอเมริกาให้อาวุธนิวเคลียร์ (จากสารเสว ๒๘ ก.ย. ๒๕๐๐)

คือการหนึ่ง ที่เห็นภาพแห่งความเป็นนักบุญของมรดกของอเมริกา
วิภา คอ้งหลกกระเด็นออกไปด้วยตัวของมันเอง เมื่อความจริงต่าง ๆ
ได้ถูกค้นพบขึ้น ทำให้สัจพจน์ของประชาชนชาวไทย สามารถมองเห็น
โฉมหน้าและลักษณะของอเมริกาได้เด่นชัดยิ่งขึ้นว่า อเมริกาขมหมึกมีกรของอเมริกาพลไป พลุส่งความพิน ทาให้ม
เทศนาอย่างแท้จริงต่อคนไทยไม่ คงทนข้ามอเมริกาถูกพยายามทวิกิจทาง ที่เขาแซงแซงกึกก่นการเมือง
ภายในของประเทศไทย และพยายามที่จะปลูกฝังให้คนไทยทวิกิจทางของอเมริกาเข้าประพิศประพักษ์
เอง ทั้งนี้ ไทยใช้หน่วย ซี ซี พลาย เป็นเครื่องมือชักจูงและยุยงผ่านทางการ วิจารณ์ถึงหน่วย ซี ซี พลาย
ของอเมริกาในรูปของเอกชนก็ตาม นั่นก็เป็นเพียงสำหรับการแก้ข้อหาเพื่อเอาตัวรอดเท่านั้น เพราะความจริง
แล้วหน่วย ซี ซี พลาย ได้มีการเอื้ออวลของลัทธิสังคมนิยมของอเมริกาโดยทวิกิจทาง เช่นนี้แล้วอเมริกาจะ
ปฏิเสธไม่ยอมรับผลของการกระทำของหน่วย ซี ซี พลาย ไทยถือเป็นการของเอกชนนั้น ย่อมเห็นสิ่งที่ไม่
จืดเจด.

จากการเป็นกษัตริย์ พลเอก ใส ไสวเสนายกร อธิบดีการตำรวจใหม่ เกี่ยวกับขบวนการกึกก่นจำนวน ๒๘
ตีย ของหน่วย ซี ซี พลาย อเมริกา ซึ่งขณะนั้นกำลังมีการทวิกิจ นายพลแล้ว ศรียานัก นั่นเอง กึกก่นเป็นชาวทวิ
โคมมาแล้วด้วยวิธีหนึ่ง ที่ปรากฏว่าไทยกลายเป็นอาวุธทวิกิจทาง เช่นนี้ก็ก้องกังวาลถึงทุกหย่อมที่คนไทยมีเคยมีใช้มา
ก่อนเคย อาทิเช่นกรณีพิพาทกับอเมริกาครั้งนั้น มีไปเป็นเพียงผู้เข้าเล่นกับนายพลแล้ว ก็กล่าวโทษไทยว่าไม่
การที่หน่วย ซี ซี พลาย อเมริกากระทำความผิดอย่างร้ายแรงมาเช่นนี้ สื่อเขาให้เห็นชัดว่าก้องกังวาลถึงทุกหย่อมที่คนไทยมีเคยมีใช้มา
ให้ถือข้อพิพาทแรกๆ เพื่อรักษานักตั้งของนายพลแล้วนั้นเอง สามัญชนย่อมเข้าใจได้ว่าทุกการกระทำเช่นนี้ ย่อมถือ
ได้ว่าคือเป็นแผนการร้ายที่ซ่อนเร้นของไทยทั้งสิ้น เพราะไทยหน้ากึกก่นตำรวจแล้ว ไม่ถึงหน้ากึกก่นตำรวจแล้ว
เลย หน้ากึกก่นตำรวจรักษาความสงบเท่านั้น.

[illegible]

ในเมื่อหลวงเห็นวรา ๕ พันคนเป็น
รัฐคณาธิราชแห่งหนึ่ง ในทางภาคใต้
เพราะฉะนั้น คนผู้ทำการเอาฤทธิไภย
เกิดของกษัตริย์วราไม่ไว้ ถัดคือการ
ตั้งแยกออกทางเป็นส่วนตัว ต่าง
หาก อย่างเดียวกันในรัฐคณาธิราช
ระบอบวราเหล่านี้ไว้ แม้กระนั้นจะ
จำการตั้งร่วมกันไว้ก็ แรกขึ้นก่อน
และกันนั้น ถัดขึ้นแยกแยะเสมอภาค
จึงรวมไว้โดยการเรียบด้วยกันไว้ ะ
หว่างกษัตริย์และกษัตริย์ ซึ่งถือกล่าว
ไว้แล้วในตอนที่แล้ว หลังจากนั้นก็
สหพันธ์สหภาพแล้ว การที่รวมไว้
เป็นการยึดถืออยู่รวมกันไว้ จำทำให้
คนกษัตริย์เสียดวงตามันแก่ลง ออก
มาทอดหน้าออกมากำแพงนครกลุ้ม
ใจว่าเพราะเหตุใดเสมอไปทำไม หลังจาก
ที่กล่าวหาหรือถือให้สหภาพมาด้วย
เรือนได้ยากก็ด้วย ๆ นิสิตมหาวิทยาลัย
บางคนก็มาแสดงความไม่พอใจใน
สถาบันของรัฐเรือน ถึงกับไปร้อง
โกลาโล่นักการอย่างนั้นแล้ว

“เราไม่ต้องการให้ทหาร ขึ้น
เลย พวกท่านมาปรึกษาความสงสัยจริงๆ
แต่พวกเรารู้สึกว่า พวกท่านทำเลย
เกินไปสักหน่อยเสียแล้ว”

นอกจากเหตุการณ์อันรุนแรงใน
ลิกโตลด์แล้ว ที่จริงชาโรไลน์ก็
เกิดเหตุการณ์อันหยวนกายไม่เชิงพอ
เท่าในลิกโตลด์แล้ว ทั้งที่รุนแรงไม่เท่า
กันก็เกี่ยวข้องการไปส่งทหาร ไปด้อมเฝ้า
เรือนเท่านั้นเอง เหตุการณ์เช่นนั้นก็

คือ มีการอุยงนาลายไปส่งหานักเรียนผิว
ดำ ซึ่งถือกันว่า การอุยงนาลายเป็น
เรื่องของความกตัญญูพิชฌายาภัย หา
ไว้สำหรับขงผู้ที่มีการศึกษาดี ระงับ
ทำมิให้เมื่องชั่วตลอดก็ คนผิวขาวไป
ยื่นขวนั้นโรงเรียนซึ่งเป็นผู้ปกครองนั้น
เรียนแล้วก็ พ่อทักเรียนว่าถ้าเข้ามา
เรียนโรงเรียน มีผู้ถูกคุมทั้งโรงเรียน
อย่างนั้นไปให้เด็กทักเรียน ก็คนผิวดำว่า
"มันเห็นเรื่องของพวกเขาไว้ ดีขึ้นแล้ว
ตัวเจ้าตัวออกมาให้" ได้ว่าที่ว่า
นี้ ก็คือเด็กสาวผิวดำคนหนึ่งชื่อไอริช
เกินมากขงอายุหนึ่งขง เป็นเพื่อน กับ
คาธอลิเออ พ่อเห็นเด็กสาวผิวดำ
ผิวขาวก็ถกถกขงเป็นขงเข้าเรียนขง
โกลดพลัน เสียใจไว้ขงขงไปใส่รัก
กันขงอย่างขงนี้ แล้วเข้ากันขงผิวดำ
กันหนัก ขงนี้ก็ไปขงขงเข้าเรียน
ใจอย่างขงขงขง ขงนี้ก็ไปขงขงขง
ขงขงขง ที่ขงขงขงขง ขงขง
ขงไปขงขงขงขงขงขงขงขง
สงขงขงเพื่อให้ขงขงขงขงขงขง
ขงขงขงขงขง ขงขงขงขงขง
ทำขงขงขงขงขงขงขงขงขง
คนเลวขงขงขงขง ขงขงขงขงขง
ว่า มีเด็กขงขงขงขงขงขงขง
ขงขงขงขงขง ขงขงขงขงขง
เลวขงขงขงขง ขงขงขงขงขง
เหล่านี้ขงขงขงขงขงขงขง
"อุยงนาลายไปส่งหานักเรียนผิว
เด็กเหล่านี้ ขงขงขงขงขงขงขง
ขงขงขงขงขง ขงขงขงขงขงขง

ทนายหน้าโดยการโดนอุทธรณ์ทำให้หัวใจ
 คอมพิวเตอร์ พอโรงเรียนเลิกจนหนักก็
 ขนลุกโดยอยู่บ้านโรงเรียนหน้าหน้า
 ยิงว่าในคอมพิวเตอร์ และหาเรื่องกว่าตอน
 เข้าใจคือเธอกลัวว่าป้า และโดนอุทธรณ์
 ลายจิ้งหรีดกับของ เธอไม่สามารถรู้
 รมปรหมกับพวกหัวขาวโดยทางโดนอก
 จากทนาย และยึดลูกขี้ต๋อนแรงกวัด
 ว่า "หากใครไปลิดลอบ" หันขึ้น
 กลัวขึ้นไป. ▲

สมุด เรืองไกร
๒๕. ก.บ. ๒๕๐๐

□ สังคมการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๕

คณะรัฐบาลไทยทั้งสามล้วน
ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่า จะ
สามารถบริหารราชการแผ่นดินไทยให้เกิด
ความสงบสุขและประชาธิปไตย เมืองหริ
ศกลาไทยเป็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
จึงขอเรียนจึงขอทูลหนึ่งถึงวงศกษัตริย์
เพื่อขอให้โปรดว่า โทณสมิพสนนวิ
ษณ ซึ่งให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งสมณพว ซึ่งระเนนาทให้เกิด
ความปกติสุขและความรุ่งเรืองแก่ประ

ท่านหนึ่งซึ่งทูลถามว่า หากการปฏิบัติธรรมของภคเรศทหารทราวัน มีผลผลิตกล้างเกินต่อท่านผู้ใด โดยตัวของข้าพเจ้าเองก็ หรือโดยผู้ใดของคัมภีร์ของข้าพเจ้าก็ ขอท่านซึ่งทูลถามให้โปรดกรุณาให้ถ้อยด้วย ะ
เป็นพระคุณแก่ภคเรศทหารและข้าพเจ้า
เราอย่าหากผู้เขียนมีได้.

ในที่สุดนี้—
ข้าพเจ้าขอขอบคุณอีกครั้งต่อเพื่
ทหารทุกคนที่ได้ร่วมใจร่วมชีวิต กับปฏิ
วัติการในครั้งนี้ จนเป็นผลสำเร็จอย่าง
เลิศ ขอให้ช่วยกันปฏิบัติหน้าที่รักษา
ความสงบของประเทศชาติตามคำสั่งขอ
รัฐบาลต่อไปโดยเคร่งครัด.

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ บรรดา
ราชการอื่นๆทุกกระทรวงทบวงกรม
ได้ปฏิบัติราชการในภาวะวิกฤตการณ์มา

ทีวีเจ้าสี่ฤดูฝน ...
 ทีวี 15 ...
 PLANTARIX
 แพลนทินท์ริคซ์
 ตอนไม่ตก ไม่ผล และ
 ต้นไม้ทุกชนิด ทำให้เกิดรากงาย
 ได้ผลแน่นอน
 ง่ายที่สุด ใช้ง่ายที่สุด ใช้ได้ทุกที่ ต้นไม้ทุกชนิด

ท่านพี่น้องชาวไทย และเพื่อน
พหุวัฒนธรรมทั้งหลาย เมื่อเกิดภาวะ
ฉุกเฉินเช่นนี้รื้อก่อนและก่อนจะจาก
กันนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวถว้กับท่านว่า
พบกันใหม่เมื่อชาติต้องการ ในครั้ง
นี้ ข้าพเจ้าจะขอถือโอกาสกล่าวถว้
กับท่านเช่นเดียวกันอีกว่า "สวัสดี
คนไทยเมื่อชาติต้องการ" ▲

ต่อจากหน้า ๒๔

คดีสอนใจชายจากอาสินดาห์
หนังสือ ในรอบสัปดาห์ที่แล้ว
เฉพาะหนังสือที่นำออกยังมี นางงาม

อาถรรพ์และเรอิก โคตาแห่งนมาจุง
อาถรรพ์คือ ใช้ชีวิตอิสระของ
เธอ "อี" เรอิกไปมาว่าผู้ชายไหน
เอื้อความสุขของหัวใจ คิวอาซาฟ
ของเส้นคอนวราฟจึงปักหลัก ในที่
สุดท้ายของนาง "อีใหญ่" เธอแทบจะ
วางแผนการยกยอผู้พิทักษ์ ซึ่งมีความ
ประพฤติดีเข้าให้ ด้วยความทำงานกัน
อย่างมีระเบียบ แต่ในระหว่างนั้นเอง
เข้าสู่ชายคนใด เธอ ทำให้อะดิกคิด

หนึ่งเรือน ไผ่หนึ่งองค์สนใจ
หญิงหอกล แต่เป็นคิดสอนใจผู้มาเร
คิฏติเคบ ลือฮยาให้ลาพลึงหลน
คนลงไปในหลนสน์ของหญิง หัก
นึ่งเข้าเป็นนึ่งข้าก ของขี้โยกรักพิง
ไว้หุ จะคิดใจโยกรักกวัก "หัว
นมนปลายดิน" ของ "เจ้าหล่อน"
เสียให้ เพี้ยงพลาเข้าปลัดถัก
ขาว ครือ ธารา ข่งใจไปไม่
รอก
แดง นกคัซวรรณ.

๓	เก็ช ^๕ น	(๑๒ ฅบับ)	๓๗	บาก
๖	เก็ช ^๕ น	(๒๖ ฅบับ)	๖๔	บาก
๑	บ ^๕	(๕๓ ฅบับ)	๑๔๕	บาก

คำทูลพระนครและณบุรีมีบริการจากสิ่งถึงบ้าน หรือสำนักงานของท่าน
จังหวัดสงขลาไปรษณีย์ธรรมศา ไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์ทงเป็นพิเศษ

8747

บทกวีขมิ้นขมิ้น

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๔

การปฏิบัติงานของทาง เป็นที่รับรองกัน
ทั่วไปว่า "เรียบร้อยและสมบูรณ์"
เท่า ๆ กับไมตรีจิต อันเป็นสิ่งที่ยกย่อง
สรรเสริญกันในบรรดาคนหาทาน ทิวทัศน์
อาจทักทายกันเป็นเวลานาน.

คู่ชีวิตของท่าน คือคนหญิง
ที่พบ สุทธิสารวรรณกร ซึ่งมีควมพิ
เศษที่น่าบทรทุกคนต้องนอนบ่นม
ให้ด้วยความนับถือและศรัทธา. ▲

(ส่วนใหญ่จากบทกวี "นิกร")

เจี๋ย รมนิย์.

จดหมายเหตุการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๕

ความกล้าใจกล้าเสียของมาปรากฏแล้ว
ก็ด้วยการกล่าวอากาตักแห่งเสนาธิการ
ซึ่งได้โดยยอมสละเงินเดือนจตุระหมื่น
บาทอันเป็นเงินเกือบประจำตำแหน่งนั้น
มาเป็นเงินเดือนจตุระหมื่นบาทสำหรับ
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งผู้ใดอย่าง
ซึกแก้นว่ามิใช่เพียงแต่เพียง เกณฑ์
ความกล้าใจกล้าเสียนี้ เราเชื่อว่าคง
ไม่มีเมืองไหนจะไร้ชุดของนายพลเพราะ
เมื่อได้ทราบแล้วก็จะพบว่า นาย
พัน สารสิน ผู้เป็นผู้นำพลเรือนที่

สุดมาก่อน และเป็นผู้ที่มิเคยปรากฏ
ว่า มีประวัติเสียหายนะที่แท้จริง
แต่ประการใด นอกจากการหาพยายาม
เข้าใจกันว่าเขา เป็นผู้ที่มีความกล้า
สนิทสนมกับผู้มีเงินอันอย่างมากเท่า
นั้น แต่คนที่เห็นเรื่องของเขาเพียงเท่า
นี้ใช้เรื่องส่วนตัวที่เรารู้จัก ให้เพื่อนคน
ไทยของเขา ได้รู้ความเสียหายนะไม่
นอกจากคำแถลงว่า เขาจะแสดงให้
ปรากฏออกมา ในระหว่างที่เขาดำรง
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ๕๐ วันเท่านั้น
ก็ย่อมทำให้เสียหายนะปรากฏทั้งปวง.

ในประการที่สามสำหรับรัฐบาล และ
นั้นอาจจะเห็นได้ชัดถึงข้อหาหนึ่ง ของเมือง
ไทยที่เรียกว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ยอมที่จะ
เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในเรื่องของการ
สถานะเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ ซึ่ง
รัฐบาลไทย จะเป็นผู้ที่รับผิดชอบการ
แต่ถ้าการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปเพื่อ
ประโยชน์ส่วนหนึ่ง ถ้าหากว่าที่จะเป็นรัฐบาล
ไปยึดถือไว้สำหรับเรื่องของการที่ไปยึด

อันที่กระทำให้เกิดการเรียกร้อง ขึ้นใน
เวลาต่อไปด้วยโดยมีสิ่งส่งสละ.

นั่นก็หมายความว่า ๑๗ กันยายน เป็นต้น

มา อำนาจทางการเมืองอยู่ในความ
ควบคุมของฝ่ายทหาร แต่คนอำนาจ
นั้นกลับได้ไปเป็นของรัฐบาลโดยสิ้นเชิง
แล้วรัฐบาลก็ยอมที่จะใช้อำนาจ นั่นคือ
โดยชอบธรรมตามด้วยกฎหมาย รัฐ

มนตรีแต่ละกระทรวงก็ควรที่จะร่วมมือ
ปฏิบัติอย่างเต็มที่ตามกฎ แต่ก็แสดง
สามารถไปเห็นที่ประเทศอื่นออกมาให้สม
ความปรารถนาของประชาชนสมกับที่

พวกเขาได้รอคอยเวลานี้มาเป็นเวลา
นานชั่วชาติชั่ว และรัฐมนตรีแต่ละ
กระทรวงก็ควรที่จะแสดงความสามารถ
มาเป็นอย่างดีนั้นก็ควรจะเป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยนั่นเอง โดย

ที่กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่ให้ความ
ปกครองและประชาชนตลอดการมา
บันทึกอยู่ บ้างก็ดู ภัยประจักษ์ทั้งปวง
ก็ควรที่จะให้ความปรารถนา ของประ

ชาชนนั้นสมกับทุกสิ่งทุกประการ และ
ภายในระยะเวลา ๕๐ วัน กระทรวง
มหาดไทยก็มีงานใหญ่ขึ้นหนึ่ง ที่ควร
ไว้ได้แล้ว นั่นคือการเลือกตั้งสมาชิก

ประเภทหนึ่ง ของสภาแทนราษฎร
เพื่อความ "สมบูรณ์แบบ" ของรัฐ
สภาและความเป็น "สมบูรณ์แบบ" ของ
รัฐบาลต่อไป กระทรวงมหาดไทย

สมัยก่อน ได้สร้างประวัติอันชั่วช้าไว้
ในการเลือกตั้งครั้งใด ๆ อย่างแสน
สาหัส แต่สำหรับความนี้เราพอจะ

หวังไปได้อย่างมั่นใจว่า การเลือกตั้ง
จะเป็นไปโดย "เรียบร้อย" อย่างแท้
จริง นอกจากนั้น งานของกระทรวง
นั้นก็อย่างหนึ่งที่สำคัญ เป็นอย่างยิ่งก็

คือการชำระหนี้สาธารณะของประ
ชาชนโดยคิด ๕ ปีครั้งรัฐมนตรี, การ
ขายของนายเคียง ศิริพันธ์, ศักดิ์
นายอภัยสิทธิ์ อภัยนพสกล
หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และ
การฆ่าสัตว์ ผิดกฎ เป็นต้น สิ่ง
ทั้งนี้เขาอาจกล่าวถึง "ไมตรีจิต"
สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยก็ยังไม่เห็น.

ใช้ ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

ส่งตลก. ปลอตภัย

ติดต่อได้ที่ ธนาคารออมสิน ราชดำเนินหลวง

การกำหนด แยกเกี่ยวกับสิทธิการกำหนด
ข้อกติกานั้นเอง. ครอมเวลล์แห่งอง
ถุณและมุขโกลีนั้นเพื่อชีวิตต่างแยก
ประสมกับการแข่งขัน แต่เหล่าพล
พรรคของกษัตริย์แล้ว และกำลังใช้วิธี
ปรายอย่างเพี้ยนโกลี ไม่ให้เหมือนกับ
กัน. เฉพาะครอมเวลล์นั้น ให้ใช้วิธี
เลือกกันแต่กลี ปรายความกระตือรือร้น
ของของพรรคพวกบางส่วน และกับกัน
ว่า "พวกต้องกระทำเสมอภาค
ในฐานะ". ส่วนมุขโกลีเล่าก็ใช้วิธี
ปรายพวกเข้ากัน ในเมื่อพลพรรคเข้า
แข่งขันก็ต่อสู้เอาอย่างทุกโกลีเป็นเวลา
หนึ่งปีเต็ม ๆ กล่าวคือจนกระทั่งเวลา
โกลีที่กระทำการประหาร ฟัลซิสก็อยู่
เสมอ. ในครั้งศึกก่อนนั้น เป็นการ
นำประตูลูกยิง ที่หนักขึ้นหนึ่งโกลี
มาใช้โกลีลูกนั้นซึ่งข้อเสียเขาไม่ ศึก
ก่อน จึงยังมีโกลีแตกแล้วกลาย
ในการปรายว่า โทโลกัวก็ถึงจน
โกลี. แต่ความกระตือรือร้นก็
ปรายลูกขึ้นประปราย ในหมู่พลพรรค
ซึ่งบางส่วนก็ยกตัวประเทศ เขมรมันนั้น
อาจเป็นผลดีสำหรับเรา ของเกิด
ความกระตือรือร้นของอย่างใหญ่ ภาย
ในพรรคพวกซึ่งมีกันทั้งหมด. ในระหว่าง
ที่การปฏิวัติดำเนินอยู่นั้น ในชาย
แดนของโกลีก็ ย่อมเป็นอาชญากรรม
ที่กระทำได้จนกระทั่งอย่างสาหัส.
นักเสียดการคนโกลี ที่กระโกลีเข้าไป
เป็นผู้นำลงซึ่งปฏิวัติแล้วขอพลออก
มา ในเมื่อถึงเวลาของสงครามก็เข้า
มา คนนั้นจะเป็นคนกระทำการที่ถูกต้อง.
เขาเป็นโกลีนักเสียดการบรรดา
เข้าไว้กับข้อใช้ให้เกิดการกระทำด้วย
วิธีประนีประนอม แต่เสียดการนั้นเป็น
ผลจากการที่กล่าวไว้ มักจะเป็นเสียด
การแบบหัวมูขโกลี ซึ่งมีนัก เสียดการ
แบบนักประนีประนอมเข้าไว้กับการ
แบบหัวมูขโกลี ซึ่งเกิดคำกล่าวเสียดการ
คำนี้ประหาร. เพราะวิธีประหารเป็น

มีปัจจัยให้เลิกการ สามารถลดหลักยึด
ฐานอย่างมั่นคง ไม่ค่อยระทมกับวันลง
มาง่าย ๆ. บางทีคงชะตาของชีวิตแล้ว
จะบ่งว่าวิเศษ! จะได้เล็งอำนาจวิชัย
วิถีประณีตระดมกับวิสัยทัศน์เป็นไท.

ในการขึงกันทวนขลุ่ยใหม่ มิให้
ลูกขลุ่ยแข็งตัว อีกเล็ดลอดไว้จัดการอยู่
เพียงวันเดียว ก็เห็นทิวความสนใจของ
ทวนขลุ่ยไปเสียจากทวนขลุ่ยมาอันก็
เกิน ออการเข้าขี้อ่านจากตัวข้าง
ทั้งนี้ โดยขลุ่ยหมกของทวนขลุ่ยนั้น
เวลาการเมืองภายใน ให้ไปอยู่แนว
การเมืองต่างประเทศ กล่าวคือให้เลิก
ล้มความผิด ให้ระงับข้อกล่าวหา
อันที่ไปกระทำแก่ประเทศที่เข้า
ขอระงับพิจารณาทางประเทศ โดย
เหตุนี้เอง ในการแสดงปรากฏการณ์
กล่าวคำปราศรัยในที่ต่างๆ ในระ
หลังๆ นี้ อีกเล็ดลอดจึงกระทำอยู่
หาเรื่อง พรมแดนกันกระโดดออกมาก
กว่ารัฐอื่นๆ นอกใน กุญแจของ
เยอรมนีที่กระทำอยู่ถูกการประนีประ
ยอมมากกว่ารัฐประหารเสียแล้ว นัก
เผด็จการที่ไม่กล้าขี้อ่านหาวิธีใช้
กำลังเช่นนี้เล็ดลอด บ่มไม่อาจ
ความพินทุรังกันชนชาติเสีย ก็พร้อม
เพียงองค์เดียวภาพ หนึ่งโดยที่ขาด
ท้าย.

หมายเหตุ ของผู้ประพันธ์ใน
เรื่อง "เทคนิครัฐประหาร"

ฉบับที่พิมพ์เมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๔
ข้าพเจ้าเขียนเรื่อง ฮิตเลอร์ใน
"เทคนิควิเคราะห์" นี้อีก ๒๒ ปี
ก่อนนั้น คือระหว่างเดือนพฤศจิกายน
ค.ศ. ๑๙๓๐ ถึงเดือนมีนาคม ค.ศ.
๑๙๓๑. สมัยที่เขียนนั้น ฮิตเลอร์ยัง
ไม่โด่งดังอำนาจ แม้กระทั่งข้าพเจ้า
ก็ไม่ค่อยจะระวังจะเปลี่ยนแก้ไขความที่
ข้าพเจ้า เขียนไว้เมื่อ ๑๔ ปีก่อนนั้น.

เป็นที่ทราบกันแล้วว่า ชิคเกอร์โกลด์แมนส์
ครองอำนาจใน "เดือนมกราคม ค.ศ.
๑๙๓๓ โดยวิธีประนีประนอมกับรัฐ
สภา ทาสี โกลด์แมนส์ก็ธนาคารด้วย
ถ้าดังไม่ ชิคเกอร์ร่วมอำนาจไว้ก็ได้"
โกโฮวสกีการรู้เห็นเป็นใจ ของประธานาธิบดี
คินเนดี คนเกิด แรฟเฟอรา เป็น
นายกรัฐมนตรีคนรัก ในเดือนมิถุนายน
ค.ศ. ๑๙๓๓ จักรเยี่ยงโกลด์แมนส์

เพลงไทยยุคจารีตประเพณีอยู่ทางพื้น
เกาะชีวิต ก็กระหน่ำพิชิตเราจน
รากเหง้าคือพื้นฟ้า อีกด้วยได้เวลา
ล้างพิษหัวรุนแรง ในพระคณาธิปไตย
ทางโลกภายใน ก็ถูกแทนที่ด้วย
เขื่อนรามาจนชีวิตล่อง มาถึงแก้ม
ท้องพระภคินี ข้าราชการไทย
เกาะไว้จนยากจะหลุด ๑๕ ปีกลม
โน้นๆ อย่างไรเสียพวกหัวคนหัว
...

เรียนทางไปรษณีย์

กบ

อาจารย์เกริก

★

บทนี้ อาจารย์เกริก
พร้อมที่จะสอนทางไปรษณีย์แล้ว
ถ้าบริษัท จะให้ผลดี

SPOKEN WRITTEN ENGLISH

สอนแต่ A B C ถึงขั้น ADVANCED ที่สุด

สำหรับพระเมรุเรือน ผังต้องการทบทวน

ถึงอาจารย์ภาษาอังกฤษ ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นอาชีพ
และให้เตรียมตัวไปต่างประเทศ

★

จะลอบความร่ำเฒ่า ก่อนเริ่มลอบ

สำหรับท่านในพระนคร

และต่างจังหวัด

ที่ไมมี โอกาสมาเรียนด้วยตนเอง

★

๑
ตัดต่อขบทรายละเอียด

๓๒๒ ต.ป.ณ. ๗.๑

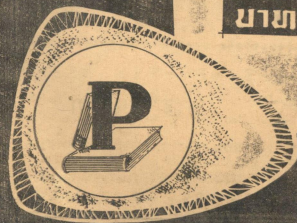
อาจารย์เกรก

สอนทาง ท.ท.ท. ทกวันพฤหัสบดี

และ ๑ ป.ณ. ทกวันอังคาร-เสาร์

เอ็นไซโคลพีเดีย บริตตานิกา 24 เล่ม พิมพ์ครั้งแรกปี 1957

— ราคา 5,950 บาท —

ขนาดชุดรวมช่าง 13 ทลวงวิกรมขัตติยกรรม

บรรจุพิมพ์ตั้งแต่เกี่ยวกับช่างถึง 10,000 คำ ประกอบรวม
มากกว่า 2,000 ภาพ อธิบายละเอียด ให้อ่างาย
เหมาะแก่ผู้ค้นคว้า นักศึกษา นักเรียน นายช่าง แล
ท่านที่สนใจงานช่างทั่วไป พิมพ์จำนวนจำกัด.

สั่งจองพิมพ์ 65 บาท

85
บาท

ตำราช่างเลขเร็ววิธี "วิธีอัน อังกฤ"

25
บาท

ซึ่งเป็นอาชกรบ์สอนช่างเลขไทย แห่งวิทยาลัย-
เทวณิก เป็นตำราช่างเลขแบบปิดแมน ตันนิยม
ทั่วโลก เรียนได้ด้วยตนเอง ให้อ่างาย ได้
ผลแท้จริง เก็บไว้หนุนใจไม่เขียน พิมพ์
เป็นครั้งที่ 5 มีจำหน่ายแล้ว 25 บาท ค่าส่ง 2 บาท.

ความรู้เรื่องตัว 109 ฝ่ายวิชาการแพร่พิทยา

เฉลยข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยทุกวิชา เฉลยข้อสอบ
คัดเลือกไปต่างประเทศ ประมวลกฎหมาย คณิต-
ศาสตร์ ดาราศาสตร์ ภูมิประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์
วันสำคัญ สำนึกศึกษา บุคคลสำคัญของโลก สิ่ง-
มรดกรรของของโลก ฯลฯ ทั้งหมดออกเร็ววัน

25
บาท

อักษรเทวนีติก วิธีสอน ตรีพยสาร

18
บาท

บรรจุแบบอักษรไทยกว่า 50 แบบ แบบ-
อักษรอังกฤษ เลขอาหรับกว่า 50 แบบ
แถมท้ายเล่มด้วยลายไทย-ลายสีทุกอีก-
กว่า 100 แบบ กระดาษอาร์ตทั้งหมด

หนังสือทุกเล่ม สั่งจอง และสั่งซื้อได้ที่...
แพร่พิทยา • โอเคียนสโตร์

วังบูรพา

ตรงข้ามมวอติยณส์

୫୦

ยุควิวัฒนาการ

จอมพลคำดิน

ต่อจากหน้า ๒๔

ซึ่งเลขที่ ๕๙ ในตลาดเพราะผ่านกองอยู่
เขาซื้อสิ่งราคา ๒๐ บาทไปเสีย ก็ได้
พลกัญญ์ศักดิ์ ไปทานาบุญมิตร จนม
วงศ์ ชาวประมงศกยที่ในละแวกนั้น
เพื่อขอเช่าเรือไปส่งท่านตรวจเรือของ
กองทัพเรือ ที่เกาะช้าง.

นายบุญมิตร จนมวงศ์ก็ให้หมาย
ทางไป วสันโตอายุ ๒๒ ปี ผู้หลานไป
ส่งโดยยกเรือเช่าเรือ ๒ แร่งก็รับราคา
๕๐ บาท มีคนทำการกักการมาส่ง
ตัวบ่อนายอำเภอเมืองทวาย ปลัดอำเภอ

เกอร์ และเจ้าตำรวจและหลานชาย
นายโมราเป็นคนนำทาง ชื่อนายประ
มวล คำจิม.

ที่แหลมจอม จอมพลให้พลตรู
ศักดิ์ พร้อมด้วยปืนแมดเสนคืนกลับ
กรุงเทพฯตามเดิม นอกนั้นติดคานจอม
พลไป เรือออกไปล่าเล็กได้แวะที่บ้านหาด
เล็ก ค่ายคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่
เมื่อเวลา ๒๓.๐๐ น. เนื่องจากคลื่นลม

แรง และเรือที่ใช้ขนาดเล็ก จึงเวลา
๒๒.๐๐ น. จึงได้คืนทางเข้าเขตเกาะ
กงของเขมร แล้วไปขึ้นเมืองกบึ่ง
เป็นเมืองท่าของเขมร ได้ผ่านเข้ามาใน
น่านน้ำกัมพูชา เมื่อเจ้านักกัมพูชาได้

เชิญตัวจอมพล. พิบูลสงคราม พร้อม
ด้วยเลขาฯ ๒ นาย คือ นายฉาย วิ
โรจน์ศรี กับนายทหารชั้นพล.๑ นายไป
ยังอ.เก็ป (แผนที่กัมพูชามหาชน ๑๖
๕๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตรเมื่อปี
๑๙๐๐ ก.ม.) เขตจ.ว.กับอดีตเจ้าหน้า
ที่ จ.ว.กับอดีตตำรวจนามมาตั้งรัฐบาลกัม
พูชา ความทราบถึงสมเด็จพระเจ้ากรุงกัม
พูชา ได้ทรง อนุญาตให้พำนักในประเทศ
กัมพูชาในฐานะผู้ลี้ภัยทางการเมืองและ
ได้จัดทำหนังสือรับขึ้นทะเบียน.ศ.พ.ซึ่ง
เป็นคำพิพากษาของ.เจ้าฟ้าหิรัญ โห้เบ็ญที่ พัก
กับที่ความคุ้มครองอย่างเข้มแข็ง ยัง

ไม่ทราบว่าจะจอมพล. พิบูลสงคราม ๑๖
พำนักรู้ในกัมพูชาตลอดไปหรือจะเดิน
ทางต่อไป ณ ที่ใดอีก.

รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ
เทศกัมพูชาให้เชิญ เอกอัครราชทูต
ไทยประจำ ประเทศกัมพูชา ไปพบ
และแจ้งเรื่องนี้ให้ทราบแล้วเมื่อ วัน
๑๕ ก.ย.๒๕๐๐,๑๖.๓๐

และทุก ทหาร บก ประจำ เวียดนาม
นามได้รายงานว่า จอมพล. ได้รับ
วิสาทางประเทศเวียดนามเพื่อไปยัง
ประเทศนั้นแล้ว แต่ไม่ทราบว่าจะ
ไปขึ้นเครื่องบินที่ใดเมื่อใดแน่

บขการในการเมือง

ต่อจากหน้า ๕

ไปยังที่ช่วยใครคนใดคนหนึ่งจากภัย.

พล.ค. อำพล จอโรจน์ ไม่ปฏิเสธการตามหน้าที่ของสมาชิกสภาเป็นตำแหน่งที่
อภิปรายข้อบัญญัติของประเทศนี้ซึ่งประชาชนและหนังสือพิมพ์ไม่ต้องการ ในเรื่อง ความ
หลังอเมริกา และการ เป็นสมาชิกซีไอเอ ขึ้น การวางตัวเป็นกลาง นายกรัฐมนตรี
ให้ตอบยืนยันความหมายในนโยบายซี ๑ และนโยบายเหตุผลเพิ่มเติม ซึ่งเราเห็นด้วยกับนายกรัฐมนตรี
ที่ที่เขื่อน ๕๐ วัณ ที่เขื่อนทดน้ำได้ประเทศอุดรประเทศการปฏิวัติการนี้จะไม่เปลี่ยนแปลง
นโยบายต่างประเทศและประเทศใด ที่เมื่อออกตัวรัฐอุดรวันขึ้น บิชอบ เจ้าพระกับจอมพล
คุณที่ ในเวลาหลังต่อมา ได้ยืนยันเพราะจะล้าหลังหรือล้าหลังหรือว่า จะไม่เปลี่ยนแปลง
นโยบายต่างประเทศ.เช่นแล้ว นายกรัฐมนตรีให้หนังสือรับรองการจะเปิดเป็นอำเภอขึ้นได้
เราซึ่งใครๆ ที่เจ้ากรมด้านพลังงานอุดรวันในจะหน้าวันวันงานจึงมีสิ่งซึ่งคืออยู่ภายใต้
เป็นไปตามการประสงค์ของและรัฐประหารทำให้ที่สุดที่เป็นได้ เพื่อความราบรื่นด้วยทุกฝ่าย
และไม่มีอะไรต้อง.

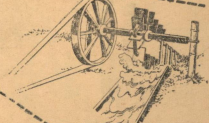
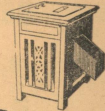
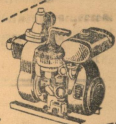
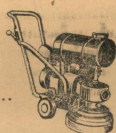
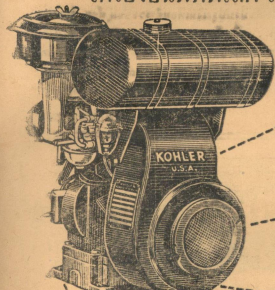
ข้อที่เข้าเสียวใจในข้อแถลงของนายกรัฐมนตรี ที่บอกแก่หนังสือพิมพ์คนหนึ่งว่า
รัฐบาลของท่านจะไม่รับรองเงินแดงเป็นอันขาด เรา
เห็นว่าข้อนี้คำนี้ไม่ชอบด้วยกลาร ท่านนายกรัฐมนตรีเห็นว่า เขื่อนอีกคำที่แจ้ง
ถาวรควรกล่าววออ้างในสมัยของท่านเป็นรัฐบาล แต่มีเป็นประโยชน์ก็ จอน
ฟอสเตอร์ที่เลขา ขอยกกล่าวหนึ่งว่า ซึ่งพลโลกที่มีในในความซอกคึกของเขา
เพราะอาจปรีชาของเขาที่มีอยู่ด้วย ทุกวัน เช่นเป็นสมาชิกซีไอเอก็พลการ
อยู่ แล้ว ทั้ง ในกรมตำรวจนครที่ต่างประเทศโดยที่เจ้ากระทรวงตำรวจ
จึงแห่งหรือไม่ก็เมื่อสหประชาชาติรับรองเป็นสมาชิกแล้ว ความข้อนี้จึงไม่
น่ากล่าเพราะสำหรับรัฐบาลที่มีอายุ ๕๐ วัน ก็เหมือนจะเป็นไทยมากกว่าคุณ
ทำให้ใครเข้ขยี้ข้อนี้.

แก้ไขกฎหมายเลือกตั้ง:

เราได้เห็นข่าวในหนังสือพิมพ์ "แนว
หน้า" ว่า คณะหาญได้พิจารณาที่จะ
แก้ไขกฎหมายเลือกตั้งใหม่ ถ้าหากคุณรมย์ที่สมัครชิงชัยมี ๒ และ
วางเงินในกองรวมเงินมากกว่าสมัครใดคนหนึ่ง ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรัฐบาล
ควรจะฉกชิงเงินส่วนนี้ไว้ใช้เช่นเดียวกับที่หาญ หลวงชาติตระการโกศล
ปลัดกระทรวงมหาดไทยว่าไว้ว่าไว้ด้วยร้อยแล้ว เราไม่เห็นด้วยกับความคิด
นี้ก่อนมีรัฐประหาร ๑๖ ก.ย. ซึ่งไทยเขียนไว้ในธรรมนูญของ ไทย-สยามที่

โตเลอร์

เครื่องขุดที่ดีเลิศ สำหรับ.....

ห้างไอเรียนเต็ลแมชชีนเนอรี่ส์ไตร์

(แผนกของมัยทอเลอร์สันตัก รังค)

ถนนวิภาวดี พหลโยธิน โทร. 22276-17, 22531

...and

ห้องขายยาเภสัชสำบูรณ์
ถนนเจริญกรุง โทร. ๒๔๒๖๗ เขตราชเทวี

ยุควิชชิต์

□ บันทึกจากผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ จอมพลหนี

ต่อจากหน้า ๕๑

คล้ายกับมาแล้วว่าจอมพลไปทางแหลมฉบัง รอดพ้นน้ำกระเป๋าสอดเข้าไปที่
จอมพลด้วย จอมพลก็ไป.หันมเพียงชุดที่ติดอยู่เท่านั้น ตอนนั้นยังอยู่ในชุด
สากลราวกับออกจากที่ประชุมที่โหม่นแล้วก็ยังไม่ไปศาลเลย.

ตอนนั้นยังไม่ข่าวอะไรก็ได้แค่พากันวิจารณ์กันถึงเรื่องจอมพลหนีตาม
ประธา นิติบ้างถูกบ้าง คิดว่าถ้าจอมพลกลับมาแล้วอำนาจก็ขึ้นราชการที่ศาลคง
จะได้ตัดสินหลายคน แต่ดูเหมือนว่าก่อนที่จะอ้างอำนาจคืนแผ่นดินไทยคืนตามปกติ
กล่าวด้วยคำกับคนในเรื่องนี้ไปส่ง มีใจความสลดๆ ว่า "ต่อไปชีวิตของหมึก
เห็นจะเด่นนักกับฟ้าเท่านั้นเอง" ▲

"แก้ว กิจา"

□ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕๒

ต่างประเทศ

จีนแดงกับสหประชาชาติ:

เมื่อวันที่ ๒๓ ก.ย. ภายใตนามอน

ผู้แทนอินเดียได้เสนอญัตติข้อที่ประ

ชุมสมัยชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ขอให้จีนแดงเข้าเป็นสมาชิกสหประชา
ชาติ แต่สหรัฐอเมริกาก็ขอให้เลื่อนไปพิจารณาในคราวประชุมขึ้นที่ต่อไป
อีกตามเคย โกรนโก รัฐมนตรีต่างประเทศรัสเซียเคยอธิบายว่า การที่สหประ
ชาชาติไม่รับรองจีนแดงเข้าเป็นสมาชิกนั้น จะทำให้ฐานะสหประชาชาติเสื่อม
ถอยอ่อนแอลงไปทุกที ทั้งไม่มีเหตุผลอะไรที่จะรับรองต่อไป นอกจากอเมริกา
เกลียดชังจีนแดงเท่านั้น.

เซอร์ เบ็ตส์ตันกิน ผู้แทนอังกฤษเห็นว่าควรจะเชื่อกันได้ว่าสหประชา
ชาติต้องให้จีนแดงเข้าเป็นสมาชิกวันหนึ่งเป็นแน่ แต่เขาเกรงก็ปรายกันในอนาคต

กิตติประวัติ

โดย ธรรมโมโย

นิยายรักอมตะ รักโลก, ค้นค้น, แฝงไว้ซึ่งคติธรรม วาดสถา

แล้ว เริ่มละ ๑.๑๐ บาท ค่าส่งเสร็จ คิดต่อล้านงานหนังสือพิมพ์ "ศก
นการ" ๒๔๐/๒ ตลาดเจริญผลปทุมวัน พระนคร และร้านหนังสือทั่วไป

(ตั้งจังหวัดคัสตองที่สำนักงาน)

อาทให้สถานการณ์นี้คงเครียดขึ้น ที่ถกกันว่าคงมีเพราะอังกฤษได้รับของ
จีนแดงแล้ว แต่อยากเอาใจอเมริกาเลยหยุดแบ่งรับยังอยู่ ในสุดท้ายก็ขึ้นได้
บอกที่ประชุมของสมัชชามอนอเมริกาในเรื่องเลื่อนการพิจารณาไปอีกปีหนึ่ง อุณหภูมิ
เกาะถาวรนั้นน่าแปลกเหลือ ประเทศนี้พลเมืองถึง ๖๐๐ ล้านคนก็คิดกัน
ไม่ให้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ.

สหพันธ์รัฐมาลาบ ซึ่งขึ้นเอกราชและสมาชิกสหประชาชาติเมื่อ
เร็ว ๆ นี้ ได้พากันออกเสียงเห็นด้วยกับอเมริกาเลื่อนไปอีกหนึ่งเช่นกับถกกัน
ด้วย ซึ่งผู้แทนอินเดียได้ถือโอกาสถามว่าทำไมไม่เลือกประเทศเอกราช
ใหม่ที่จะออกเสียงถกกันชาติอื่นไม่ให้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ.

คาบอดิลอย ผู้แทนอเมริกาอธิบายว่า อเมริกาได้เสียชีวิตทหาร
อเมริกันไปถึงประมาณถึง ๓๕,๐๐๐ คน โดยผู้ก่อการร้ายแดง ก็เมื่อสห
ประชาชาติก็ขึ้นการถกกันอยู่ประเทศธรรมดา จึงไม่สมควรจะให้พิจารณา
ร่วมชุมนุมเช่นกับถกกัน อเมริกาไม่ได้อีกกว่าได้เห็นแดงเข้าเป็นสมาชิก
สหประชาชาติเพราะการปกครองและสังคมแตกต่างถกกัน แต่ก็ค้านเพราะสง
สัยว่า จีนแดงเป็นพวกที่ไม่รักความสงบสันติภาพ ผู้แทนประเทศ โอรินตัน
เห็นว่าไม่ควรเลื่อนถกกันขึ้นแต่ไปโน้นที่นั่น ก็เมื่อมีคนเห็นว่าจีนแดงนั้น
ขยายรุกราน ถกเรื่องถกปรายกันให้แตกหักอย่างเต็มที่จึงจะถูกทั้งนี้ ในที่สุดก็
เห็นด้วยกับอเมริกา ๔๗ ชาติรวมทั้งไทยด้วย ๒๗ ชาติเห็นควรให้เข้าและ
๔ ชาติรับรองการออกเสียง.

หนังสือพิมพ์ สเตรตส์ไทมส์ ซึ่งรวมเอาการขึ้นของอังกฤษสมัย
สนธิสัญญา ผู้แทนมาลาบที่ถูกถกกันแล้ว แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีใคร
สงสัยเล็กน้อยในแง่ขึ้นรัฐบาลจีนที่ถูกถกกันไว้ และในที่สุดสหประชาชาติ
ก็ถกกันขึ้นเป็นสมาชิกอย่างไม่มีปัญหา แต่ถึงเวลาแล้วที่จีนจะเท่านั้น ก็ยังได้
เสียงแบ่งแยกกันอยู่ ซึ่งอเมริกาเห็นดีใจในการถกกัน และท่านนายก
รัฐมนตรี พิน ฟาร์สันก็ได้ออกแล้วว่า รัฐบาลของท่านจะไม่รับรองจีนแดง
เป็นสมาชิกเลย.

นิสิตศึกษาทางวิศวกรรมโยธา

เมื่อสัปดาห์ก่อนนิสิตศึกษาทาง

โยธาในกรุงโตเกียวจำนวน ๑,๐๐๐ คน

ได้ถือป้ายประท้วง ไม่พอใจที่ชาวโร้กผู้ก่อการ ๒๕ คน กักกันการขึ้นเวลา
ก่อนไปโรงเรียนที่ท่าอากาศยานโตเกียว ดิจิอวรา ใกล้กรุงโตเกียว ทั้ง ๒ ฝ่ายได้
จัดการยกเลิก ทางทางการส่งรถบรรทุก นิสิตผู้ก่อการจำนวนจึงได้แตก
กระจายพลอยหนีไป.

การกระทำของนิสิต แสดงถึงการรักชาติบ้านเมืองที่ไม่ยอมเห็น
ทหารอเมริกันมาตั้งฐานที่มั่นอยู่ในบ้านเมืองของตน แต่ชาวญี่ปุ่นอีกส่วนหนึ่ง
ไม่พอใจในการกระทำครั้งนี้ เพราะเหตุเรื่องเกินเกินขึ้นจากงบงานญี่ปุ่น ๒,๐๐๐
คนกับฐานที่มั่นถูกกักกันที่ทางทหารอเมริกันได้ยึดกลืนออกเป็นจำนวน
มาก ขึ้นเป็นเหตุให้ชาวญี่ปุ่นบางคนก็ถือการรบกวนขึ้น ซึ่งนิสิตเขาใจว่า
เรื่องการเดินทางที่หนักให้รู้-หนักที่อากาศในญี่ปุ่นก็ร้อน.

ที่ทหารอเมริกันปลดคนงานญี่ปุ่นนั้น ก็เนื่องจากสัญญาเช่าระหว่าง
อเมริกากับญี่ปุ่นเมื่อเกิดมีขึ้นนั้นว่าอเมริกาต้องถอนทหารออกไปจาก
ญี่ปุ่นซึ่งมีจำนวนอยู่ ๑๐๐,๐๐๐ คนและขณะนั้นกำลังถอนออกไปเรื่อย ๆ การ

อภัยรเสรี

บัญญัติพล

คนคดขบถราชรัฐ

ถืออำนาจบาตรใหญ่ไว้ฉ้อฉล

คอยข่มขู่ ชู, แม่ ประชาชน

มีมากมายหลายคน ควรก่นด่า...

เช่นตัวราชวอคชู่หมู่คนยาก
ไปเลียบปากปากทองแล้วพองพาง
แบ่งเป็นนาไพร่ประชาชนทุกหนทาง
แถบแสวงสรวงาญโกณจากไฟเรณูทุกซ...

ราชวอวอนพรีปัดที่

แทนจะมีใจจับยึดเชื้อชุก

กตัญญูกับเขาเข้าเรือนรุก

มีวังพักเหมือนโรงคุกทุกซบักใจ

บ้างถูกข้อมพอมโชนโผเผ
บ้างถูกเล่ห์หลอกนำข้าวให้
บ้าง 'ซังทั้ง' ยิงทั้ง' สั่งจับไว้
ระบบพาลผลาญโท-ข้าวในกั

เที่ยวคดขบถคนคดของทวยราชรัฐ

ไปสรวนสมบ่มอำนาจนาคนกั

มีพลมรดกถึงสรวงพรี

เพื่อพิทักษ์รักษาผลของคนใจ

บัญญัติพลคนชั่วพวกมัวเมา

เร่งรัดเป้าไปให้สิ้นกว่าดินโล่ง

แผ่นดินไทยจะได้เบาจากเหล่าโกง

เพื่อจรรโลงนาม 'ไท'-ให้ยืนยาว!

"ป๊อแก้ว"

ที่ทหารอเมริกันเข้ามาตั้งอยู่ในญี่ปุ่น เช่นนั้น ได้จ้างชาวญี่ปุ่นทำงานถึง ๑๕๐, ๐๐๐ คน ค่าจ้างเดือนละ ๑๐ ดอลลาร์หรือยูเอสบีดี นอกจากนี้ยังจ่ายค่าใช้สอยต่างๆ อีกเดือนละ ๒๐๓ ดอลลาร์หรือยูเอสบีดี ทหารอเมริกันถอนทหารออกไปแล้ว เป็นที่ก่อความไม่พอใจแก่คนงานที่ไม่มีความจำเป็น และบรรดาพ่อค้าที่ทำการค้าขายกับกองทัพอเมริกัน ตลอดจนสถานที่อื่นต่างๆ ที่พักพิง นอนไม่หลับ ถึงกับพลอยให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นตกต่ำไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีคนไร้งานเพิ่มมากมาย และร้านค้าก็จะต้องปิดเป็นจำนวนมาก รัฐบาลญี่ปุ่นนำสิ่งตกอยู่ระหว่างเราควาย ชาตินิยม กับ เศรษฐกิจ กล่าวคือ ญูบุ่นพวกชาตินิยมบอกกล่าวเสียใจว่า: ถึงทหารอเมริกันออกไป คงเห็นสิ่งก่อการไม่สบายความและพวกหนังสือ: กองเศรษฐกิจเราควาย ได้หรือยูเอสบีดี ไปถึงเดือนละเพียง ๓๐๐ ดอลลาร์หรือยูเอสบีดีอเมริกัน อยากให้ทหารอเมริกันอยู่ต่อไป เครื่องนี้จึงเป็นที่ถกเถียงกันจนกระทั่งถึงสงครามโลกครั้งที่สอง ถ้ารัฐบาลไม่คิดหว่านเหี้ยมให้ทหารอเมริกันอยู่ต่อไปอีก ระหว่างทางหนทางแก้ไข ชาวกีระจากประโยชน์ร้ายได้ไปประมาณถึง ๕๖๐ เติบยูเอสบีดี ซึ่งเป็นเงินจำนวนไม่ใช่น้อย ชาตินิยม จะช่วยญี่ปุ่นให้รอดภาวะ เศรษฐกิจ ตกต่ำได้หรือไม่กำลังเป็นเรื่องขบถของรัฐบาลญี่ปุ่นขณะนี้.

เก็บตกปลายสัปดาห์:

เมื่อมีข่าวว่าพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นราปะชานต์มีข่าวใหญ่หุประ

ชาชาติ เสด็จไปกรุงมะนิลาเราเรื่องมีอยู่หลายอย่าง พงษ์สิทธิ์ได้ไปถามนายคุณเศรษฐี รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศรัชเชย ที่มาประชุมที่นครนิวยอร์กว่ามีความเห็นประการใด คุณเศรษฐี ว่าเขารู้จักปรีชาชนเป็นอันดี แต่เสียใจที่กรุง มะนิลาไว้ ระบอบที่นั่นไม่ดี เพราะว่าทำระบอบไปในด้านหนึ่งแทนของชาตินิยมอำนาจ เป็นอันว่าชาติทั้ง ๒ คือจักรวรรดิรัชเชย ไม่ยอมให้เสกในกรมเสกเข้าไว้ในประเทศของเขาในตำแหน่งที่ เป็นผู้แทนสหประชาชาติ ถ้าเสกเข้าไว้ในฐานะเป็นคนไทยคนหนึ่งหรือรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศโดยคงไม่มีการชักชวนเพราะรัชเชยกับไทยก็มีสัญญาสัมพันธไมตรีต่อกันเป็นอย่างดี. ▲

สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๘

ผู้อาณาญาญ

ดวงทองเฝ้า.

ดำเนิน รูปร่างหล่อ ท่าทางดี

แถมตัวโก้ ไว้ไว้ให้ใครไม่ นั่นคำตอบ

ก็ยังไม่แน่นัก ขาวบางมืออาชีพในการ

ปล้นๆ คักข่องข่องมา ลังกระเป๋

ขาวบ้างก็ผิดคนเลไป เระอะไรไม่รัก

คนเราเมื่อรักใคร่กันแล้วก็ต้องพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อน. ปีนัดนี้.

อย่างว่าหนังสือเหล่าที่กล่าวถึง

ชื่อ ๆ นี้แหละเด็กนัก มีวิชาเกินกว่าวัย

อันแปลก ๆ คมคั่นไม่เลื่องหน้าแม่แก่

พระสงฆ์องค์เจ้า และที่สุกเส้นเอางู

เท่าใดก็ไปลึงคองอย่างหวานคอแรงไป

โดย คงโน้นนี้ ๑๕๐๐ ขยาย นั ก่อ

วันขึ้นก่อนจึ่งเพียงวันเดียว นายบุตร

เวศศิลป์ ปักอำเภอมืองมณฑล เวศ

คนก็เข้ากันได้ ในเวลานี้ มีชายคน

หนึ่งซึ่งว่ากันแล้วก็พอจะรู้จักอยู่ข้าง

น้อยคือ วิสุทธิรัตน์ ขาวบ้านใหญ่ ๓ คำ

ยลคนบางอำเภอเมือง นนทบุรี ได้มา

พาคุณปลัดว่า ใจไปใช้กับบ้านชนก

บุตรชาย จ.ส.ค.เสนาเมืองชนกนั้น

ก็ไม่มีความเสีย และจะถูกฟ้องเอา จัง

ชวยมีเงินสัก ๒๐๐ บาท คุ้มม่าย

କେ

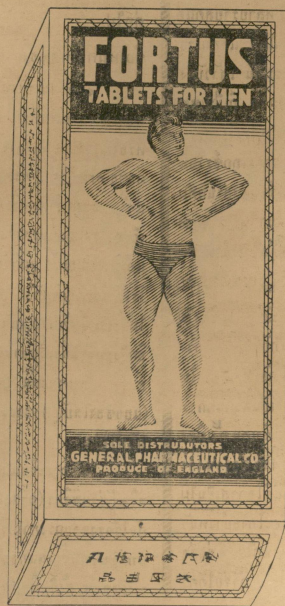
บำรุงร่างกายให้ คงงาม สมส่วน

เสริมทรวดทรงให้มีเส้นที่

ช่วยให้พ้นจากโรคภัยนานา ประการ

สุขภาพดีทุกท่านรู้จัก

และนิยมใช้

ถ้าท่านชายปรารถนาจะเป็นที่รัก

ของคุณผู้หญิง

มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายสง่า

สมารถผสมชาย

คุณต้องใช้

จำหน่ายส่วนจำกัด

สโตนวอลล์เภสัชภัณฑ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก เขตธนบุรี โทร. 32824

แต่มีสิ่งอันอยู่ตามน้ำให้แก่งูเล่นกวนกวี
เอ...การเป็นใหญ่ในสมัยสงคราม
ไฟไฟส่องไป (ถ้าใครว่าไม่) หรืออีก
หนึ่งอีกอีกอีก สุกแต่ก็กระเหินสม
คว...เมื่อผ่านพ้นทางสองแพร่งไปแล้ว
ค่อยไปให้โล่ง เต้น เวทีกลมแนบใกล้ความ
ใจของใบไม้ โกวินนั้นอาการกระตือ
ความขบขัน ไม่ให้รู้ เต้นเล็กน้อยอยู่
ท่าขานแต่มีอยู่เสมอ (อย่างนั้นอีก
สองครั้ง) แล้ว เรียบธำมัญชก
ให้เป็นการสนุกสนาน ไปในหัวให้
ด้วยถ้อยคำอัน โกวินเล่นโดยวัย **แต่**
ชาย... ไปเป็นแต่มีเสียงหนึ่ง ก็คือให้
ว่าเป็น **ป๊อ** หรือเก็บหนึ่งกับหนึ่งก็
ถือว่าเป็น **บ๊ว** (ตามแบบแผนการเล่น
ซึ่งของใบไม้) สามารถผ่านๆ เต้น
ไปได้อย่าง **มือเปล่า** โดยไม่ต้องคอย
ขยับเท้าไปรอบๆ (สำหรับประวัติการตั้ง
แบบขยับขยับนั้นว่าดังกล่าวนั้นก็
ง. ถ้าเหตุการณ์การกวนด้วยแล้ว
เล่นเรือบกแต่มีขึ้นสองครั้งก็ทุก
ไม้ก็ ไม่ว่าคือถูกหรืออีก ผลตก
จะเรียกแต่คนไปแล้ว ก็จะได้ขึ้นมา
เรียกแต่คนก็อีก เช่นเรียกพันตัว
ต้องเรียกหก ก็จะได้ขึ้นมาเรียกพันอีก
ครั้งก็ เรียกห้าห้าสองครั้งก็ด้วย
ถ้าไม่ไปขึ้นพัน หรือ

ก. ว่าการกวนนั้นเห็นว่า ผู้
เล่นซึ่งเรือบกอยู่ตามแนบเท้ากันและ
คอยฉีกขึ้น ๆ จึงสองครั้งจะเรียกแต่
เกมซึ่งทำไปอีกไม้ก็(ทั้งเช่นกรณี
ประสงค์เรียก **แต่**...ถ้าขึ้นพัน) นอก
จากการเล่นแต่มีนั้นมาแต่เสียงดัง
หนึ่งก่อน จึงมีเสียงดังขึ้นมาเรียกแต่
เกมก็อีก.

นี่คือชื่อ **ขัณฑ์** ของแบบที่ขยับ
ท้ายขึ้นอีก ซึ่งไม่เข้าเป็นกลุ่มพิชัย
ว่าสน่าง จะคงเห็นก็เห็นขยับด้วย
ท่าอย่างว่าไว้แล้ว. แล้วท่าที่กว่า
ท่าหนึ่งขยับขึ้นโดยผลแก่การกวน
นั้นคือไปยังดังเล็กน้อย เหมือนกับที่
ให้ชื่อ **ขัณฑ์** ของเล่นเป็นส่วนหนึ่งของ
การร่วมมือ และขอท้าวว่ารายการ
ขยับท้ายขึ้นอีก คงจะ ประทับ ให้สย
ให้ดังให้ดังให้ดังขึ้นในครั้งต่อไป.

ความที่กั้นมา ทางวงการวิทย
ข้างบนครั้น...ข้าวกักกระเขยขึ้นถึง เสนา
สำหรับประชาชนทั้งหลาย ในรอบสอง
สัปดาห์นั้นคือ ข้าราชการปรัญการ
การ ภายหลังความรู้ทั่วไปทางวิทยการ
รายเสียงภาคนี้ ของกรมประชาสัมพันธ์
พอรู้เสียทันที คงแต่ก่อนจะถูกถามเป็น
คนไป **คน** แม้จะมี ประจักษ์ดังนี้:

วิชาที่กัก: เกี่ยวกับการเล่นเป็น
งานบริการของประชาชน เช่นเรื่อง
การเล่นกลด้วยไม้ และวงดนตรีไปรษณ
วิทยการเป็นต้น.

วันจันทร์: ความรู้เกี่ยวกับภูมิ
ศาสตร์และประวัติศาสตร์.

วันอังคาร: สารคดีเกี่ยวกับการ
เมืองต่างประเทศ.

วันพุธ: ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกรม
เมืองและกฎหมาย.

วันพฤหัสบดี: เกี่ยวกับอาชีพไทย
ทั่วไปและวิทยาศาสตร์.

วันศุกร์: วิทยาศาสตร์, การสังคม
และวรรณคดี.

วันเสาร์: การกีฬา
ทั่วไปสำหรับคนเป็น **นิมิต** อัน

เริ่มขึ้นด้วยความสนุกใจที่กล่าวต่อไป.
ซึ่งผมจะไม่ขอเขียนถึงแต่เพียงเท่านี้
ว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งนั้นมีส่วนสืบ
เนื่องมาจาก **ข้อเขียน** ในคอลัมน์ **ออก
อากาศ** ของผมเมื่อสองสามปีก่อนแล้ว
(เพราะถ้าขึ้นชื่อเช่นนี้ ก็อาจจะส่า
คัญก็จริงเสียใจไปมาก ๆ) แต่ผมเชื่อว่า
เป็นเพราะผลสะท้อนจากการเปลี่ยนแปลง
อันนี้ที่ กรมประชาสัมพันธ์ใหม่มีเอง
คือมีฐานสำคัญ. เกี่ยวกับวิธีกำหนด
ถ้อยคำและทั้ง **ประพันธ์** ให้ ถ้าหาก
การออกอากาศ ของสถานีวิทยุกรม
ประชาสัมพันธ์มีเรื่องเกี่ยวข้องไปขึ้นแก่
ประชาชนคนมีเด็กคนหนึ่ง. ผมพร้อม
แต่ทั้ง **ดิฉัน** ถ้าหากการกระจาย
เสียงของกรมฯ ชักเหินและเขียนเข้า
อื้ออวน ก็ผมและผมพร้อมแต่ทั้งที่ระง
ถ้าหากการ **แพร่เสียง** ของสถานีวิทยุ
แห่งนี้ ให้ดังขึ้นเพียงขึ้นมากแต่ประ
ชาชนคนฟังวิทยุไทย.

สุดท้ายผมขอกระซิบบอก คุณวิ
ทก เหมวิหารชนาที่โดนกันนี้คือสอง
ด้านกว่ากันที่สถานีวิทยุ(และโทรทัศน์)
ท.ท.ท. เรียกเพลง **พระเจริญ** พระรา
มีและฉายพระบรมฉายาลักษณ์เวลาขึ้น
สถานีแล้วด้วยครับ... (แล้วใครไป) ▲

คาม พ ทนพช.

สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๘๗

จากชีวิตคน

กรรม-สื่อเอกนา

เหมือนกันจะว่า ข้าพเจ้าเป็น
คนที่เขาชอบระบอบความมั่นคงหรือ
เกิดกลางดึกมาให้ฟังก็ อยู่ๆ เขาก็
ไล่ลงออกมาว่า.

"คุณ...แต่ยังมีผู้ปรารถนาข้าพเจ้า
เป็นพ่อคนไทยไปแล้วใช่ไหม?"

ข้าพเจ้าคงคิดพูดขอเจ้าช้อย
ถามไปว่า.

"อะไรทำให้เขาไปเช่นนั้น"

จากนั้นเขาก็เล่าเรื่องที่เขาประสบ
มาด้วยตาของเขาเอง และเขาก็ขึ้นมาย
กับเขาให้ฟังว่า เมื่อตอนนั้นเขาไม่มี

ความรู้สึกเช่นนี้มาก่อน แต่มา
วันหนึ่งขณะที่เขาได้ขยับรถคันส่วนตัว

ตามหลังรถคันที่วิ่งผ่านไปมาข้างหน้ามากจน
เพ็ชรวิ ข้าพเจ้า ประสบเหตุการณ์ด้วย

ตาเขาโดยรถเจ้าวิ่งเข้าชนความมา
นั้น ไฉนจึงรถจักรยานล้มลงกับพื้น

ขึ้นไปแต่คนขี่ไม่พบไปโดยเขาสามล้อ
โครมระเผลอหอบเสียงกระแจะ ทุกลง

ไปข้างหลัง คนขี่สามล้อตกลงมาอย่าง
ไม่เข้าท่าเพราะรถก็ไม่มีล้อ โดยสาวอยู่

ในรถ ส่วนรถเจ้าวิ่งผ่านไปโดยชน
ชนขี่โดยผู้ขี่ ขึ้นรถขี่เข้าไป โดยมิ

ให้ทันคิดคำนึงว่าใครเป็นอะไรไว้เมื่อ
มันทำคล้ายๆว่าไม่มีอะไรเกิดเสียงคน

ชนขี่สามล้อ ก็โดนรถชนตามหลังได้
ชนไป เพราะไม่รู้จะทำเช่นไรกับเจ้า
รถคันนั้นได้.

มากเมื่อมองไป โดยชี้คำเดียวเพราะ
เพราะฟังว่า "ชั่วบ่เหลือ" (ก็จริง
ช่วยไม่ให้เหลือเสียมากกว่า) ด้วย
ความสำคัญซึ่งสิ่งของเขาให้เหตุผล
ว่า เพราะการกระทำของมันเป็นเหตุ
ออกมาอย่าง ชักๆเหมือนว่า มันแน่นอน
โดยนั้นไม่อะไรก็มีความหมายสำคัญ
มันเลย สักการการทุกที่ก็ควรจะมี
อยู่นั้นถึงความจำเป็นเท่าที่มันน้อย
อย่างขวาง นึกว่าทำสิ่งใดก็มีความ
ปรารถนาแล้วอะไร มันแน่นอนโดย
นั้นเท่าที่ทุกอย่าง แม้แต่สิ่งเล็กๆ
พามา.

ครั้นแล้ว เหตุการณ์ที่ตนเองมี
ก็มาด้วยลักษณะที่ตัวเองเจอ เมื่อมี
ภาพที่เล่นมัน โดยวิ่งไล่ล่าผู้

คนหนึ่งซึ่งเขาทำได้อย่างนั้นเขาเพราะ
ข้าพเจ้าไปตรวจเขียนข้อข้อข้อข้อข้อข้อ

และจำประจักษ์พยานเลข๗๘๔๔
นั้นก็เกิดเรื่องเพราะคิดขอมเป็น

และอยู่หน้ารถของเขา คนขึ้นสะพาน
เฉลิมโลกโดยไม่มีทางถึงมารยาทหรือ

ถูกขึ้นกับมารยาทแต่อย่างใด เจ้าวิ่ง
ขึ้นขึ้นมาโดยดลใจพลั้ง เพราะแรง

ชนรถที่ตกกับขวานนั้นไป ชนรถโดย
หลังท้ายรถของเจ้าก็ชนรถท้ายรถของ

เจ้าเข้าอย่างจัง จนมี โคนและถ
ชนยุบหัก แล้วเจ้าวิ่งเร่งเครื่อง

แข่งพรวดพราดขึ้นไปยังในวิถีก ต่อ
เจ้าพรวดพราดขึ้นไปยังในวิถีก ต่อ

แล้วอยู่ไปจนพ้น.

เมื่อรถถูกชนโดยขวานขึ้นขึ้น
เจ้าก็วิ่งขึ้นรถตามไปจนกระทั่งมาถึง

และรถก็โดนชนโดยอีกคน แต่สิ่ง
ที่ถามคนนั้นพาดพิงไม่ได้บอกคนโดยที่

นั้นๆ คำด้วยใจที่โดนโดยขวานว่า ให้
ไปพูดและตกลง ที่สถานทุกขอเมรีกัน

เจ้าจึงได้และรถตามไป ครั้นไปถึง
สถานทุกขอเมรีรถเจ้าจึงจะเข้าสถาน

ทุกขอเมรีแล้วจึงไปพบด้วย ส้มเม็ด และ
เลี้ยวเข้า ส้มเม็ดก็เลี้ยว เจ้าจึงออก

รถอยู่หน้า ส้มเม็ด ไม่กล้าที่จะเข้ามา
ไปเพราะมองเห็นทหารวิ่ง อยู่บน
เบาะเบาะแล้วก็โดนด้วยมือหรือเท้า

๒ สิงหาคม ๒๕๐๐